VINTAGE 74-75

Strength does not come from physical capacity. But it comes from indomitable will

'Tis not the softer things of life
That stimulate man's will to strive,
But bleak adversity and strife.

VINTAGE'S STAFFS EDITOR

MR. CHOANLATHEE THAMVARAPIROM
SUB-EDITORS
MR. SERI THANUDSORNSARN
MISS. LAMOON THEPCHALERM ADVERTISING
MR. SOMJAI SUKKRASANTI
MR. VORADEJ TRIVUDHI
MR. SOMSAK STAPORNKUL
MR. YONGSAKDI VIDHYANAKORN CONTENTS
MR. VISIT SORNPHITAPIYASAK
MISS. SIRIMARN THITAPIYASAK
MISS. PENPIDA SRIYONGLAKANA
MISS. SIRIPORN LEEYAKITTIPORN
MISS. NAREERUT THUMMANOCHIT ARTISTS
MR. TERACHAI THONGVANIT
MR. VICHIEN CHATNITHIKUL
MR. VICHAI VONGCHAIRI
MISS. MALINEE PISALANGKUL
MR. THIENCHAI CHUTMONGKONKUL SECRETARY
PHOTOGRAPHERS
MR. CHALIT LIMPANAVECH
MR. PRAYONG NARIPTAPHUNT TREASURER
MR. SOMBOONE ANGUNSRI SECRETARY
MR. CHITTI LOHSIWANONT

Assumption Business Administration College

CONTENTS

1. EDITORIAL 2
2. BOARD OF TRUSTEE 3
3. ADMINISTRATION 7
4. INSTRUCTORS 11
5. A MAN CENTRED EDUCATION 21
6. THE EVALUATION OF INVESTMENT PROJECTS WITH UNEQUAL LIVES 34
7. HAVE A WORTH-WHILE PURPOSE MR. CHARLES C. LIM 41
8. CAPITAL STRUCTURE AND PERFORMANCE OF THE FIRM BY TAMRONG CHOMAITONG 47
9. สัมภาษณ์ คูมิโอะ มิตซูยา 59
10. FRESHMEN 73
11. SOPHOMORE 95
12. JUNIOR 109
13. การเป็นนักธุรกิจ ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดย นายประสงค์ ธรรม 115
14. ภาวะเงินเฟ้อ รายงานภาวะเศรษฐกิจธนาคารกรุงเทพ จำกัด 120
15. GRADUATION 126
16. ความสัมพันธ์ระหว่าง นโยบายภาษีและการพัฒนาเศรษฐกิจ โดย นายมารวย ผดุงสิทธิ์ 142
17. COLLEGE DAY 164
18. GENERAL ACTIVITIES 168
19. FRESHY DAY 171
20. CLUBS 174
21. ADMINISTRATIVE AND POLITICAL DEVELOPMENT BY MR. TAWAT WICHAIDIT 187
22. SENIOR 199
23. STUDENTS ' DIRECTORY 221
24. ALUMNI 240

&ditorial

Throughout this academic year, there have been many unexpected changes which have occured in our college. Looking back over the year, we see these changes in a very positive perspective. Our young college has taken decissive steps in building a strong educational foundation for our future growth. A spirit of cooperation has been infused into our A.B.A.C. community, &an ever increasing attitude of confidence makes us hopeful that our college can contribute much to our country.

Since our year has been filled with so many memorable moments, which we hope to have been able to capture for posterity in the following pages, we have decided to n name our Yearbook "VINTAGE '74". A vintage year is a year in which the quality was superb-a year more valued as it ages in time. We often hear of a vintage car or a vintage wine. And so we speak here of vintage memories; memories which are much like a fine wine that mellows and acquires its flavor with the passing of years 74 will always be for us a vintage year.

Finally, on behalf of the Yearbook staff, I would like to thank all our sponsors for their cooperation. Without them, this book would not have been possible.

Bro. Martin Komolmas f.s.g
Chairman of the Board

BROTHERS OF SAINT GABRIEL

PROVINCIAL ADMINISTRATION TEL. 01276

February 5, 1975

Dear Graduates,

A few years ago you were at the gate of Assumption Business Administration College, wondering: " What could A.B.A.C. do for me?" Here is one of the answers.

A.B.A.C. aims less at training you to practise a profession of a businessman than at equipping you to adapt yourselves to a variety of job, at developing your capacities, in order to keep pace with developing production methods and working conditions.

Now that you are about to leave your Alma Mater, and that you are ready to face the reality of an active professional life, I pray to God

- to bless you all so that you may be men of integrity, convinced of moral principles which will make of you an honest businessman,
- to grant you grace in order that you may have enough courage and strength to go through life, as a responsible person, ready to stand for the cause of justice and righteousness,
- to make of you, a worthy instrument of peace and reconciliation so that, by your own profession, you will be able to establish mutual respect and understanding among people with whom you come into contact, and for whom a share in economic advantage created by you, is intended.

May I take this opportunity to tender my sincere thanks to the Administration, the professors, the instructors, the Student council, and all concerned, who, in one way or another, have contributed to the making of A.B.A.C.

God bless you all !

Sincerely,

Bro. Martin Komolmas, F.S.G.

Chairman of the Board of Trustees
Assumption Business Administration College

Police Major General

Jat Javangkun

Member

Uthane Techaphaibul

Member

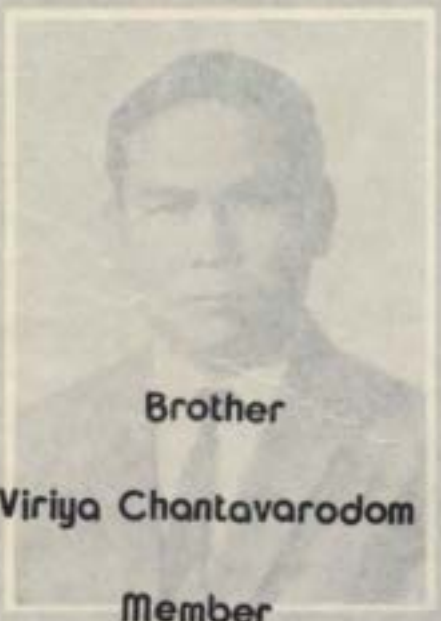

Brother

Viriya Chantavarodom

Member

Brother

Vicharn Songsiangchai

Member

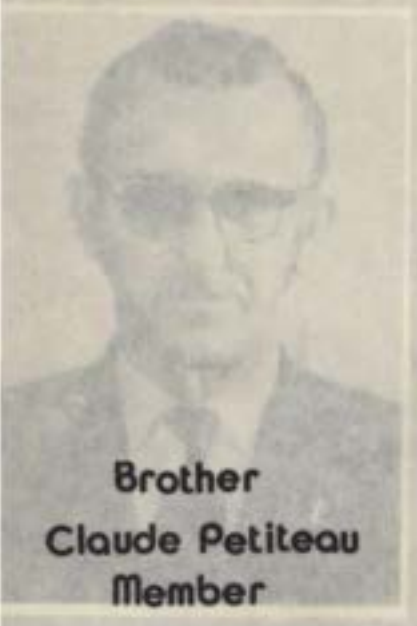

Brother
Claude Petiteau
Member

Wanphen Nopaget
Secretary

Brother
Sebastian Vilangiyil
Member

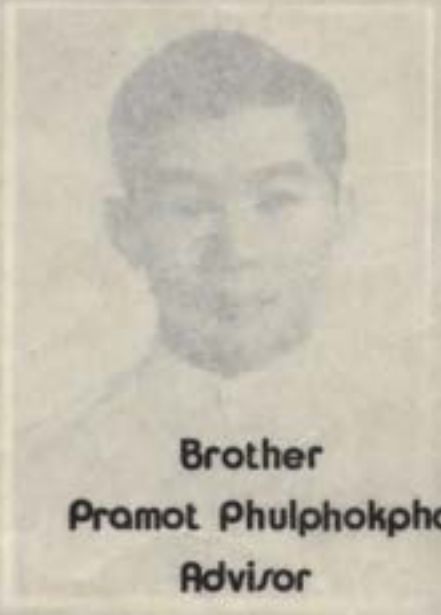

Brother
Pramot Phulphokphol
Advisor

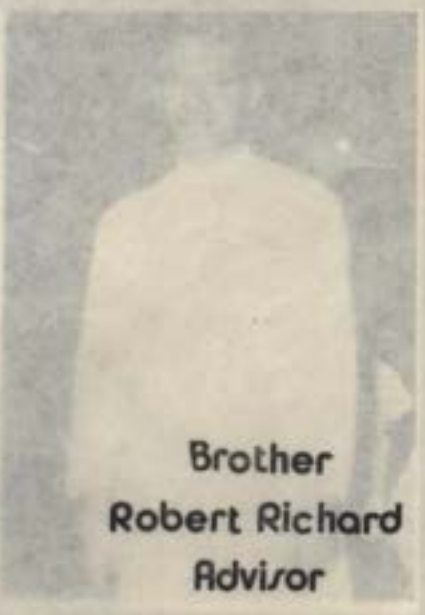

Brother
Robert Richard
Advisor

Mrs. Wanphen Nophaget

Good education does not by itself produce good men — just as a good constitution does not guarantee great leaders, a good laws, or a moral society. But poor education makes good men impossible no matter how rich they are. To improve education will therefore always improve human behavior.

W. Nophaget

President, A.B.A.

•PRESIDENT•

Dr. Phairach Krisanamis
Ph. D.(Econ.)

Dr. Suthin Nophaget
B.A.(Acctg.).M.B.A.,M.P.A.,Ph.D.

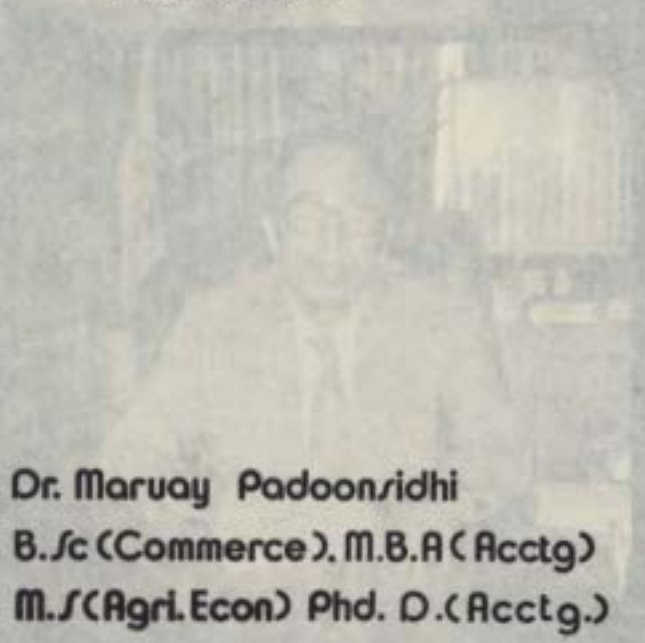

Dr. Maruay Padoonsidhi
B.Sc (Commerce). M.B.A (Acctg)
M.S(Agri.Econ) Phd. D.(Acctg.)

Mr. Suphachai Sirisuwanangkura
B.A. Hons.(Econ). M.B.A (Finance)

•ACADEMIC ADVISORS•

•ACADEMIC ADVISORS•

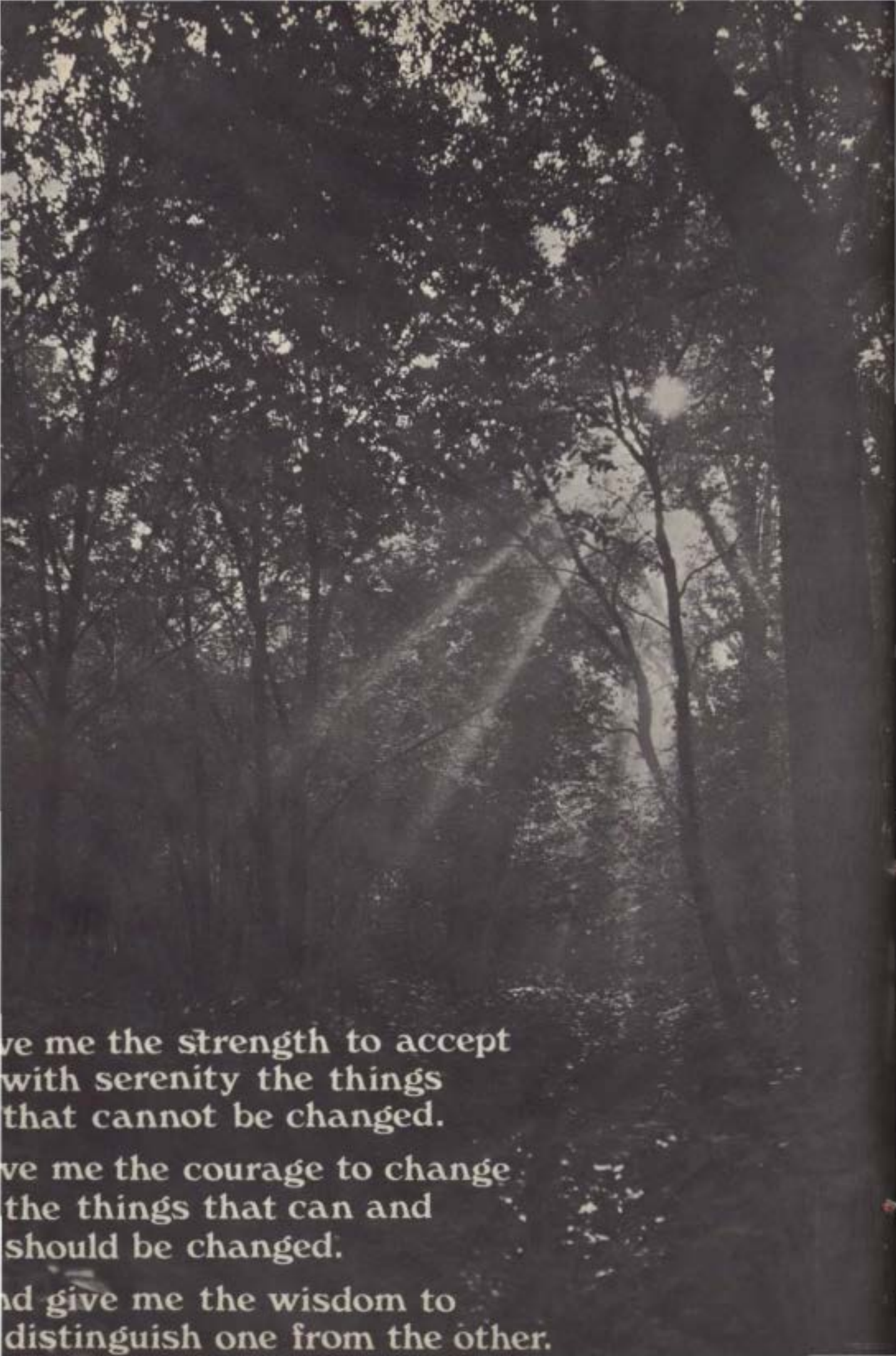
ve me the strength to accept
with serenity the things
that cannot be changed.
ve me the courage to change
the things that can and
should be changed.
nd give me the wisdom to
distinguish one from the other.

BRO SEBASTIAN (CYRIL) VILANGIYIL M.A.Lit.

MR. CHRIS BERNBROCK

B.A. – Philosophy University of Santa Clara

DR. NITA SOYSA

B.A. (University of London) U.K.
English & Classics
M. Sc. (Cornell University) U.S.A.
Education, Cultural Anthropology
Ph.D. (Cornell University) U.S.A.
Social Psychology
G.T. (Department of Education, Ceylon)

MISS WASANA KETCHUMPHOL

B. Sc. (Accounting)
Thammasat University

MR. PREECHA POOLPHOKPHOL

B.Ed. College of Education (English-History)
M.P.A. Nida (Program Administration)

BRO. CLAUDE PETITEAU B.S.B.A.

MISS PATCHARA LOVANICH
B. Sc. (Accounting)
Thammasat University

MR. TRAKARN THAKRANONTHACHAI
B.Sc. (Drake University)
M.B.A. (Southern Illinois University)

MISS AMORNLUGSANA THANASINSUPAYA
B.Ed (Mathematics)
Faculty of Education
Chulalongkorn University

MR. VISISTH UERVIROJNANGKOORN

LL.B (Chulalongkorn University)
Barrister At Law
M.C.L. (Southern Methodist University)

MISS MALINEE SAMINGCHAIROD

M.A. (NIDA) Dip. Applied. Stat. (NIDA)

MISS PARADEE MANOTAYA

B.Sc. (Commerce)

MRS. SUVIMOL SUPANIMITRE

MISS RAMPAI SAWASDIAREE

Pol. Sc. (Thammsat)

MR. MANIT SATHAVIRAVONG

ASSUMPTION BUSINESS ADMINISTRATION
COLLEGE LIBRARY

BRO. PRATEEP M. KOMOLMAS

MR. PRASONG PARNCHAROEN

B.Sc. (Chulalongkorn University)

M.A. (Major:Mathematics)

(Colorado State College, U.S.A. U.N.C.)

MR. MANU LEOPAIROTH

B.Sc. (Hons.) Thammasat U.)

M.Sc. (Econ.) (U. of Kentucky)

Cert. Industrial Development, (Japan.)

MRS. WITCHNEE KUPTAWADHIN

B.A. (Pol. Sci.) THAMMASAT

MR. TAMRONG CHOMAITONG

B.E.D. (Prasarnmit) MPA. (NIDA)

M.S. (Finance) (U. of Illinois at Urbana-Champaign)

MR. NORACHAI SRIVIMOL

B.Sc. (Accounting) (Chulalongkorn U.)

M.B.A. (Finance) Fairleigh Dickinson University

MR. SANIT INTRAYOTHA

B.Sc. (Accounting) (Thammasat U.)

B.Sc. (Commerce) T.U.

M.S. (Financial Management)

West Coast Univ.

MISS POJANEE THANAVARANIT

B.A. (Actg.) (Chulalongkorn University)

M.B.A. (Actg) (Syracuse University, U.S.A.)

MRS. SUPAPUN RUTTANAPORN

M.BA. (Accounting)

MISS PAVINEE JUTASIRIVONG

B.Sc. (Accounting) Chulalongkorn U.

DR. SAENG SAGUANRUANG

B.A. (Cum Laude), Econ. (Claremont Men's College, U.S.A.)
M.A. (Econ.) (Williams College, U.S.A.)
D.B.A. (Business Ad.) (Indiana U., U.S.A.)

MR. CHAWALIT VORASOPONTAVIPORN

M.A. (Econ.)

DR. CHIRAYU ISARANGKUN

B.Sc. Econ. (Hons.), London.
Ph.D. (Econ.) Australian National University.

DR. TAWATCHAI YONGKITTIKUL

B. Econ. (Thammasat U.)
M.A. (Willaims College)
M.S. (U. of Illinois)
Ph.D. (U. of Illinois)

MR. MANA PATRATHAM

B.Econ. (Hons.) (Chula)
M.A. (Econ.) (U. of Wisconsin)
Cert. in Taxation (Harvard)

MISS JARANAI KALLKOSOL

B.Ed. (Hons.) (Chulalongkorn Uni.)

M.Ed. (Audio Visual)

M.A. (Public Relations)

(Syracuse University, N.Y.)

MISS PATTRARUEDEE PORNPRASIT

B.Sc. (Accounting) Chulalongkorn U.

MRS. RAWEEWAN KRENGKRAIPETCH

B.A. (Chula)

M.P.A. (Major:Public Administration)

(The Pennsylvania State U.)

MR. SURACHAI SUPAPODOK

B.A. (Pol. Sci.) (Hons.)

(Chulalongkorn University)

M.A. (Pol. Sci.)

(East-West Centre) (U. of Hawaii)

MR. KICHA MINAKAN

B.S. (Business Ad.)

MR. POJANAT SAGUANBOON

B. Econ(Thammasat U.)

Dip. in Stat. (U.P.)

Cert. in Stat. (ISEC)

DR. TITTAYA SUWANACHOT

B.A. (Pol. Sci.) (Chulalongkorn U.)

M.S. (Rural Sociology)- (Cornell U., Ithaca, New York.

Ph. D. (Sociology) (University of Missouri-Columbia, Missouri.)

MISS VIPAPAN TANTICHADOK

B.Sc. (Hons.) (Mahidol University)

M.S. (Pharm. Adm.) (U. of Wisconsin)

MR. MORAKOT DUSADITHAM

Dip. in Ed.

B. Ed. (Physic)

Higher Dip. in Computer Programming (Durham, Texas)

M.Sc. (Computer Science)

CHANTRA JAYANAMA

B. Sc. (Public Relation)

DR. BUNLUE SUTHEAROMN

Ph.D. (Michigan State University)

MR. VIROTE ROJANASAKDAR

B.So. (Econ.) (Thammasat University)
Cert. Computer Programming
(Electronic Computer Programming
Institute, N.Y., N.Y., U.S.A.)
M.B.A. (Marketing) (Xavier U., Ohio, U.S.A.)

MR. PHAISAL LEK-U-THAI

B.A. (Econ.) (N.Wadia College, India)
M.S. (Econ.) (Kansas State College, U.S.A.)
Cert. in Marketing (UCLA)

MR SURAPATANA VACHARAPRATEEP

B.Econ. (C.U.)
M.B.A. (Marketing) M.S. U.

THE NEED OF THE HOUR:

A MAN-CENTRED EDUCATION

Education should aim at developing in the individual his powers of critical spirit and independent thought. This means that man has the capacity for critical and independent thought. It implies that education involves the questioning of the given. It underscores the fact that the real aim of education is to produce independent minded people who can think for themselves and live their own lives.

But let a man take this injunction seriously and devote himself to the task of developing his critical spirit and independent thought; that is, start questioning the accepted values of his society and he will find, to his dismay, that all hell breaks loose against him! Why is this so? This is so because the moment a man starts questioning the values of a society, that society finds him a threat to its survival; for if the values on which a society is founded are questioned. Its very foundations will be shaken and that is not a prospect that any society will view with equanimity! It thus becomes, in effect, a challenge thrown at society to reexamine the assumptions on which it is built! And if it accepts the challenge and gives itself, honestly and courageously, to the task of examining the foundations on which it is built, the possibility exists that its critic may be proved right! And then it will have no option but to change. And that implies changing a whole way of life and, with that, depriving itself of the comfort and security it has thus far enjoyed! No wonder then that a society does not take easily or willingly to those who would question its values. Not only does it not take willingly to such critics but it sets in motion certain counter offensives to silence them and, if these fail, to liquidate them altogether!

Is it not easy then to see that only the rare individual in any society will have the courage to take these ideas seriously and apply himself to the task of developing his critical spirit and independent thought? And is it not easy to see why such an individual has a hard time doing precisely what educators so glibly ask him to?

As an example to illustrate the point may be cited the behavior of teachers and professors who are vociferous in their condemnation of spoon-feeding; who lament the absence of independent thinking on the part of their students and who protest vehemently that they would be the happiest people in the world if they could see their students develop into independent minded people! But let any of their students take them seriously and start questioning their own methods and practices and they get red in the face, feel threatened and find it imperative that they invoke all the sanctions the system provides to silence their critics and restore "order" in their classes!

Much the same thing can be said about the dialogues the young are invited to have with their olders! These dialogues are initiated not with any genuine desire for seeking out the truth or acting in the light of the truth thus discovered! It is a ploy to gain time and silence their critics! The young see through their hypocrisy! No wonder they are disillusioned! No wonder they despair of any change as long as the older generation is in control! No wonder, they have recourse to violent means!

If things, then, are in this sorry mess, it is well to find out how they came about. Courage and honesty must characterize the search for the causes. and courage and honesty will be required in abundant measure to initiate the changes that will remedy the evil.

Education begins in the family. The child imbibes his values from his parents, relatives and friends. The family set up is authoritarian. In an authoritarian set up all decisions are made for the child. He has merely to follow what the elders tell him to. And this is considered good behavior. And the system rewards good behavior.

Schools largely follow the family pattern. They are also authoritarian. Teachers are invested with the authority of parents. Obedience to teachers and accepting their ideas are equated with good behavior. In a situation like this, a teacher's ideas and opinions acquire the sacredness and authority of holy scripture! And this makes it all the more difficult for the teacher to admit his ignorance and even the remote possibility that he might be mistaken!

The student is considered an object to be stuffed with information. He is not a person any more. And so his individuality and his individual needs are not taken into account. His function is defined as coming regularly to the class, listening attentively to his teacher, taking down notes and committing them to memory. Examination means repeating on paper whatever came forth from the inspired mouth of his teacher word for word! No thinking on the part of the student is called for. And thus education becomes what Whitehead calls the transmission of inert ideas. By inert ideas he means "ideas that are merely received into the mind, without being utilized or tested or thrown into fresh combinations."[1]

A generation of people with inert ideas can pass on to their children only inertideas, and thus it comes to pass that the next generation will be overladen with inert ideas.

The development of science and technology has, at best, been only a mixed blessing. It has enabled man to make giant strides in his understanding and conquest of nature but at the expense of the impoverishment of his spirit!

Industrialization, for example, brought with it the scientific technique and the competitive market system. The first of these made manefficiency conscious. So he plunged into specialisation, the use of machinery, mass production and organization at all levels. The second showed him that it pays to be productive and competitive. Education was geared more and more to meet the needs of the competitive market system and production. Education thus came to concentrate all its energies on the production of the specialist and the technician.

For the supposed needs of scientific research or high-level specialization, the full, general formation of many young people has been mutilated. Training for certain kinds of highly subdivided or otherwise stultifying work has led to over-estimating the importance of improving technical aptitudes to the deteriment of other, more human qualities.[2]

The other, more human, qualities that came to be neglected were man's affective, aesthetic and imaginative faculties; so that all education succeeded in producing was "So many walking monsters--a good finger, a neck a stomach, an elbow but never a man."[3]

All this brought about profound value change. And since industrialization proceeded at a rapid pace man had no time to adjust himself to the requirements of the new situation. The consequence was that man became alienated from himself and from his neighbor. Work ceased to be an expression of self and so, satisfying. The harmony that existed between nature and man was destroyed. Nature became something to be conquered and exploited. And even relationships that were once based on family, kinship and friendship were replaced by one that was based on money and business. And the individual came to idealize the life ofthe professional, the life of the man for whom meaning derives from the function he performs in

---

[1] Alfred North Whitehead, "Aim of Education" in: Education in the Age of Science, ed. Brand Blanchard (New York: Basic Books, Inc. 1959), p. 288.

[2] See, Learning To Be: The World of Education Today and Tomorrow.

[3] Rovert Theobald, ed. Dialogues on Education (New York: The Bobbs-Merril Company, Inc., 1967), p. 45.

society, whose satisfaction lies in how well he performs his job.

It made him see that what was required for success was organization, co-ordination of activity, arrangement of things and people in a hierarchy and discipline. And he discovered that his destiny lay in subordinating his will to one of these impersonal, efficiency-conscious organizations!

Thus people tended to disappear behind classes and categories. People were looked up to, not for any particular merit of their own but for the fortunate accident that made them part of the class that had power and influence; while others were looked down upon because they were not so lucky! Certain jobs became respectable while certain others were despised.

The net result of all these was a confusion of values and priorities and a loss of self! And so, though man prospered materially, his spirit was impoverished. And he became dissatisfied and frustrated! But it had, at least, one good result: man began to think seriously about himself!

And what has this questioning of himself revealed to man? surprisingly, that all his ills can be attributed to his failure to foster his critical spirit and independent thought!

Why this is so will be made clear in the next chapter: Man, the learner.

(Chapter two plays a central role in the whole of this discussion. It is based on modern findings in psychology and, as such, it gives deep insights into the nature of man, his motivations and behavior and the allimportant role of man's rational faculty as the sole tool of his survival as a psychologically healthy organism. It, thus, serves as a basis for the theory of education that will be proposed later in this paper. It also provides, for the discerning reader, greater insights into the causes of the malaise discussed in the present chapter.)

Man is a biological organism. As such, his life is conditional; that is, he can continue to exist only in so far as he is able to satisfy his biological needs for air, water, food, cloth and shelter. The satisfaction of these needs involves activity.

Man is also a rational being. As such, he has various psychological needs. But man is not guided by any sure instincts for the satisfaction of his physical or psychological needs. He has to continually learn the techniques for the satisfaction of these needs and thus ensure his survival. His rational faculty--mind--enables him to do this. It is this rational faculty that sets him apart from other living organisms. Man knows that, to function effectively, he must rely on his rational faculty; in other words, he must think.

Man depends on his senses to gather information. The senses relay the information to the brain in the form of sensations. The brain integrates the various sensations. These integrated sensations become percepts and percepts become the starting point and base of man's knowledge. Knowledge may, then, be defined as the direct awareness of entities, their actions and attributes.

Man has the ability to conceptualize and the ability to develop a system of symbols. The first of these capacities enables him to categorize numerous particulars into groups or classes according to the distinguishing characteristic(s) they exhibit in common; and the second, to represent these various classes in symbols so that a single symbol in his mind can stand for an unlimited number of particulars. This system of symbols in language.

The ability to conceptualize gives man self-awareness and this, in its turn, presents him with unique challenges. He begins to ask questions about himself: Who am I? Where do I come from? What is life? Has life any meaning? Why do men die? What is after death?

At the same time, he sees that man's unique accomplishments and potential problems spring from the possession of these faculties. As he goes on thinking, he discovers that whereas the capacity for conceptual thinking is innate and given, it exercise is not; that is not; that is, thinking requires effort!

Why does thinking require effort? to think, man has to focus his mind. Focusing means setting the mind to the task of active integration. A man is thus in focus when and to the extent his mind is set to the goal of awareness. clarity and intelligibility with regard to what he is considering or doing. Keeping the mind on an issue can thus be called thinking. To keep the mind on an issue demands effort. The effort demanded may be very great. This explains why people feel lazy to think. Sometimes the effort required is

so great that they abandon it altogether! It is important to bear this in mind. Acquiring knowledge requires real effort. Man must fight against his laziness and his readiness to accept the ideas of others, if his aim is to be himself.

Man finds that be is not omniscient. This means that he has to work hard to gain knowledge. To add to his troubles, he is not infallible, either! So the fact that he has ideas in his mind does not automatically guarantee their truth! He has to test these ideas. And testing the ideas involves thinking and effort. The correct identification of reality--knowledge--involves several processes, all requiring reasoning. For only by reasoning can be validate his conclusions, know that what he is thinking is right.

Again, man's social environment may help or hinder his thinking, depending on the degree of rationality or irrationality he encounters. There is only one thing about which he can be genuinely glad in a situation like this and that is, that, in spite of the obstacles and oppositions he may encounter, he can still go on thinking, if he really wants to, if he is really ready to make the effort! It depends on him whether he wants to think or not. And it is important for him to decide whether he wants to think or not. For man becomes what he thinks!

The two basic functions of man's reason are (1) cognition and (2) evaluation. By cognition he discovers what things are and by evaluation their relationship to himself; that is whether they are beneficial or harmful to himself. Those that are beneficial acquire a positive value for him and those that are harmful a negative value. Man's behavior is influenced by this value judgment.

His ability to think gives him knowledge of reality. Knowledge of reality gives him a sense of efficacy because he feels that he can cope with reality. This feeling of efficacy increases his self-esteem. It is felt as a value and it is essential for his survival as a psychological being. For it is this feeling of efficacy that produces in man a strong sense of his own identity and this strong sense of "identity is as necessary for survival of (his) individual integrity as food, clothing, and shelter are for (his) physical survival."[4] The same author says:

With the aquisition of a strong personal identity you will be less vulnerable to psychological disintegration and will establish the foundations for self-esteem.[5]

He says that self-esteem is a man's conviction that he is uniquely valuable and is based on his competence to accomplish something vital to his individuality.[6]

From the above it is easy to conclude that it is by thinking that a man acquires a sense of personal identity and worth. So only a thinking man can respect himself!

Man's values are not biologically programmed by nature. They are the product of his thinking. They thus reflect the quality of his thinking.

Different people have different values. This proves that man's values are not biologically given. The differences spring from the differences in their basic premises and their

fundamental view of themselves, of other men, of existence. They mirror their expectations of life and their hopes of attaining them.

Man's value choices take place largely in his subconscious. And man becomes conscious of them through his emotions. Man's emotions therefore reflect his values.

It is necessary to emphasize the fact that emotions influence action. Pleasure, for example, is an incentive to further action. Pain is a deterent.

It is accepted that effective communication takes place only when there is emotional rapport between the communicants. Modern educators consider dialogue the most effective means of communication. A dialogical relationship is impossible without emotional rapport.

Man can, and often does, repress his emotional responses. This

---

[4] Laurence J. Peter, *The Peter Prescription* (New York: Bantam Books, 1973), p. 69.

[5] *Ibid.*, p. 71.

[6] *Ibid.*, *loc. cit.*

can be understood if one remembers that in man all awareness is selective, that awareness differ in intensity and that man is a self-programmer. Repression may then be difined as the refusal of consciousness to integrate information that it finds threatening or painful or one which it suspects would result in the loss of self-esteem.

Repression can be the result of ignorance. Some people think that the presence of certain emotions in them is a reflection of their moral character. Others tend to repress their emotions because they think that emotions are a call to action. These people need to be disabused.

Everybody agrees that psychological maturity is necessary for effective living. Psychological maturity is the result of thinking, not merely thinking but thinking in principles. A psychologically mature man accepts responsibility for his human manner of existence; that is, he accepts responsibility for his life and action. He displays emotional stability; that is, even under emotional pressures he is able to think clearly. He is also confident of himself. He knows that he is competent to live and that he has the capacity to respond to the ever new demands of life.

The discussion in this chapter has shown clearly that man must think, if he wants to survive as a psychologically healthy organism and that thinking requires effort. Only by thinking can he acquire a strong sense of personal identity and worth. And only when a man has a strong sense of personal identity and worth can he esteem himself. Only self-esteem gives him the feeling that life is worth living and the confidence that he is competent to live. Without this man will be a prey to various neuroses and psychoses. It is then clear in what direction education should move, if its purpose is the building of a whole man.

*

In the first chapter, the conclusion was reached that all the ills of man are directly attributable to his loss of self and that education had its share in bringing about such a sad predicament.

This was due to the fact that, with industrialization and the development of science and technology, learning became more and more subject-centred. The needs of production and the competitive market economy required that competent men were available to man these jobs. And since scientific development produced a corresponding knowledge explosion, no one individual could hope to keep up with all the available knowledge in any one field. So specialization became necessary. Specialization meant learning everything about a certain aspect of a problem or subject and schools were organized to meet the needs of specialization. As a result students were required to take certain courses of studies and finish these within a prescribed period of time. The courses thus prescribed were not devised to meet the individual needs of the students but the needs of production and economy. So in the entire planning of education man came to be forgotten! Acquisition of knowledge and skill was emphasized at the expense of the full development of man. This led to a one-sided development of man and in the process he lost his self!

What then is needed? What is needed is that man must regain his lost self. Can education help man to recover his self? If education (or what went by that name) contributed to the loss of self, then real education can and must contribute to the recovery of the lost self. How can this be done? It can be done if the emphasis is shifted from subject--centered education to learner or man-centred education!

The moment this shift is effected one sees revolutionary possibilities! Man becomes the centre of all educational activities! The whole educational planning and policy will be geared to the satisfaction of man's needs and development.

What is the most fundamental of all man's needs? It is his need to realize himself. And so the object of education is to help man to realize himself. What is implied in this statement? What does one understand by self-realization? What is involved in self-realization?

If education is to help man to realize himself, then it must (1) help him to discover himself and his potentialities; (2) instil in him the necessary desire and enthusiasm to actualize himself and (3) create an atmosphere in which this process of self-actualization can be carried out.

Discovery of self starts with self-awareness. His awareness of himself tells man that he is a distinct reality, that he has an identity of his own. This makes him proud of himself. At the same time, it enkindles in him the desire to

know more about himself and what it is that makes him different from all the others. It is the function of education to foster this curiosity, this desire to know more about himself, in man. As a result, man will come to know himself better. He will know his limita--tions and his potentialities.

He will also see that he is not alone. There are others. He sees that these others can be a help to him and also a danger. He understands that he needs others. All this helps in the process of self-discovery.

He sees that he is in a particular historical situation and that he himself did not do anything to bring it about. It is a given. But it is in this given that he must live, work and develop.

He also sees that he can choose. He can decide for himself. And that life always presents him choices and that therefore full functioning as a human being depends on the nature and quality of his choices.

When once education has helped man see these things then it can instill in him the desire to actualize his potentialities. This is effectively done by making him see that his happiness and his usefulness to others depend on his doing so. It is easy to make him see that he owes many blessings to others. It is also easy to make him see that he must do his bit to make life easier for others. And then he can be made to see that the best way he can help others is by realizing his potentialities. He can give only what he has. This makes him see that his development has importance to others and it gives him a feeling of greater worth. And this will create in the individual all the enthusiasm he needs to actualize himself.

And then it will be the function of education to create the atmosphere in which this process of self-actualization can be carried out.

This will affect the whole set up of the school, its curriculum, its exams and grading system, the method and content of instruction, the relationship between teacher and taught.

The Physical set up of the school

The school must be built in a quiet and cheerful spot. The class rooms must be bright and airy. The class must not be overcrowded.

The Curriculum

The curriculum will be planned with the needs and capacities of the individual students in mind. It will be made in such a way that each student can progress at his own pace. The individual talents of students will have room for expression. It will have to be worked out in such a way that individual initiative can always be rewarded.

Exams and Grades

These will become a means to create enthusiasm. They will enable the students to get an accurate picture of their performance. They will be a means to boost their self-esteem.

Method

Teaching will become a dialogue between the teacher and the student. The teacher, by skilful questions, will lead the student to the discovery of the answers. This will make learning very exciting! And very self-fulfilling!

Content

The subjects taught will be more relevant to life.

The Teacher-Taught Realtionshi

The teacher will have a profound respect for the students. He will respect their opinions. His function will be that of a helpful guide, a sympathetic listener. He will teach more by his sincerity and the authenticity of his being. He corrects when he must. But he sees that his corrections profit his students. He humbly admits his mistakes when he makes them. All this will inspire the confidence of his students. It is only when the students trust him that a teacher becomes effective. He must also be a man of vision It is from him that his students must catch the fire. In an atmosphere like this the student learns from his teacher and the teacher from his student.

Self-actualization is an on going process. If education is to help man to actualize himself, then it must also be an on going process. It is not something that is

finished and done with, once and for all.

Contemporary science has made a singular contribution to our knowledge of man by showing that he is biologically unfinished. One might say that he never does become an adult, that his existence is an unending process of completion and learning. It is essentially his incompleteness that sets him apart from other living beings, the fact that he must draw from his surroundings the techniques for living which nature and instinct fail to give him. He is obliged to learn unceasingly in order to survive and evolve.

As one contemporary psychologist put it, the human being is born 'prematurely'. He comes into the world with a batch of potentialities which may miscarry, or take their form from the favorable or unfavorable circumstances in which the individual is compelled to evolve. Essentially, therefore, he can be educated. In fact he never ceases to 'enter life' in human form.[8]

And Eric Fromm says:

The individual's entire life is nothing but a process of giving birth to himself; in truth we are only fully born when we die.[9]

And man can continue to enter life only on condition that he develops his critical spirit and independent thought!

7 *George Lapassade, L' Entree dans la Vie, Paris, Edition de Minuit, 1963 (Essay on man's unfinished state)*

8 *See Learning To Be: The World of Education Today and Tomorrow.*

9 *Eric From, Le drame Fondemental de L'Homme: Naitre a L'Humain) See notes, p. 7.*

ห้างหุ้นส่วนจำกัด แสงฟ้า

Seng Fah Limited Partnership

445/1-2 ถนนมหาไชย สี่แยกสำราญราษฎร์ พระนคร

445/1-2 MAHACHAI ROAD, SIYAKSAMRANRAJ, BANGKOK.

ผู้ผลิต และ จำหน่าย

สมุดพิมพ์ดาโรงเรียน กระดาษสอบพิมพ์ดาโรงเรียน กระดาษฟุลแก๊ป "ตราดอกไม้"
กระดาษไรเนียว กระดาษพิมพ์ดีดทุกชนิด เครื่องเขียน สมุดบัญชี และงานพิมพ์ทุกชนิด

เรามีพนักงานขาย และ บริการท่านถึงที่

โทร. 271338—216224

บริษัท แสงฟ้าวิสาหกิจ จำกัด

(แผนกเครื่องเขียน) 445/1-2 ถนนมหาชัย กรุงเทพฯ
งานดี มีมือปราณีต ยอดเยี่ยมด้วยคุณภาพ ย่อมเยาด้วยราคา ยินดีต้อนรับท่านเสมอ

A SHORT NOTE ON

Suphachai Sirisuwanangkura :

THE EVALUATION OF INVESTMENT PROJECTS WITH UNEQUAL LIVES

In the process of evaluating investment proposals, an investor is more often than not faced with alternatives which do not possess the same length of economic life. How can he decide which project to accept then? The obvious answer would be to select the project or projects that promise the highest yields or perhaps the greatest net present values (assuming mutually exclusive proposals). But this decision rule implies that the projects are comparable and hence it is appropriate to pick those with higher rates of return. For instance, suppose we are faced with the problem of having to select an equipment: there are two alternatives, machines A and B, both capable of performing the same kind of activity. The only difference between A and B lies in their length of economic life say 5 and 7 years respectively. In such a case if we simply compare their respective net present value and select the machine yielding the higher value, the decision may not be a correct one since the time frame under consideration is not the same.

THREE ALTERNATIVE ASSUMPTIONS.

Basically when we consider mutually exclusive proposals with unequal lives, three possible assumptions can be made. These are:

1. At the end of the period of the shorter-lived asset, we can invest in assets yielding the time value of money;

2. At the end of the period of the shorter-lived asset, we can invest in the same asset again;

3. At the end of the period of the shorter-lived asset, we can invest at whatever investment opportunities avail able in the future.

Of all the three assumptions, the last one is obviously the best theoretically but the most difficult to apply in practice because not only must we be able to forecast investment opportunities in the future but also their rates of return as well. The first assumption appears to be the simplest since it involves no future prediction except for the time value of money. It will be clear later that whenever we accept mutually exclusive proposals with unequal lives by comparing their respective net present value we are implicitly assuming the first assumption. Therefore, if it is not the case, the decision made based on such an assumption may not turn out to be the best one.

EXAMPLE:

Two equipments, A and B both are capable of performing identical task but A will last only 1 year while B will provide services for 3 years. Given the cost of capital at 10 per cent and the following cash flow pattern, which one do we accept?

		CASH FLOWS			
Equipment	year	0	1	2	3
A		-10,000	12,000		
B		-10,000	5,000	5,000	5,000

Assuming the first assumption, the net present value for each equipment can be computed as follows:

NPV_A = 12,000(0.909) - 10,000
= 908

NPV_B = 5,000(2.487) - 10,000
= 2,435

Since NPV_B is greater than NPV_A, therefore, we would select equipment B.

But if the plan is such that as soon as equipment A expires, an identical replacement will be made, then the cash flow pattern will look like the following.

		CASH FLOWS		
Equipment	year 0	1	2	3
A	-10,000	-10,000	-10,000	
		12,000	12,000	12,000

Now let's compute NPV for equipment A.

NPV_A = 2,484

NPV_B = 2,435

Equipment A is now to be preferred over B.

If the third assumption is made then after equipment A expires at the end of year 1, we must forecast the investment opportunities for year 2 and year 3 together with the cash flows and compute their net present value again to see whether it is greater or less than NPV_B.

The above computation reveals that comparability of proposals is achieved by adjusting the time period such that they have a common time frame. However, difficulties may still arise in the form of a rather large lowest multiple for the common time period and the calculation of net present value for the common time period may be rather tedious and time consuming. For instance, in order to have comparability of machines X and Y whose economic lives are 3 and 8 years respectively, we need the lowest common multiple of lives of 24 years In this situation, instead ot computing net present values for both X and Y over the 24-year period and accept the one with the higher value (or the lower cost) we may use an easier method called an equivalent cost per year method. Both of these methods will lead to the same solution and both implicitly assume that similar asset can be continously replaced at the expiration date of the old asset.

ANNUAL EQUIVALENT COST

Two machines, X and Y, possess the following characteristics:

Machine	Economic Life	Outlay	Operating Cost per year
X	3 years	10,000 baht	2,000 baht
Y	8 years	30,000 baht	1,500 baht

Given a cost of capital of 10 per cent, which machine is to be chosen?

If we compute the present value of the total costs for both machines over the common time period of 24 years, we will find that the present value of the total cost over the period for X is 54,080 baht while that for Y is 63,997 baht. Thus it will cost less to use machine X over the same period of time ie, 24 years. Therefore X should be preferable. However, the process of calculating the present value over such a long period is rather tedious and time consuming. A short-cut method which will give similar solution is the annual equivalent cost shown below.

RA_{3} .10

10,000	R	R	R
0	1	2	3

RA_{3} .10 = 10,000

R(2.487) = 10,000

R = 4,021

or 10,000 every 3 years

annual equivalent cost = 4,021 + 2,000

= 6,021

RA_{8} .10

30,000	R	R	R	R	R	R	R	R
0	1	2	3	4	5	6	7	8

RA_{8} .10 = 30,000

R(5.335) = 30,000

R = 5,623

or 30,000 every 8 years

annual equivalent cost = 5,623 + 1,500

= 7,123

On an annual basis, it costs less to use machine X therefore X should be chosen.

It can be seen here that the annual equivalent cost method leads to the same selection as the other method.

CONCLUSION

Whenever we are faced with an evaluation of investment proposals which are mutually exclusive and of unequal lives, we may have to make clear the assumption regarding the reinvestment at the expiration of the shorter-lived asset in order to make a correct decision. Basically, we should allow for comparability by adjusting the time frame such that all proposals are considered over a common time period and if the second assumption is adhered to, an annual equivalent cost method will be quite helpful.

อภินันทนาการ

จาก

ซิปวีนัส

HAVE A WORTH-WHILE PURPOSE

The principle that can bring you success

Many young men fancy that they are ambitious because they have wishes. This is self - deception. There is no true ambition without will - power -- without a purpose. Almost everybody has wishes, but very few people set out resolutely to get what they want.

Many a young person sets in a small bedroom and thinks: "Why cannot I have the pleasures that others have? Why cannot I, too, have money to spend, not merely a few Baht a week? Why do some people have all the luck?"

It is a good thing for people to have such questions in their minds. Wishes may be like seeds. Every successful career started with wishes. But no one can take a wish to the bank and cash it. Nothing as easy as that. Seeds are of no value until they are planted, and wishes are of no value until a man shapes a strong purpose in his mind to get what he wants.

The one best way to acquire a stronger will-power is to set out to study something or do something or improve something. There you have in a sentence the secret of every permanent success. By studying, doing and improving, every worthwhile result has been attained. This holds true for the young man of twenty, in a small job, and for the millionaire of a sixty as well.

As soon as a man has set out to do half a dosen things and had done them, he has made his will-power stronger, because a feeling of self-confidence has sprung up in his mind. This drives out the feelings of self-pity and depression. He becomes truly ambitious. His wishes are shaped into plans. He finds he can do more than he thought he could do. He begins to appreciate his own abilities. He sets himself harder tasks. The point is that wishes alone will not bring either success or happiness. They only bring unhappiness to those who have no pluck? It is will-power and perseverance that make the dreams come true, not always, but often. Few men get all they want, but anyone of us can get quite a few things. We can if we have the courage to pay the price.

Almost every businessman, now and then, wishes that he were in some other line of business. "Far-off fields look green". He knows the troubles of his own business, but he does not in another line of business. Often he invests money later. He learns that it it better for a man to stick to what he knows--to concentrate.

Whenever a man's job becomes flat and stale it is likely to become unprofitable, too. The one best thing is not to seek for a complete change, but to set about making improvements. There is not a job of any kinds large or small, that cannot be done more efficiently in some way.

In order to give shape and value to our lives, we must have Ideals. Harrington Emerson taught us that one of the principles of Efficiency is Ideals. A man should have a picture in his mind of what ought to be, of what he believes he can accomplish, and work towards it. The man who is perfectly satisfied with himself and the way he is working-he has no ideals. He thinks that his ways are "good enough" and he forgets that "good enough" is a very different thing from Good.

An Ideal or purpose may be formed in a man's mind because of one of the following causes:-

1) He may read an article in a magazine.
2) He may read a business book.
3) He may hear a lecture on efficiency.
4) He may visit an up-to-date, well-managed factory.
5) He may have a talk with an efficient friend, who tells some blunt facts about his business.

In 1847 a boy of twelve climbed over the wall of a rich man's estate near Dunfermline and was roughly chased out. As he scrambled back over the wall he said to himself: "Some day I'll buy this place." He was no ordinary boy. His name was

HAVE A WORTH-WHILE PURPOSE

The principle that can bring you success

Many young men fancy that they are ambitious because they have wishes. This is self - deception. There is no true ambition without will - power -- without a purpose. Almost everybody has wishes, but very few people set out resolutely to get what they want.

Many a young person sets in a small bedroom and thinks: "Why cannot I have the pleasures that others have? Why cannot I, too, have money to spend, not merely a few Baht a week? Why do some people have all the luck?"

It is a good thing for people to have such questions in their minds. Wishes may be like seeds. Every successful career started with wishes. But no one can take a wish to the bank and cash it. Nothing as easy as that. Seeds are of no value until they are planted, and wishes are of no value until a man shapes a strong purpose in his mind to get what he wants.

The one best way to acquire a stronger will-power is to set out to study something or do something or improve something. There you have in a sentence the secret of every permanent success. By studying, doing and improving, every worthwhile result has been attained. This holds true for the young man of twenty, in a small job, and for the millionaire of a sixty as well.

As soon as a man has set out to do half a dozen things and had done them, he has made his will-power stronger, because a feeling of self-confidence has sprung up in his mind. This drives out the feelings of self-pity and depression. He becomes truly ambitious. His wishes are shaped into plans. He finds he can do more than he thought he could do. He begins to appreciate his own abilities. He sets himself harder tasks. The point is that wishes alone will not bring either success or happiness. They only bring unhappiness to those who have no pluck? It is will-power and perseverance that make the dreams come true, not always, but often. Few men get all they want, but anyone of us can get quite a few things. We can if we have the courage to pay the price.

Almost every businessman, now and then, wishes that he were in some other line of business. "Far-off fields look green". He knows the troubles of his own business, but he does not in another line of business. Often he invests money later. He learns that it it better for a man to stick to what he knows--to concentrate.

Whenever a man's job becomes flat and stale it is likely to become unprofitable, too. The one best thing is not to seek for a complete change, but to set about making improvements. There is not a job of any kinds large or small, that cannot be done more efficiently in some way.

In order to give shape and value to our lives, we must have Ideals. Harrington Emerson taught us that one of the principles of Efficiency is Ideals. A man should have a picture in his mind of what ought to be, of what he believes he can accomplish, and work towards it. The man who is perfectly satisfied with himself and the way he is working-he has no ideals. He thinks that his ways are "good enough" and he forgets that "good enough" is a very different thing from Good.

An Ideal or purpose may be formed in a man's mind because of one of the following causes:-

1) He may read an article in a magazine.
2) He may read a business book.
3) He may hear a lecture on efficiency.
4) He may visit an up-to-date, well-managed factory.
5) He may have a talk with an efficient friend, who tells some blunt facts about his business.

In 1847 a boy of twelve climbed over the wall of a rich man's estate near Dunfermline and was roughly chased out. As he scrambled back over the wall he said to himself: "Some day I'll buy this place." He was no ordinary boy. His name was

Andrew Carnegie.. About forty years later he went back to Dunfermline and bought that estate, as he vowed he would. He gave it to the town. It is now known as Pittencrief Park. That was only one of the smaller purposes of Carnegie's busy life, but he did not gorget the vow that he made during his boyhood.

The final word that must be said about a purpose is that it should be something to do, not merely something to get. A man should be acquisitive, but he must not be dominated by his acquisitiveness. If his main idea is to take money and property away from other people, he may make a success of his bank account, but he will not make a success of his life. The one best purpose that any man can have is to give the public a better service in a trade, industry or profession. If he wants to be sure of a success that is worthwhile, he must think of his work as a service. As Samuel Turner once said: "A company that is permanently successful makes its living out of what it saves the public."

"How much can I give and yet make a good profit?" That is the question that a businessman must ask himself, if he wants to build up a business that will not crash. The little extra courtesy or service or value--that is what makes a company a winner in the race for trade. Concentrate on Giving and Efficiency--that is the new idea which is, happily, coming more and more into practice in the business world.

So, I would suggest that the step to success is to have a worthwhile purpose--to plan the making of the brain as a service machine. Why should we do this? Because we are all born in debt to all the strong Thinkers and Doers who have lived for thousands of generations. We cannot pay the Dead, but we ought to try to prove worthy of what they did for us. We must pay the Unborn what we owe to the Dead. That is the only way to be honest. We owe an infinite amount to the Past. We have received much. We must add a bit and pass it on to the Future.

By : Charles C. Tan

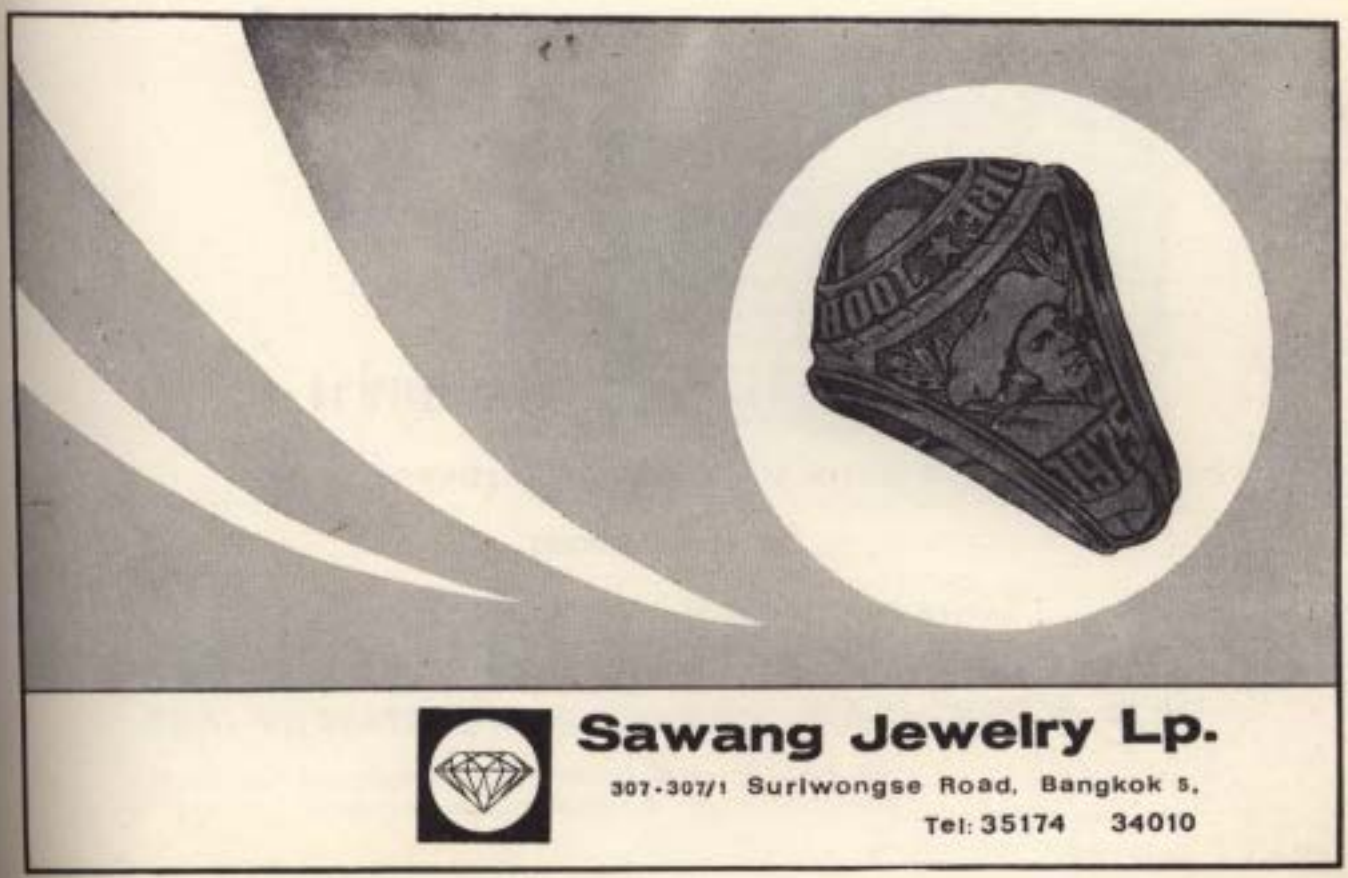

CAPITAL STRUCTURE AND PERFORMANCE OF THE FIRM: A STUDY OF AMERICAN UTILITY COMPANIES

The effects of capital structure on valuation of the firm have long been a point of controversy between traditional theoriests and the independent theorists.[1] The independent theorists argue that the average cost of capital is independent of the firm's capital structure, assuming perfect substitute between personal (The investor's) and corporate leverage and no corporate income tax. The traditional theorists,on the contrary, argue that the average cost of capital, and therefore the value of the business, is dependent upon the degree of financial leverage in the firm's capital structure.

This argument should be interesting not only to the financial executives but also to the investors who attempt to maximize return on investment. If the value of the firm is affected by its capital structure as the traditional theorists argue, it is possible that the performance of its stocks should be also affected. The final result, therefore, will be the combination of (1) effects of financial leverage on amount and variability of earnings, and (2) effects of the valuation process on security price due to the degree of risk attached to the amount of debt in the capital structure. And the performance, finally, should be a result of the combination of these two effects and the common dividend paid out to the shareholders.

SCOPE OF THE STUDY

This study does not intend to prove the reliability and the validity of these arguments in a theoretical sense. The researcher fully realizes that there are many theoretical limitations in such a study, namely, selecting firms in the same " risk class ". Rather, the study emphasizes the practical implications of these arguments which should be more menaingful to the investors and the portfolio managers.

Specifically, this study attempts to compare the performance of American utility companies which have low debt/asset ratio to those with high debt/asset ratio. The study is limited to the performance of these firms in 1972.

SOURCE OF DATA

The data used in the study comprises common stock price differences from the beginning to the end of 1972 and the common dividends paid out in 1972. The common stock prices were obtained from Banks and Quotations Records of January 1972 and January 1973, which quoted these prices on December 31, 1971 and December 29, 1972, respectively. The common dividends and other types of data were obtained from 1973 Moody's Utility Manual. Only the data of 28 utility companies were used in the study, since the data of other companies were not complete.

HYPOTHESIS

Hypothesis 1 There is a significant difference in performance between companies which have low debt/asset ratio and those with high debt/asset ratio.

If a difference in debt/asset ratio results in different valuation of the firm as the traditional theorists argue, the performance of the firm which represents the combined results of valuation and cash dividends should be also different.

Hypothesis 2 There is a significant relationship between performance of the firm and internal financial policy variables: debt/asset ratio, dividend payout ratio, growth in investment, and growth in earnings per share.

This hypothesis considers internal financial policy variables as explanatory variables to performance of the firm. These variables in the aggregate will represent risk and return aspects of investment, and therefore should be highly correlated with performance of the firm.

Hypothesis 3 Explanatory variables in Hypothesis 2 (debt/asset ratio, dividend payout ratio,growth in investment, and growth in earnings per share)are more closely related to performance when debt/asset ratio is high.

This hypothesis is based on the assumption that the firms are willing to incur more debt only if there are attractive investment opportunities open to them, and the expected ROI is greater than the expected cost of capital. Therefore, it is logical to hypothesize that among the firms in the high debt/asset group these explanatory variables should be more closely related to performance than those in the low debt/asset group. Multiple regression equations and the coefficient of multiple correlations (R^2) of these two groups will be compared to determine yird

relations.

Hypothesis 4 There are significant differences in debt/asset ratio, payout ratio, growth in investments, and growth in earnings per share between the low and the high debt/asset groups.

If we hypothesize that explanatory variables are more closely related to performance when debt/asset ratio is high, it should be also logical to hypothesize further that these variables should be signifi cantly different between the high and the low debt/asset group.

DEFINITIONS OF TERMS

1. Performance of the firm Performance of the firm is expressed in terms of Holding Period Return (HPR), which comprises both price appreciation and cash dividends. This concept is based on the assumptions that the investor is not willing to hold his securities forever and that cash dividends are not constant. Rather, the investor will adjust his portfolio temporarily to maximize risk-return tradeoff so that he will reach the optimal position on his risk-preference function. Therefore, Holding Period Return should be a more rational return measure than dividend yield in a practical sense. The only weak point of HPR is that it does not consider the time value of money during the holding period.. But if the holding period is too long, i.e., within one year, the time value of money should not be so important. According to Latane and Tuttle,[2] HPR is defined as

$$HPR = \frac{Dt + \Delta P + Pt}{Pt}$$

$$= \frac{Dt + Pt + 1}{Pt}$$

Where D is dividend per share and Pt and Pt + 1 are the common share prices at the beginning of periods t and t + 1 respectively. In this study the model is modified to be

$$HPR = \frac{Dt + Pt - 1}{Pt}$$

$$= \frac{D\ 72 + P\ 71}{P\ 72}$$

Since the share prices are quoted at the end of 1971 and 1972 respectively.

2. Low and High debt/asset ratio Based on the past data, debt/asset ratio was considered low if it fell within the range of .27 to .54, and was considered high if it fell within the range of .55 to .74

3. Growth in Investment Growth in investment is defined as the annual compound growth rate of investment in the five year period from 1968 to 1972. Investment is defined as the difference in the account of total assets at the beginning and at the end of each year.

The five year period should be long enough to account for changes and trends which are influential in the future prospects of the firm.

4. Growth in Earnings Per Share Growth in earnings per share is determined in the same fashion as the growth in investment.

The following abbreviations are used in the study:

DA	=	Debt/asset ratio
PO	=	Payout ratio
INGRO	=	Growth in earnings per share
EPSGRO	=	Growth in EPS

FINDINGS FROM THE STUDY

Hypothesis 1 There is a significant difference in performance between companies which have low debt/asset ratio and those with high debt/asset ratio.

Debt/asset ratio ranges from .2717 to .5442 in the low group, and from .5644 to .738 in the high group. In each group there were 14 observations.

The performance of these two groups is

	HPR Mean	S.D.
High DA Group	1.1604	.14249
Low DA Group	1.051	.11599

Analysis of variance shows that the difference in HPR between these two groups is significant at 5% level (F ratio = 4.96374, degree of freedom = 1.26). Therefore, we can conclude that there is a significant difference in performance between the low debt/ asset companies and the high debt/asset companies. Empirically, this finding should strongly support the traditional theorists' an argument that the value of the business depends upon the firm's working capital.

Hypothesis 2 There is a significant relationship between performance of the firm and internal financial policy variables: debt/asset ratio, dividend payout ratio, growth in investment, and growth in earnings per share.

To test this hypothesis, the explanatory variables are regressed against the HPR of the total observations (n = 28). The multiple regression equation (standardized) and the T-test results are found to be

HPR = .22414DA - .04504Po + .10924INGRO + .42692EPSGRO
(.21807) (.20930) (.20338) (.20157)

R = .54358 R^2 = .2955

Standard error of the estimate = .12653

Where numbers in the parentheses are standard error of regression coefficients.

T-test for testing significance of coefficients:

	HPR
Intercept	3.94601
DA	1.02785
PO	-0.21518
INGRO	0.53713
EPSGRO	2.11820

$t_{23\ (.05)}$ = 2.069

The regression analysis shows that the value of R^2 is only .2955, meaning that only 29.55 % of variations in HPR of the total observations can be explained by variations in these explanatory variables in the aggregate, and leaves 70.45 % of variations in HPR unexplained. Thus, we may conclude that there is no significant relationship between HPR and these explanatory variables.

Relations between HPR and each variable, individually, are determined by T-test analysis. The result shows that EPSGRO is the only variable which has a significant relationship with HPR, meaning that, in general, EPSGRO should be the key determinant of HPR.

There are two more interesting observations from the above analysis:

1. From Hypothesis 1, although performance of the firms in the low DA group is significantly different from those in the high DA group, the above T-test shows no significant relation between DA and HPR. This may be due to a relatively large standard error of regression coefficients which are affected by some extreme values.

2. Payout ratio is negatively related to HPR, both in the regression equation and the T-test analysis, although the relation is not significant. From such observation one should not jump to the conclusion that lower dividend payout ratios result in better valuation of the firm, or vice versa. Rather, the researcher would like to hypothesize that there is a lag in adjusting dividend payout ratio when earnings per share drops or rises. In other words, the firms tend to pay the same amount of cash dividend although earnings per share change. This should also imply that an increase in payout ratio alone may not result in better valuation of the firm if EPSGRO drops.

Hypothesis 3 Explanatory variables in Hypothesis 2 are more related to performance of the firm when debt/asset ratio is high.

The observations are divided into low and high DA groups. In each group all explanatory variables are regressed against HPR. Multiple regression equations (standardized) of these two groups are found to be:

Low DA group:

HPR = -.18048DA - .1015PO + .23653GRO + .00865EPSGRO
(.44028) (0.47168) (.36175) (.38128)

R = .25129 R^2 = .06315

Standard error of the estimate = .13493

High DA groups:

HPR = .46689DA - .1756PO - .16958INGRO + .97291EPSGRO
(.29294) (.23293) (.25819) (.30317)

R = .78204 R^2 = .6115

Standard error of the estimate = .10673

Where numbers in parentheses are standard error of regression coefficients.

From the multiple regression analysis it is obvious that the value of R^2 of the high DA group is much higher than that of the low DA group. That is, 61.15 % of variations in HPR of the high DA group, compared to 6.32 % of the low DA group, can be explain ed by variations of these explanatory variables. Thus, we can come to the conclusion that these policy variables are more related to performance of the firm when debt/asset ratio is high.

	HPR (low DA group)	HPR (high DA group)
Intercept	2.30458	0.64811
DA	-0.40993	1.59379
PO	-0.21518	-0.07540
INGRO	0.65383	-0.65679
EPSGRO	0.02268	3.20910

$t_{12(.05)}$ = 2.179

It is interesting, from the above T-test result, that there are no significant relations between HPR and each explanatory variable in the low DA group. For the high DA group, only EPSGRO relates significantly to HPR, although the value of R^2 from the regression equation is as high as .6115.

There are two more interesting points from examining the above regression equations:

1. The DA ratio coefficient which is negative in the low DA regression equation becomes positive in the high regression equation. That is, when the firms are in the low DA range, performance decreases as DA ratio increases. Therefore, we may hypothesize further that if the number of observations is large enough to be

divided into many ranges, we might obtain a U-shaped function of performance, which is similar to the traditional theory concerning the cost of capital.

2. Regression coefficients of DA and EPSGRO increase substantially in high the DA group, although the T-test result shows no significant relation between DA and HPR due to a large standard error of regression coefficients.

Hypothesis 4 There are significant differences in payout ratio, growth in investment, and growth in earnings per share between companies in the low DA and high DA ranges.

Variance analysis was used to determine such differences. The results are presented below.

	Low DA range (N=14)	High DA range (N = 14)	F ratio (4.26 at 5% level)
PO	.685	.599	1.845

B. CONTRIBUTIONS OF THE STUDY TO THE STUDY OF FINANCE THEORY

1. Capital Structure Theory

Empirically, the study strongly supports the traditional hypothesis that capital structure does affect value of the firm. HPR represents the combined results of the valuation process. If HPR is affected by the capital structure, value of the firm must be affected as well.

But it should be emphasized that the real mechanisms behind the valuation process are also ROI and earnings prospects of the firms, which are finally represented by EPSGRO and not only by the effects of financial leverage and the "cheaper" cost of capital resulting from its capital structure.

Thus, to be theoretically valid as well as empirically valid, a research must be conducted under so many restrictions, namely, firms must be in the same industry, same size, and have the same investment opportunity, in order to be in the same "risk class." Then he can compare HPR of the firms in different DA ranges. This argument challenges the validity of empirical research done by both the independent and traditional theorists, since none of them met these restrictions completely.

2. Investment Theory

Findings from this study reflect an aspect of risk-return tradeoff in both the investors and the firm's point of view. If the investor wants more return on investment, he should invest in a more risky company, i.e., the one with high debt/asset ratio. And vice versa, the company should incur more debt only if its expected ROI is greater than the expected cost of capital.

The study also attempts to point out that return on investment in securities should be determined by a firm's internal financial policy decisions, namely

1. Financing Policy: Debt/asset ratio
2. Dividend Policy: Payout ratio
3. Investment Policy: Growth in investment
4. Earnings Prospects of the firm: Growth in EPS, and minimum ROI as acceptance criterion

	S.D.	.151	.83	
INGRO	X	5.3%	7.09%	2.959
	S.D.	2.5	2.98	
EPSGRO	X	3.84%	5.54%	.583
	S.D.	5.72	6.09	

Although the difference in mean values of each variable between these two groups is considerably large, such difference is not significant because the associated standard deviation is very large. This may be due to the extreme values of some observations The researcher believes that the difference might be significant should the number of observations be larger. Further study should be conducted to clarify this point.

SUMMARY OF MAJOR FINDINGS AND IMPLICATIONS

A. Major Findings From The Study

1. The performance of the firms in the high DA range is significantly different from the performance of those in the low DA range, although we may not conclude (from Hypothesis 2) that debt/asset ratio is significantly related to HPR.

2. For the total observations, growth in earnings per share is the key determinant of HPR, and it's significantly related to HPR of the firms in the high DA range. But it shows no significant relation to HPR of the firm in the low DA range.

3. Although debt/asset ratio, payout ratio, and growth in investment, individually, are not significantly related to HPR, the value of R^2 of the high DA group is rather high (.6115), and is much higher than that of the low DA group (.06315). That is, variations in HPR can be better explained by variations in these policy variables when the firms are in the high DA range.

4. The differences in value of the mean of payout ratio, growth in investment, and growth in earnings per share of the firms in the low DA and high DA ranges are not significant due to relatively large standard deviations.

This finding implies that any valuation model should consider not only "external" values such as price movement, but it should also consider all internal policy decisions and earnings prospects of the firm which directly contribute to risk and return aspects of investment.

CONCLUSION

The researcher hopes that this study should provide some hints to the investors and the portfolio managers in selecting securities, although the results may not be justified as statistically valid due to a rather small sample size.

In the light of an expansion of financial and money markets in Thailand in the near future, it is also hoped that this paper would encourage further studies from our own experience.

World Wide Banking Service

THE BANK OF TOKYO, LTD.,
BANGKOK OFFICE

Thaniya Bldg. No. 62, Silom Rd. Bangkok, Telephone 34941 — 9

มารวย ผดุงสิทธิ์*

ความสัมพันธ์ระหว่าง นโยบายบัญชี • นโยบายภาษี และการพัฒนาเศรษฐกิจ

ความนำ

ภาษีเป็นกลไกที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ในการพัฒนาเศรษฐกิจนั้น รัฐจำเป็นต้องรับภาระลงทุนจัดสร้างและปรับปรุงโครงการและกิจกรรมซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนา (Social overhead capital) เช่น การพลังงาน การคมนาคม และการสื่อสารการขนส่งประทาน และการศึกษาและอนามัย เป็นต้น เงินที่ใช้ลงทุนในโครงการเหล่านี้ส่วนหนึ่งรัฐอาจจะได้รับจากเงินกู้และเงินช่วยเหลือต่างประเทศ แต่เงินลงทุนส่วนใหญ่นั้นโดยปกติจะได้จากงบประมาณแผ่นดินซึ่งมีภาษีเป็นแหล่งรายได้หลัก สำหรับประเทศไทยนั้น รัฐได้จ่ายเงินลงทุนตามแผนพัฒนา

* มารวย ผดุงสิทธิ์, พณ. บ., M.B.A M S. (Agr. Econ.), M.S. (Bus. Sc.), Ph. D.; อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ

เศรษฐกิจระหว่างปี พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2509 เป็นจำนวน 57,520 บาท และปรากฏว่า 61 เปอร์เซ็นต์ของยอดเงินลงทุนเป็นการจ่ายเงินงบประมาณ[1]

นอกจากจะเป็นแหล่งรายได้ใหญ่ที่ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจแล้ว นโยบายและโครงสร้างระบบภาษีที่เหมาะสมยังจะเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะช่วยนำให้การพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่วางไว้อีกด้วยนั่นคือ ภาษีจะเป็นกลไกลที่ลดการบริโภคของเอกชน ซึ่งจะเป็นผลให้มีเงินออม (savings) และการสะสมทุน (capital formation) เพิ่มขึ้น ภาษีจะมีบทบาทในการลดสินค้าเพื่อบริโภคขาเข้า ซึ่งจะทำให้ประเทศมีเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะใช้ซื้อสินค้าทุน (capital goods) อันจำเป็นต่อการพัฒนามากขึ้น นโยบายและระบบภาษีที่เหมาะสมจะทำให้เกิดการไหลของเงินทุนจากโครงการที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจน้อยไปสู่โครงการที่มีคุณค่าต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ[2] สำหรับเศรษฐกิจส่วนเอกชน (privatesector) นั้น รัฐอาจจะใช้นโยบายภาษีเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน และการเติบโตของบริษัทธุรกิจซึ่งผลิตสินค้าและบริการที่มีผลต่อการพัฒนาการเศรษฐกิจและในขณะเดียวกันก็ยับยั้งการขยายตัวของบริษัทธุรกิจซึ่งลงทุนในกิจการอันไม่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ (unproductive-investmen) อย่างไรก็ดี การใช้นโยบายภาษีดังกล่าวจะให้ผลดีเต็มที่ สมตามความมุ่งหมายหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับนโยบายบัญชีของบริษัทธุรกิจเป็นประการสำคัญด้วย

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายบัญชี นโยบายภาษี และการขยายตัวของบริษัทธุรกิจ อันจะมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยจะศึกษาถึงนโยบายบัญชีแบบต่าง ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกำไร ภาษี และการกระแสเงินสด (Cash flow) ของบริษัทธุรกิจ นโยบายค่าเสื่อมราคา และ investment tax credit ซึ่งจะก่อให้เกิดการลงทุนเพิ่มขึ้น และนโยบายภาษีกับ contribution uccountiug เป็นลำดับไป

นโยบายบัญชีกับการเปลี่ยนแปลงกำไร ภาษี และกระแสเงินสด

ภาษีเงินได้ซึ่งรัฐเรียกเก็บจากบริษัทธุรกิจ (corporate income taxes) นั้น โดยทั่วไปคำนวณจากกำไรสุทธิ (net income) ที่บริษัททำมาหาได้ในรอบปีหนึ่ง ๆ อย่างไรก็ตาม ยอดกำไรสุทธินั้นนอกจากจะขึ้นอยู่กับผลดำเนินงานของบริษัทธุรกิจแล้ว ยังขึ้นอยู่กับวิธีการทางบัญชีซึ่งบริษัทธุรกิจเลือกใช้ในการจัดทำงานการเงินเพื่อหากำไรสุทธิประจำปีด้วย ตามที่ปรากฏใน Accouting Research Study No 7 ของ American Institute of Certified Public Accountants (AICPA) ขณะนี้มีวิธีการบัญชีซึ่งบริษัทธุรกิจอาจจะเลือกใช้ในการจัดทำบัญชีแสดงงบกำไรขาดทุนอยู่ถึง 3 ชุด ด้วยกัน และแต่ละชุดก็เป็นที่ยอมรับว่าถูกต้องตามหลักการบัญชีที่ยอมรับกันทั่ว ๆ ไป (generally acepted accounting principles for business entierprises) เช่น ในด้านการตีราคามูลค่าสินค้าบริษัทอาจจะเลือกใช้วิธีผลิตก่อนจำหน่ายก่อน (fifo) หรือผลิตทีหลังจำหน่ายก่อน (lifo) หรือวิธีถัวเฉลี่ย (average cost) ก็ได้ หรือการคิดค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวร (fixed assets) บริษัทธุรกิจอาจจะเลือกใช้วิธีเส้นตรง (straight-line) วิธีค่าเสื่อมราคาเพิ่มขึ้น (increasing charges) วิธีตาม

[1] สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2510–2514 (กรุงเทพฯ: พิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2510), หน้า 56.

[2] รายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายภาษีที่เหมาะสมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ จะศึกษาได้จาก John F. Due, "Requirements of a Tax Structure in a ...lopment Economy," ใน Richard M. Bird and Oliver Oldman (eds.), Readings on Taxation in Developing Countries (Boltmore: Johns Hopkins Press, 1967), pp. 33–40.

จำนวนใช้งาน (production of use) วิธีใดวิธีหนึ่งก็ได้ และในการบัญชีเกี่ยวกับ investment income tax credit นั้นบริษัทธุรกิจอาจจะเลือกใช้วิธีกระจาย tax credit ตามช่วงเวลาตลอดอายุของทรัพย์สินถาวรหรือจะหักออกจากภาษีกำไรที่บริษัทธุรกิจเสียในปีจุบันก็ได้[3]

การใช้วิธีการบัญชีที่แตกต่างกัน สำหรับรายการบัญชีหนึ่งๆ ย่อมทำให้จำนวนเงินหรือมูลค่าตามรายการบัญชีนั้นๆ แตกต่างกันไป อันย่อมจะเป็นผลให้กำไรสุทธิแตกต่างกันด้วยเมื่อเป็นเช่นนี้นโยบายบัญชีที่บริษัทธุรกิจเลือกใช้ย่อมมีผลโดยตรงต่อจำนวนภาษีเงินได้ที่บริษัทธุรกิจจะต้องเสียให้รัฐ และในที่สุดก็จะมีต่อการเพิ่มหรือการลดกระแสเงินสดของบริษัทธุรกิจนั้นๆ ด้วย ผลกระทบดังกล่าวจะเห็นได้ชัดจากการวิเคราะห์การใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

นโยบายค่าเสื่อมราคา (Depreciation Policies)

ดังที่ได้กล่าวแล้วบริษัทธุรกิจ อาจจะเลือกใช้วิธีการคิดค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวรได้หลายวิธี และแต่ละวิธีก็เป็นที่ยอมรับว่าถูกต้องตามหลักการบัญชี แต่ในการวิเคราะห์ต่อไปนี้จะพิจารณาวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาเพียง 3 วิธี คือ วิธีเส้นตรง (straight—line method) วิธีคิดค่าเสื่อมราคาลดลงตามเวลาโดยมีอัตราค่าเสื่อมราคาคงที่ (Uniform rate on diminishing balance) และวิธีคิดค่าเสื่อมราคาเพิ่มขึ้นตามเวลาแบบกองทุน (Sinking-funb methob)[4]

วิธีเส้นตรง (Straight-Line) หากบริษัทธุรกิจมีนโยบายที่จะใช้วิธีเส้นตรงในการคิดค่าเสื่อมราคาจะมีผลให้ค่าเสื่อมราคา ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรขาดทุนมีจำนวนเท่ากันทุกปีจนสิ้นสุดอายุของทรัพย์สิน การคำนวณค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรงอาจจะแสดงเป็นรูปสมการได้ดังนี้

$$D_t = \frac{C-S}{n}$$

ในที่นี้ D_t = ค่าเสื่อมราคาในปี t

C = ราคาซื้อหรือสร้างทรัพย์สิน

S = ราคาทรากทรัพย์สินหลังจากหมดอายุใช้งาน

n = อายุใช้งานของทรัพย์สินเป็นจำนวนปี

วิธีค่าเสื่อมราคาลดลงตามเวลาโดยมีอัตราค่าเสื่อมราคาลงที่ Uniform Rate on (Diminishing Balance) หากบริษัทธุรกิจเลือกใช้วิธีนี้จะมีผลให้ค่าเสื่อมราคาในปีแรกมีจำนวนสูงและค่าเสื่อมราคาจะลดน้อยลงเป็นลำดับในปีหลังๆ ค่าเสื่อมราคาอาจจะเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$D_1 = dA$$

$$D_2 = d\,(A - dA)$$

$$= d\,(1-d)\,A$$

ฉะนั้นค่าเสื่อมราคาในปี t เท่ากับ

$$D = d\,(1-d)^{t-1}\,A$$

ในที่นี้

d อัตราค่าเสื่อมราคาชงคงที่

A = ราคาทรัพย์สินหักมูลค่าทราก = C−S

วิธีค่าเสื่อมราคาเพิ่มขึ้นตามเวลาแบบกองทุน (Sinking Funb Method) วิธีคิดค่าเสื่อมราคาแบบนี้มีข้อสมมุติว่า บริษัทต้องกองทุนเพื่อสะสมเงินไว้เพื่อซื้อหรือสร้างทรัพย์สินใหม่เมื่อทรัพย์สินเก่าหมดอายุ และค่าเสื่อมราคาประจำงวดจะเท่ากับจำนวนเงินที่จะต้องนำเข้ากองทุนในงวดนั้นบวกด้วยดอกเบี้ยซึ่ง

---

[3] Paul Grady. Inventory of Generally Accepted Accounting Principles for Business Enterprises: Accounting Research udyNo. 7 (New York: American Institute of Certified Public Accountants, 1965), pp. 373–79.

[4] การประเมินความเหมาะสมของวิธีค่าเสื่อมราคาแต่ละ วิธีในแง่ของหลักการบัญชีจะดูได้จาก Sidney Davidsor(ed.), Handbook of Modern ccounti ng(NewYork: McGraw-Hill Book Company, 1970), pp. 18-19 Eldon S. Hendricksen, Accounting Theory (Homewood, Ill,: chard D. Irwin, Inc., 1967), pp 316-32.

ได้รับจากเงินสะสมในกองทุนฉะนั้นผลจะปรากฏว่าค่าเสื่อมราคาในระยะแรกจะมีจำนวนน้อยและจะมากขึ้นเป็นลำดับในปีหลังๆ ค่าเสื่อมราคาในปี t จะคำนวณได้จากสมการต่อไปนี้

$$D = Ap\,(1+i)^{t-1}$$

ในที่นี้

i = อัตราดอกเบี้ย

Ap = เงินซึ่งนำส่งเข้ากองทุนประจำงวด และมีจำนวนเท่ากันทุกๆ งวดซึ่งจะคำนวณได้จากสูตรข้างล่างนี้

$$A_p = \frac{C-S}{S_{\overline{n}|i}}$$

ในที่นี้ $S_{\overline{n}|i}$ = interest factor of sum of annuity

ผลกระทบของนโยบายค่าเสื่อมราคาต่อกำไรสุทธิ ภาษี และกระแสเงินสด

สมมุติว่าเรามีข้อมูลดังต่อไปนี้

1. บริษัทธุรกิจมีกำไรก่อนหักค่าเสื่อมราคาและภาษีปีละ 20,000 บาท เป็นจำนวนเท่ากันทุกปี

2. ทรัพย์สินที่คิดค่าเสื่อมราคาคือ เครื่องจักรซึ่งบริษัทได้จ่ายเงินเพื่อจัดซื้อและติดตั้งเป็นจำนวน 10,000 บาท เครื่องจักรมีอายุใช้งาน 10 ปี หลังจากนั้นจะขายเป็นเศษเหล็กได้ 200 บาท

3. บริษัทจะได้ดอกเบี้ยจากเงินในกองทุนเพื่อซื้อเครื่องจักรใหม่ในอัตรา 6 %

4. บริษัทต้องเสียภาษีในอัตรา 40 ของกำไรสุทธิก่อนหักภาษี

แผนภาพที่ 1 แสดงค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรซึ่งคำนวณตามวิธีทั้ง 3 ดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นอายุใช้งานของเครื่องจักร ตารางที่ 1—3 แสดงผลกระทบของนโยบายค่าเสื่อมราคาแต่ละแบบต่อกำไรสุทธิก่อนหักภาษี ภาษีจ่าย และกำไรสุทธิหลังจากหักภาษี

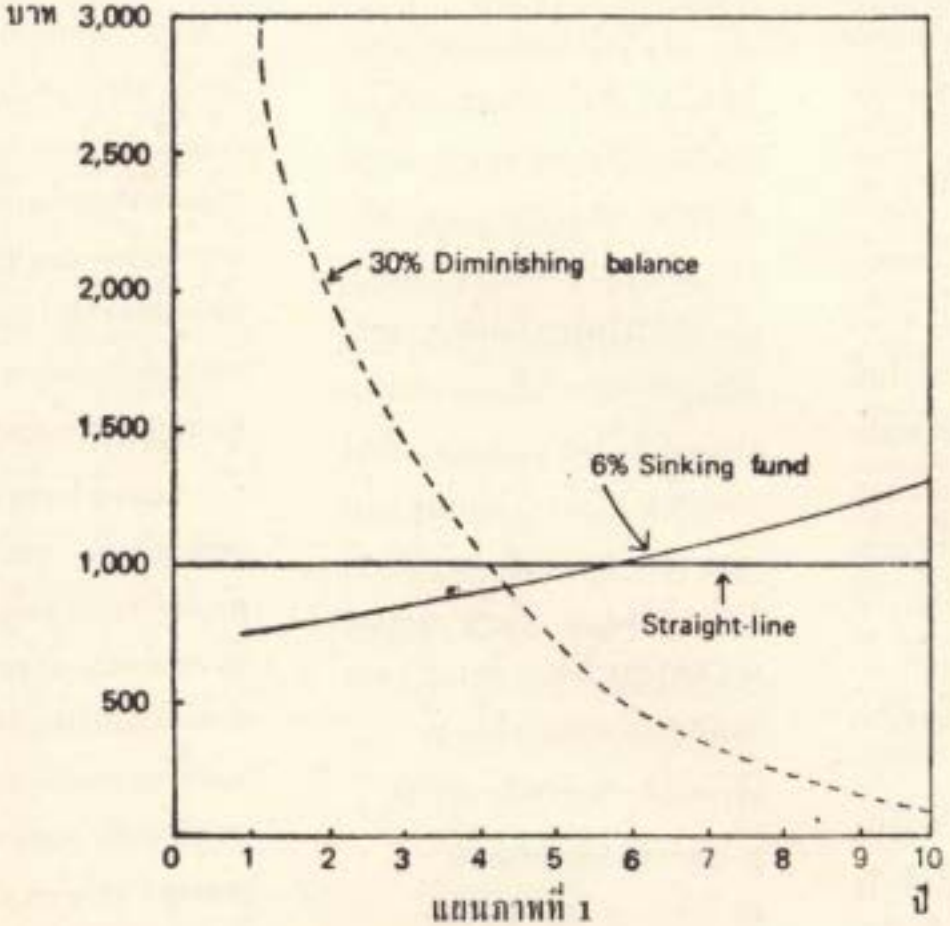

แผนภาพที่ 1

ค่าเสื่อมราคา คำนวณตาม วิธีเส้นตรง. 30 % 30 % Diminishing Balance และ 6 % Sinking Fund

ความแตกต่างของค่าเสื่อมราคาประจำงวดอันเกิดจากการใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาที่ไม่เหมือนกันจะเห็นได้ชัดจากแผนภาพที่ 1 ค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรงจะแสดงออกในรูปกราฟเส้นตรงขนานกับแกนนอน ซึ่งหมายความว่า ค่าเสื่อมราคาแต่ละปีจะมีเป็นจำนวนเท่ากัน การใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลงตามอายุใช้งานของทรัพย์สิน (30 % diminishing balance) จะทำให้ deperciation function เป็น negative และมี slope ค่อนข้างชัน ซึ่งหมายถึงว่าค่าเสื่อมราคาจะเป็นจำนวนมากในปีแรก ๆ และจะลดน้อยลงอย่างรวดเร็วในปีหลังๆ เมื่อใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาเพิ่มขึ้นตามอายุใช้งานของทรัพย์สิน (6 % sinking fund) ผลก็คือ depreciation function จะเป็น positive แต่ slope ไม่ค่อยชันนัก ซึ่งแสดงว่า ค่าเสื่อมราคาในปีต้น ๆ มีจำนวนน้อยกว่าในปีหลัง ๆ แต่ก็ไม่แตกต่างกันมากนัก อย่างไรก็ตาม หากว่าเงินกองทุนนั้นอาจจะมีรายได้สูงเกินกว่า 6 % slope ของ function ก็จะมีความชันเพิ่มขึ้น นั่นคือ ค่าเสื่อมราคาในปีต้น ๆ กับปีหลัง ๆ จะแตกต่างกันมากขึ้น

ความแตกต่างดังกล่าวจะนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงในกำไรและภาษีที่บริษัทธุรกิจจะต้องจ่ายให้รัฐ การใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลงตามอายุใช้งานของทรัพย์สินจะมีผลให้กำไรของบริษัทในธุรกิจต่ำในปีต้น ๆ และจะมากขึ้นในปีหลัง ๆ ฉะนั้นภาษีกำไรที่บริษัทธุรกิจจะต้องจ่ายก็จะมีจำนวนน้อยในปีแรกๆ และเพิ่มขึ้นในปีหลัง ๆ หากบริษัทธุรกิจใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง กำไรและภาษีทุก ๆ ปีจะมีจำนวนเท่ากัน ส่วนนโยบายค่าเสื่อมราคาแบบเพิ่มขึ้นตามอายุใช้งานของทรัพย์สินนั้นจะทำให้กำไรและภาษีที่บริษัทธุรกิจจะต้องจ่ายมีจำนวนสูงในปีแรกและจะลดน้อยลงเป็นลำดับในปีต่อไป ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 1—3

ภาษีกำไรที่แตกต่างกันเมื่อใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาที่ไม่เหมือนกันจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงกระแสเงินสด (cash flow) ของบริษัทซึ่งเกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการในรอบปีหนึ่ง ๆ กระแสเงินสดจากการดำเนินงานธุรกิจประมาณได้โดยการบวกค่าเสื่อมราคา ซึ่งเป็นใช้จ่ายไม่เป็นตัวเงิน (non cash expense) กลับคืนเข้าไปในกำไรสุทธิ นั่นคือ กระแสเงินสดของบริษัทธุรกิจในปี t อาจจะแสดงเป็นสมการได้ดังนี้

$$CF_t = (R_t - D_t) - a(R_t - D_t) + D_t$$

หรืออาจจะเขียนใหม่เป็น

$$CF_t = (1-a)(R_t - D_t) + D_t$$

ในที่นี้

CF_t = กระแสเงินสดในปี t

R_t = กำไรก่อนหักค่าเสื่อมราคาและภาษีในปี t

D_t = ค่าเสื่อมราคาในปี t

a = อัตราภาษี

ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4—6 การใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง จะไม่มีผลให้กระแสเงินสดในแต่ละปีแตกต่างกัน เพราะค่าเสื่อมราคาแต่ละปีมีจำนวนเท่ากัน แต่การใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลงจะทำให้กระแสเงินสดในปีต้น ๆ มีจำนวนสูง เพราะค่าเสื่อมราคาซึ่งบวกกลับคืนเข้าไปในกำไรสุทธิมีจำนวนสูง เมื่อเทียบกับปีต่อ ๆ มา การใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบเพิ่มขึ้นจะให้ผลตรงกันข้าม คือ กระแสเงินสดในปีต้น ๆ จะมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับปีหลัง ๆ ทั้งนี้เนื่องจากค่าเสื่อมราคาจะมีจำนวนต่ำในปีต้น ๆ และเพิ่มขึ้นทุกทีตามอายุใช้งานของทรัพย์สิน

ระยะแรกของการพัฒนาเศรษฐกิจนั้น ธุรกิจส่วนเอกชนมักจะประกอบด้วยบริษัทธุรกิจขนาดเล็กซึ่งเพิ่งจะก่อตั้งดำเนินการเป็นส่วนใหญ่ โอกาสที่บริษัทเหล่านี้จะหาเงินทุนมาใช้เพื่อการขยายงานจากตลาดทุน (Capital market) มีน้อยเพราะฐานะการเงินและความมั่นคงในการประ-

กอบการยังไม่ดีพอ ฉะนั้นบริษัทธุรกิจจำเป็นจะต้องพึ่งเงินทุนภายใน (internal fund) ในการดำเนินงานและขยายการผลิตและการจำหน่ายสินค้าและบริการเป็นหลัก ฉะนั้นหากรัฐจะกำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรอนุญาตให้บริษัทธุรกิจใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลงในการคำนวณภาษีได้ก็จะเป็นการสนับสนุนให้บริษัทธุรกิจมีเงินทุนภายในที่จะใช้ในการขยายการผลิตในระหว่างปีต้น ๆ ซึ่งยังไม่อาจที่จะหาทุนจากภายนอก (external fund) ได้เพิ่มขึ้น

ประโยชน์ของธุรกิจที่จะได้รับจากการมีกระแสเงินในปีต้น ๆ มากกว่าปีหลัง ๆ จะเห็นเด่นชัดขึ้น ถ้าหากเรานำเอาค่าเวลาของเวลาของเงิน (time value of money) เข้ามาในการพิจารณาด้วย เราจะเห็นได้ว่า เงินที่ได้รับในปีแรก ย่อมจะมีค่ามากกว่าเงินจำนวนเท่ากันที่เราได้รับในปีหลัง ๆ เพราะเราสามารถนำเงินที่ได้รับในปีแรก ๆ ไปหาผลประโยชน์ได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเงินจำนวน 1 บาท ที่จะได้รับอีก 10 ปีข้างหน้า ย่อมมีค่าน้อยกว่าเงิน 1 บาท ที่เราจะได้รับในปัจจุบัน ค่าปัจจุบัน (present value) ของเงินที่จะได้รับในปีข้างหน้าจะหาได้โดย discount เงินจำนวนนั้นด้วยอัตราผลประโยชน์ที่เราคาดว่าจะได้จากการเอาเงินจำนวนนั้นไปลงทุนหากเราได้รับเงินนั้นในปีปัจจุบัน ฉะนั้นค่าปัจจุบันของเงินที่จะได้รับในปี t อาจจะแสดงเป็นสมการได้ดังนี้

$$PV = P\,(1+i)^{-t}$$

ในที่นี้

P = เงินที่จะได้รับ

PV = ค่าปัจจุบัน

i = discount rate (อัตราดอกเบี้ย)

เมื่อเรานำค่าเวลาของเงินเข้ามาพิจารณาแล้วจะเห็นว่าบริษัทธุรกิจจะได้รับประโยชน์มากที่สุดจากการใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลง เพราะผลรวมค่าปัจจุบันกระแสเงินสด (present value) ที่เกิดจากการดำเนินงานในระยะ 10 ปี มีจำนวนสูงกว่าการใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาอีก 2 แบบ ทั้งนี้เราสมมติว่า บริษัทธุรกิจจะนำเอากระแสเงินสดที่นำมาหาได้นี้ไปลงทุนได้ผลประโยชน์ในอัตรา 6% ต่อปี การที่ค่าปัจจุบันกระแสเงินสดอันเกิดจากการใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลงสูงกว่าการใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบอื่นก็เพราะ ค่าปัจจุบันภาษีที่ประหยัดได้ (present value of tax saving) สูงกว่านั่นเอง เมื่อเทียบกับค่าปัจจุบันภาษีที่ประหยัดได้จากการใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบอื่นนั่นเอง ดังที่ปรากฏในตารางที่ 7 ค่าปัจจุบันภาษีที่ประหยัดได้จะเท่ากับผลคูณของผลรวมค่าปัจจุบันของค่าเสื่อมราคากับอัตราภาษี และอาจจะเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$PV_s = a \sum_{t=i}^{n} D_t\,(1+i)^{-t}$$

ในที่นี้

PV_s = ค่าปัจจุบันของภาษีที่ประหยัดได้

D_t = ค่าเสื่อมราคาในปี t

t = 1, 2..., n

a = อัตราภาษี

i = discount rate (อัตราดอกเบี้ย)

n = จำนวนปีทั้งหมด

ในการพัฒนาเศรษฐกิจนั้น เพื่อให้อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจทวีขึ้น รัฐจะพยายามสนับสนุนให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้นในการผลิตสินค้าหรือบริการที่จะเป็นผลต่อเนื่องให้มีการผลิตสินค้าและบริการขั้นต่อ ๆ ต่อไปอีก (forward and backward linkage effects) เช่น การตั้งโรงงานอุตสาหกรรมทำน้ำตาลจะก่อให้เกิดการทำไร่อ้อยเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบของโรงงาน กรณีเป็นตัวอย่างของ backward linkage ตัวอย่างของ forward linkage จะเห็นได้จากการตั้งโรงงานผลิตซีเมนต์ ซึ่งเป็นผลให้เกิดโรงงานผลิตวัสดุก่อสร้างซึ่งใช้ซีเมนต์เป็นวัตถุดิบเป็นต้น[5] ในการนี้รัฐอาจจะใช้ภาษีกำไรเป็นเครื่องมือ

[5] ดูรายละเอียดเกี่ยวกับ backward และ forward linkage effects ใน Albert O. Hirshman, The Strategy of Economic Development (New Haven, Connecticut : Yale University Press, 1968), pp. 98-119.

เพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์ นั่นคือ จะกำหนดอัตราภาษีกำไรที่บริษัทธุรกิจซึ่งผลิตหรือจำหน่ายสินค้าที่มี linkage effects ไว้ต่ำ แต่ในขณะเดียวกันก็จะกำหนดอัตราภาษีกำไรสำหรับอุตสาหกรรมที่มีคุณค่าต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจน้อยไว้สูง อย่างไรก็ดี การวิเคราะห์ข้างต้นได้ชี้ให้เห็นว่านโยบายภาษีดังกล่าวจะได้ผลเต็มที่หรือไม่นั้น ย่อมอยู่ที่ว่าบริษัทธุรกิจจะเลือกใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลงด้วยแล้ว ก็จะทำให้บริษัทเสียภาษีน้อยลงไปอีก อันจะทำให้มีเงินทุนภายใน (internal fund) ในปีแรกๆ เพิ่มขึ้นเพื่อใช้ขยายกิจการอันจะเป็นผลดีแก่เศรษฐกิจส่วนรวม ในทางตรงกันข้าม การที่รัฐตั้งอัตราภาษีกำไรไว้สูงเพื่อสกัดกั้นการขยายกิจการซึ่งมีคุณค่าทางเศรษฐกิจน้อยอาจจะได้ผลไม่เต็มที่สมความมุ่งหมายหากบริษัทธุรกิจซึ่งผลิตสินค้าดังกล่าวเลือกใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลงอันจะทำให้ลดจำนวนภาษีที่จะต้องจ่ายลงไป ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าหากจะให้นโยบายภาษีมีผลอย่างเต็มที่แล้วเฉพาะบริษัทธุรกิจที่ผลิตสินค้าหรือบริการที่มีคุณค่าต่อเศรษฐกิจเท่านั้นที่รัฐอนุญาตให้ใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลงในการจัดทำบัญชีและงบการเงินเพื่อใช้ในการคำนวณหาภาษีกำไร

ตาราง 1 ค่าเสื่อมราคา (Straight-Line) ภาษีและกำไรสุทธิ

ปี	กำไรก่อนหักค่าเสื่อมราคา	ค่าเสื่อมราคา	กำไรหลังจากหักค่าเสื่อมราคา	ภาษี 40%	กำไรสุทธิ
1	20,000.00	980.00	19,020.00	7,608.00	11,412.00
2	20,000.00	980.00	19,020.00	7,608.00	11,412,00
3	20,000.00	980.00	19,020.00	7,608.00	11,412.00
4	20,000.00	980.00	19,020.00	7,608.00	11,412.00
5	20,000.00	980.00	19,020.00	7,608.00	11,412.00
6	20,000.00	980.00	19,020.00	7,608.00	11,412.00
7	20,000.00	980.00	19,020.00	7,608.00	11,412:00
8	20,000.00	980.00	19,020.00	7,608.00	11,412.00
9	20,000.00	980.00	19,020.00	7,608.00	11,412.00
10	20,000.00	980.00	19,020.00	7,608.00	11,412.00

ตาราง 2 ค่าเสื่อมราคา (30% Diminishing Balance) ภาษี และกำไรสุทธิ

ปี	กำไรก่อนหัก ค่าเสื่อมราคา	ค่าเสื่อมราคา	กำไรหลังจาก หักค่าเสื่อมราคา	ภาษี 40%	กำไรสุทธิ
1	20,000.00	2,940.00	17,060.00	6,824.00	10,236.00
2	20,000.00	2,058.00	17,942.00	7,176.80	10,765.20
3	20,000.00	1,440.60	18,559.40	7,423.76	11,135.64
4	20,000.00	1,008.42	18,991.58	7,596.63	11,394.95
5	20,000.00	705.89	19,294.11	7,717.64	11,576.47
6	20,000.00	494.12	19,505.18	7,802.07	11,706.11
7	20,000.00	345.68	19,654.32	7,861.73	11,792.59
8	20,000.00	241.97	19,758.03	7,903.21	11,854.82
9	20,000.00	169.38	19,830.62	7,932.25	11,898.37
10	20,000.00	118.57	19,881.43	7,952.57	11,928.86

ตาราง 3 ค่าเสื่อมราคา (60% Sinking Fund) ภาษีและกำไรสุทธิ

ปี	กำไรก่อนหัก ค่าเสื่อมราคา	ค่าเสื่อมราคา	กำไรหลังจาก หักค่าเสื่อมราคา	ภาษี 40%	กำไรสุทธิ
1	20,000	743.51	19,256.49	7,702.63	11,553.89
2	20,000	788.12	19,211.88	7,684.75	11,527.13
3	20,000	835.41	19,164.59	7,665.84	11,498.75
4	20,000	885.53	19,114.47	7,645.79	11,468.68
5	20,000	938.66	19,061.34	7,624.54	11,436.80
6	20,000	994.98	19,005.02	7,602.01	11,403.01
7	20,000	1,054.68	18,945.32	7,578.13	11,367.19
8	20,000	1,117.96	18,882.04	7,552.82	11,329.22
9	20,000	1,185.04	18,814.96	7,525.98	11,288.98
10	20,000	1,256.14	18,743.86	7,497.54	11,246.32

ตาราง 4 ผลของนโยบายค่าเสื่อมราคาตามแบบเส้นตรง ต่อ กระแสเงินสด และค่าปีจจุบันกระแสเงินสด

ปี	กำไรสุทธิ	ค่าเสื่อมราคา	กระแสเงินสด	6% Interest Factor	ค่าปีจจุบัน กระแสเงินสด
1	11,612.00	980.00	12,392.00	.943	11,685.65
2	11,612.00	980.00	12,392.00	.890	11,028.88
3	11,612.00	980.00	12,392.00	.840	10,409.28
4	11,612.00	980.00	12,392.00	.792	9,814.46
5	11,612.00	980.00	12,392.00	.747	9,256.82
6	11,612.00	980.00	12,392.00	.705	8,736.36
7	11,612.00	980.00	12,392.00	.665	8,240.68
8	11,612.00	980.00	12,392.00	.627	7,769.78
9	11,612.00	980.00	12,392.00	.592	7,336.06
10	11,612.00	980.00	12,392.00	.558	6,914.73
					91,192.70

ตาราง 5 ผลของนโยบายค่าเสื่อมราคาตามแบบลดลง (30% Diminishing Balance) ต่อกระแสเงินสด และค่าปีจจุบันกระแสเงินสด

ปี	กำไรสุทธิ	ค่าเสื่อมราคา	กระแสเงินสด	6% Interest Factor	ค่าปีจจุบัน กระแสเงินสด
1	10,236.00	2,940.00	13,176.00	.943	12,426.96
2	10,765.20	2,058.00	12,823.00	.890	11,412.64
3	11,135.64	1,440.60	12,576.24	.840	10,564.04
4	11,394.95	1,008.42	12,403.37	.792	9,823.46
5	11,576.47	705.89	12,282.36	.747	9,174.92
6	11,706.11	494.12	12,200.93	.705	8,601.65
7	11,792.59	345.68	12,138.27	.665	8,071.95
8	11,854.82	241.97	12,096.79	.627	7,584.69
9	11,898.37	169.38	12,067.75	.592	7,144.10
10	11,928.86	118.57	12,047.43	.558	6,722.46
					91,524.85

ตาราง 6 ผลของนโยบายค่าเสื่อมราคาตามแบบ เงินจม (6% Sinking Fund) ต่อกระแสเงินสด และค่าปีจจุบันกระแสเงินสด

ปี	กำไรสุทธิ	ค่าเสื่อมราคา	กระแสเงินสด	6% Interest Factor	ค่าปีจจุบัน กระแสเงินสด
1	11,553.89	743.51	12,297.40	.943	11,596.44
2	11,527.13	788.12	12,315.25	.890	10,960.37
3	11,498.75	835.41	12,334.16	.840	10,360.69
4	11,468.68	885.53	12,354.21	.792	9,784.53
5	11,436.80	938.66	12,375.46	.747	9,244.66
6	11,403.01	994.98	12,397.99	.705	8,740.58
7	11,403.01	994.98	12,397.99	.705	8,740.54
8	11,329.22	1,117.96	12,447.18	.627	7,804.38
9	11,228.98	1,185.04	12,474.02	.592	7,384.62
10	11,246.32	1,256.14	12,502.46	.558	6,976.37
					91,113.18

ตาราง 7 ค่าปีจจุบันสุทธิที่ประหยัดได้จากนโยบายค่าเสื่อมราคา แบบ Straight-Line, 30% Diminishing, และ 6% Sinking Fund

ปี	Straight-line ค่าเสื่อม ราคา	Straight-line 6% Interest factor	Straight-line ค่าปีจจุบัน	Diminishing Balance ค่าเสื่อม ราคา	Diminishing Balance 6% Interest factor	Diminishing Balance ค่าปีจจุบัน	Sinking Fund ค่าเสื่อม ราคา	Sinking Fund 6% Interest factor	Sinking Fund ค่าปีจจุบัน
1	980.00	.943	924.14	2,940.00	.943	2,772.42	743.51	.943	701.13
2	980.00	.890	872.20	2,058.00	.890	1,831.62	788.12	.890	701.82
3	980.00	.840	823.20	1,440.60	.840	1,210.10	835.41	.840	701.74
4	980.00	.792	776.16	1,008.42	.792	798.66	885.53	.792	701.36
5	980.00	.747	732.06	705.89	.747	527.30	938.66	.747	701.17
6	980.00	.705	690.90	494.12	.705	348.44	994.98	.705	701.46
7	980.00	.665	651.70	345.68	.665	229.87	1,054.68	.665	731.36
8	980.00	.627	614.46	241.97	.627	151.71	1,117.96	.627	700.96
9	980.00	.592	580.16	169.38	.592	100.27	1,185.54	.592	701.54
10	980.00	.558	546.84	118.57	.558	66.16	1,256.14	.558	700.92
ผลรวมค่าปีจจุบัน			7,211.82			8,036.95			7013.04
อัตราภาษี (40%)			.40			.40			.40
ค่าปีจจุบันภาษี ที่ประหยัดได้			2884.74			3214.78			2805.22

นโยบายบัญชีและภาษีกับอัตราผลตอบแทน

ในตอนที่แล้วเราได้แสดงให้เห็นว่า นโยบายภาษีมีความสัมพันธ์กับนโยบายบัญชีในการสนับสนุนให้บริษัทธุรกิจได้มีเงินทุนภายในเพิ่มขึ้นเพื่อใช้ดำเนินงานและขยายกิจการในระยะแรกของการก่อตั้งธุรกิจ ในการศึกษาต่อไปนี้เราจะหันมาวิเคราะห์ดูว่านโยบายบัญชีและภาษีจะมีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทน(rate of return) ของโครงการลงทุนของบริษัทธุรกิจอย่างไรบ้าง และเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ในตอนก่อน ๆ เราจะนำนโยบายบัญชีส่วนที่เกี่ยวกับค่าเสื่อมราคาเท่านั้นมาพิจารณา

ในการตัดสินใจว่า ควรจะลงทุนในโครงการผลิตสินค้าหรือบริการหรือไม่นั้น ฝ่ายบริหารของบริษัทธุรกิจมีวิธีวิเคราะห์และประเมินผลที่จะเลือกใช้อยู่หลายวิธี บางวิธีก็เป็นวิธีที่ทำตามกันมา (traditional methods) เช่น วิธีงวดคืนทุน (payback method) และวิธีผลตอบแทนทางบัญชี (accounting method of rate of return) บางวิธีก็เป็นวิธีที่ใช้ค่าปัจจุบันกระแสเงินสด(discounted cash flows) เป็นหลักในการพิจารณา เช่น วิธีอัตราผลตอบแทน (internal rate of return method) วิธีค่าปัจจุบันสุทธิ (net present value method) วิธีดรรชนีกำไร (profitabilitty index)[6] สำหรับการวิเคราะห์ต่อไปนี้เราจะสมมติว่าบริษัทธุรกิจใช้วิธีอัตราผลตอบแทน (internal rate of return) ในการวิเคราะห์โครงการลงทุน

เราอาจจะให้คำจำกัดความของอัตราผลตอบแทนว่า "อัตราที่เมื่อนำมาใช้ discount กระแสเงินสดซึ่งได้รับจากโครงการลงทุนแต่ละงวดจนสิ้นอายุโครงการแล้วจะทำให้ผลรวมค่าปัจจุบันกระแสเงินสดเท่ากับค่าปัจจุบันของเงินทุนที่ลงไปในโครงการนั้น" ฉะนั้นสมการของอัตราผลตอบแทนอาจจะแสดงได้ดังนี้

$$C_A = CF_1 (1+r)^{-1} + CF_2 (1+r)^{-2} + \ldots + CF_n (i+r)^{-n}$$

$$= \sum_{t=1}^{n} CFt\,(1+r)^{-t}$$

ในที่นี้

C_A = เงินลงทุนในโครงการ (เช่น การซื้อเครื่องจักรหรือสร้างโรงงาน)

CF_t = กระแสเงินสดในปี t, t = 1, 2 ....., n

n = อายุของโครงการ

r = อัตราผลตอบแทน (internal rate of return)

ในการพิจารณาว่าโครงการจะมีผลตอบแทนเพียงพอที่จะลงทุนหรือไม่ ฝ่ายบริหารของบริษัทธุรกิจจะต้องเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนของโครงการที่คำนวณได้กับผลตอบแทนขั้นต่ำที่ต้องการ (minimum rate of return requirement) ซึ่งบริษัทได้กำหนดขึ้นไว้ ซึ่งโดยทั่ว ๆ ไปมักจะเป็นต้นทุนของเงินทุนถัวเฉลี่ย (weighted average cost of capital) ของบริษัทธุรกิจนั้น ๆ หากปรากฏว่าอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจากโครงการสูงกว่าอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ต้องการ บริษัทจะตัดสินใจลงทุนในโครงการนั้น แต่ถ้าหากอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจากโครงการต่ำกว่าอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ต้องการ บริษัทก็ไม่ควรที่จะลงทุน

ครานี้เราจะมาพิจารณาดูว่านโยบายค่าเสื่อมราคาจะมีผลต่อการตัดสินใจที่จะลงทุนของบริษัทอย่างไรบ้าง ดังที่ได้แสดงไว้แล้วสมการกระแสเงินสดเท่ากับ

$$CF_t = (1-a)(R_t - D_t) + D_t$$

หากเราใช้สมการนี้แทนค่า CF_t ในสมการอัตราผลตอบแทน เราจะได้

$$C_A = \sum_{t=1}^{n} \left[(1-a)(R_t - D_t) + D_t \right] (1+r)^{-t}$$

---

[6] หนังสือที่ดีที่สุดเล่มหนึ่งเกี่ยวกับวิธีการต่างๆที่ใช้ในการวิเคราะห์และประเมินผลของโครงการลงทุน คือ Harold Birrman, Jr. and Seymour Smidt, Capital Budgeting Decision (New York : The Macmillan Company, 1968)

หรืออาจจะเขียนใหม่เป็น

$$C_A = (1-a)\sum_{t=1}^{n} R_t\,(1+r)^{-t} + a\sum_{t=1}^{n} D_t\,(1+r)^{-t}$$

เทอมแรกทางขวามือของสมการคือ ผลรวมค่าปัจจุบันกระแสเงินสดที่ได้รับจากโครงการหลังจากจ่ายภาษีแล้ว ส่วนเทอมหลังของสมการคือผลรวมค่าปัจจุบันกระแสเงินสด ซึ่งเกิดจากภาษีที่ประหยัดได้จากค่าเสื่อมราคา และ r คืออัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจากโครงการนั้น จากการวิเคราะห์ที่แล้วมาเราจะเห็นว่าหากบริษัทธุรกิจใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลงตามอายุของโครงการ ผลรวมค่าปัจจุบันของภาษีที่ประหยัดได้คือ

$$a\sum_{t=i}^{n} Dt\,(1+r)^{-t}$$

จะมีจำนวนสูงกว่า ในกรณีที่บริษัทธุรกิจเลือกใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรงหรือแบบเพิ่มขึ้นตามเวลา ผลก็คือผลรวมค่าปัจจุบันกระแสเงินสดทั้งหมดของโครงการจะมีจำนวนสูงขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ค่าของ r ก็จะสูงขึ้นตาม นั่นคืออัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากโครงการจะสูงขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้จะทำให้โครงการลงทุนซึ่งอัตราผลตอบแทนสูงกว่าอัตราขั้นต่ำที่บริษัทธุรกิจต้องการมีมากขึ้น อันจะนำไปสู่การขยายตัวของการลงทุนในโครงการผลิตของธุรกิจส่วนเอกชนซึ่งเป็นเป้าหมายอันหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจต่อไป[7]

สรุปแล้ว การที่รัฐบาลใช้นโยบายภาษีเพื่อส่งเสริมการขยายการผลิตสินค้าและบริการ โดยกำหนดภาษีกำไรไว้ต่ำสำหรับสินค้าและบริการที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ จะทำให้ธุรกิจส่วนเอกชนลงทุนในโครงการผลิตดังกล่าวเพิ่มขึ้น และนโยบายภาษีจะมีผลอย่างเต็มที่หากว่าบริษัทธุรกิจใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลงในการวิเคราะห์โครงการลงทุน

Investment Tax Credit

Investment tax credit ได้เริ่มนำมาใช้ในสหรัฐอเมริกาเมื่อปี 1962 โดยได้กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรว่า บริษัทธุรกิจที่ลงทุนซื้อหรือสร้างทรัพย์สินถาวรตามประเภทที่ระบุไว้มีสิทธิที่จะนำค่าจัดซื้อหรือสร้างทรัพย์สินดังกล่าวบางส่วนมาหักออกจากภาษีกำไรที่จะต้องจ่ายให้รัฐได้ จำนวนเงินที่จะนำมาหักภาษีได้กำหนดไว้เป็นเปอร์เซนต์ของราคาทรัพย์สิน กล่าวคือหากทรัพย์สินมีอายุใช้งาน 8 ปี หรือมากกว่านั้นจะหักภาษีได้เท่ากับ 7% ของราคาทรัพย์สินที่ลงทุน ทรัพย์สินมีอายุใช้งานตั้งแต่ 6 ถึง 7 ปี จะหักได้ 2/3 ของ 7% ทรัพย์สินที่มีอายุใช้งานตั้งแต่ 4 ถึง 5 ปี จะหักภาษีได้ 1/3 ของ 7% สำหรับทรัพย์สินที่มีอายุใช้งานต่ำกว่า 4 ปี ไม่มีสิทธิที่จะหักภาษี[8]

---

[7] การวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายค่าเสื่อมราคาต่อการลงทุนและกำไรในแง่ต่าง ๆ ดู Robert M. Coen, "The Effect of Cash Flow on the Speed of Adjustment," Robert E. Hall and Dale W. Jorgenson, "Application of the Theory of Optimum Capital Accumulation," ใน Gary Fromm (ed.), Tax Incentive and Capital Spending (Washington, D.C. : The Brookings Institution, 1971), pp. 9-59, 131-95 ; Glenn L. Johnson and Sherwood W. Newton, "Tax Consideration in Equipment Replacement Decisions," The Accounting Review (October, 1967) 738–46 ; Bernhard Schwab and Robert E.G. Nicol. "From Double-Declining-Balance to Sum-of years' Digits Depreciation : An Optimum Switching Rule," The Accounting Review (April, 1969), 292–96,

[8] J. Fred Weston and Eugene F. Brigham, Managerial Finance (New York : Holt, Rinehart and Winston 1969), p. 24.

การใช้ investment tax credit ก็เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะสนับสนุนให้ธุรกิจส่วนเอกชนได้ลงทุนขยายการผลิตให้เพิ่มมากขึ้น ฉะนั้นจึงเหมาะกับนโยบายและโครงสร้างระบบภาษีของประเทศที่กำลังพัฒนาเป็นอย่างยิ่ง เพราะการกำหนดให้บริษัทธุรกิจซึ่งลงทุนในโครงการซึ่งมีประโยชน์ต่อการพัฒนามีสิทธิหักภาษีด้วย investment tax credit แต่ไม่กำหนดให้สิทธิอันนี้ต่อบริษัทธุรกิจซึ่งผลิตสินค้าและบริการที่ไม่มีคุณค่าต่อการพัฒนานั้น จะช่วยผลักดันให้เงินทุนไหลมาสู่โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาเพิ่มขึ้น

ในบทที่ผ่านมาเราได้วิเคราะห์ว่า หากบริษัทธุรกิจใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบลดลงแล้วจะทำให้อัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจากโครงการสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรงหรือแบบเพิ่มขึ้นตามเวลา คราวนี้เราจะวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อแสดงว่าหากรัฐบาลอนุญาตให้บริษัทธุรกิจมีสิทธิจะใช้ investment tax credit ในการลงทุนในโครงการซึ่งก่อให้เกิดผลดีทางเศรษฐกิจแล้ว จะทำให้อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากโครงการดังกล่าวสูงขึ้นอีก อันจะเป็นผลให้บริษัทธุรกิจลงทุนในโครงการเหล่านี้เพิ่มขึ้นด้วย

การที่บริษัทธุรกิจมีสิทธิที่จะใช้ investment tax credit ได้นั้น เท่ากับเป็นการลดเงินทุนที่จะต้องลงทุนในโครงการได้เป็นจำนวนเท่ากับ investment tax credit ฉะนั้นเงินลงทุนในโครงการจะเท่ากับ $C_A - kC_A$

หรืออาจจะเขียนใหม่เป็น $(I-k)C_A$

ในที่นี้ k = เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าทรัพย์สินที่ใช้หักภาษีกำไรได้

ฉะนั้น เมื่อมี investment tax credit สมการอัตราผลตอบแทนก็เท่ากับ

$$(I-k)C_A = (I-a)\sum_{t=1}^{n} Rt\,(I+r)^{-t} + a\sum_{t=1}^{n} D_t\,(I+r)^{-t}$$

เนื่องจาก $(I-k)\,C_A < CA$ เมื่อ Rt และ Dt คงที่ นั่นคือผลรวมกระแสเงินสดที่ได้รับจากโครงการไม่เปลี่ยนแปลง ผลก็คือค่าของ r อัตราผลตอบแทนจะสูงขึ้น

นโยบายภาษี กับ Contribution Accounting

ความมุ่งหมายและลักษณะของ Contribution Accounting

Contribution accounting เป็นวิธีการบัญชีเพื่อการบริหาร (managerial accounting) ซึ่งมีความหมายที่จะใช้วัดและประเมินผลว่า ผลิตภัณฑ์ชนิดหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง (product line) มีส่วนทำรายได้คุ้มกับค่าใช้จ่ายคงที่หรือค่าใช้จ่ายประจำในการผลิตจำหน่าย และดำเนินงาน (fixed costs) และกำไรให้บริษัทธุรกิจแค่ไหนเพียงใด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ผลิตภัณฑ์หรือกลุ่มผลิตภัณฑ์นั้นๆ ได้ contribute ให้กับการใช้จ่ายคงที่และกำไรของบริษัทธุรกิจมากน้อยเพียงใด contribution accounting เป็นเทคนิคการบัญชี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายบริหารในการตัดสินใจเกี่ยวกับการผลิตสินค้า ปริมาณการผลิตสินค้าแต่ละชนิด การเลิกการผลิตสินค้าบางชนิด และการตั้งราคาสินค้า[9] ในปัจจุบันนี้แนวคิดของ contribution accounting ยังได้ถูกนำไปใช้ในการจัดทำบัญชีการเงิน (financial accounting) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายงานงบการเงินของบริษัทที่ผลิตสินค้าและบริการหลายชนิด (product line or segment reporting)[10]

ลักษณะของ contribution accounting ก็คือ การแยกค่าใช้จ่ายผันแปรที่เกิดขึ้นในการผลิตการจำหน่าย และดำเนินงาน (variable costs) ออกจากค่าใช้จ่ายคงที่หรือค่าใช้จ่ายประจำ Contribution ของสินค้าหรือบริ-

[9] รายละเอียดเกี่ยวกับ contribution accounting อาจจะหาดูจาก standard textbooks ในวิชาบัญชีเพื่อการจัดการ เช่น Robret N. Anthony, Management Accounting (Homewood Illinois: Richard D. Irwin, Inc, 1970), pp. 465-67

[10] ตัวอย่างใน Ibid., p. 466

การแต่ละชนิด ก็คือผลต่างระหว่างรายได้จากการขายสินค้าชนิดหนึ่ง ๆ กับค่าใช้จ่ายผันแปรที่เกิดขึ้น ดังปรากฏตามตัวอย่างงบการเงินข้างล่างนี้

บริษัท X Company

งบกำไรขาดทุน

สำหรับปีการเงินสิ้นสุด วันที่ 31 ธันวาคม 2516

		สินค้า A	สินค้า B	รวม
		(บาท)	(บาท)	(บาท)
รายได้จากการขาย		20,000	15,000	35,000
ค่าใช้จ่ายผันแปรในการผลิต		10,000	8,000	18,000
Contribution margin (manufacturing)		10,000	7,000	17,000
ค่าใช้จ่ายผันแปรในการขายและดำเนินการ		4,000	2,000	6,000
Contribution margin (final)		6,000	5,000	11,000
ค่าใช้จ่ายคงที่ :—				
การผลิต	4,000			
การขายและดำเนินการ	2,000			6,000
กำไรก่อนเสียภาษี				5,000
ภาษี (40%)				2,000
กำไรสุทธิ				3,000

ผลกระทบของภาษีกำไรซึ่งมีกำไรสุทธิเป็นฐานต่อปริมาณการผลิต

ก่อนที่เราจะพิจารณาถึงนโยบายภาษีกับ Contribution accounting สมควรที่เราจะได้พิจารณาถึงผลกระทบของภาษีกำไรซึ่งใช้กันอยู่ในปัจจุบันต่อปริมาณการผลิตเสียก่อน ดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นว่า เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ธุรกิจส่วนเอกชนขยายปริมาณการผลิตสินค้าหรือบริการที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสกัดกั้นการลงทุนในการผลิตสินค้าหรือบริการที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ รัฐอาจจะใช้นโยบายภาษีเป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมาย โดยการกำหนดอัตราภาษีกำไรไว้ต่ำสำหรับการผลิตสินค้าประเภทแรก และอัตราสูงสำหรับการผลิตสินค้าประเภทหลัง อย่างไรก็ดี ภาษีกำไรซึ่งใช้ flat rate และมีกำไรสุทธิก่อนเสียภาษีเป็นฐานที่ใช้กันอยู่

ทั่วๆ ไปนั้น อาจจะไม่มีผลในการเพิ่มหรือลดปริมาณการผลิตของธุรกิจส่วนเอกชนในระยะสั้น (short-run) หากบริษัทธุรกิจยึดถือ traditional view ทางเศรษฐศาสตร์ ก็มีความมุ่งหมายที่จะทำกำไรให้มากที่สุด (profit maximization) ทั้งนี้เพราะภาษีกำไรดังกล่าวจะมีลักษณะคล้ายกับภาษีเงินก้อน (lum-sum taxes) ซึ่งจะมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายคงที่ (fixed costs) และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหน่วย (average costs) แต่จะไม่มีผลกระทบต่อ marginal cost ของบริษัทธุรกิจ[11]

เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ เราขอสมมติว่า บริษัทธุรกิจที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ดำเนินการอยู่ตลอดที่มีการแข่งขันอย่างสมบูรณ์ (perfect competition market) และฝ่ายบริหารของบริษัทนั้นมีเหตุผล (rational) และมีวัตถุประสงค์ที่จะทำกำไรให้บริษัทธุรกิจมากที่สุด

แผนภาพที่ 2

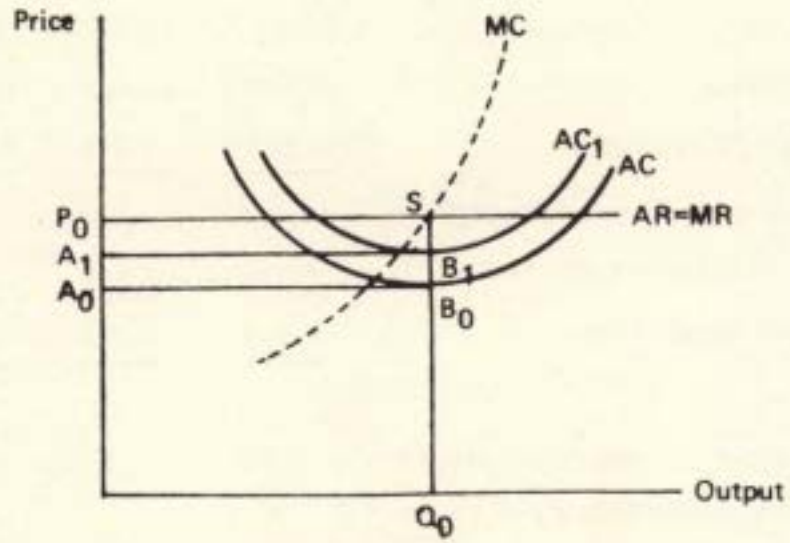

เนื่องจากเป็นบริษัทธุรกิจในตลาดแข่งขันสมบูรณ์ ความต้องการ (demand) ในสินค้าของบริษัทจะมีความยืดหยุ่นอย่างสมบูรณ์ ฉะนั้น average revenua (AR) จึงเท่ากับ marginal revenue (MR) และมี function เป็นเส้นตรงขนานกับแกนนอนของแผนภาพ ต้นทุนถัวเฉลี่ย (average cost) ในการผลิต คือ เส้น AC เพื่อทำกำไรให้มากที่สุด บริษัทธุรกิจจะผลิตสินค้าที่จุด Q_0 ซึ่งเป็นจุดที่ MR = MC และการขายสินค้าในราคา P_0 กำไรของบริษัท คือ พื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า P_0 S B_0 A_0 สมมติว่า รัฐเก็บภาษีกำไรจากบริษัท ผลของภาษีจะทำให้ต้นทุนถัวเฉลี่ยของบริษัทเพิ่มขึ้น ทำให้เส้น AC ขยับสูงขึ้นไปที่ AC_1 แต่ MC ยังคงที่เพราะภาษีกำไรไม่มีผลกระทบต่อ marginal cost ฉะนั้น บริษัทยังคงดำรงระดับการผลิตที่ Q_0 ตามเดิมแต่กำไรที่บริษัทธุรกิจได้รับจะลดน้อยลงคงเหลือเท่ากับพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า P_0 S BI AI จากการวิเคราะห์เราจะเห็นว่าภาษีกำไรไม่มีผลกระทบต่อระดับการผลิตของบริษัทธุรกิจในระยะสั้น (short-run) แต่ระยะยาว (long-run) ซึ่งนานพอที่จะให้บริษัทธุรกิจลดหรือขยายเครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิต (scale of plant) และบริษัทธุรกิจใหม่มีโอกาสเข้ามาดำเนินกิจการในตลาดหรือบริษัทธุรกิจที่มีอยู่เดิมหันไปประกอบกิจการทางอื่น ภาษี

[11] ดูรายละเอียดเกี่ยวและข้อเกี่ยวกับincidence of profit taxes ใน Charles M. Allen, The Theory of Taxation (Baltimore: Penguin Ltd., 1971) pp. 45-51 : M. Krxyzaniak and R.A. Musgrave, The Shifting of the Corporation Incomc Tax ใน R.W. Houg thion (ed), Public Finance (Baltimore: Penguin Books Ltd., 1970). pp. 429-51 : John F. Due, Government Finance: An Economie Analysis (Homewood, Illi Richard D. Irwin, Inc., 1957) pp. 232–44.

กำไรจะมีผลต่อระดับการผลิตของบริษัทธุรกิจ

ผลกระทบของภาษีกำไรชนิด Contribution Margin เป็นฐานต่อปริมาณการผลิต

ครานี้เราลองมาพิจารณาดูว่า หากรัฐบาลเก็บภาษีกำไร โดยมี contribution margin เป็นฐานภาษีแทนภาษีกำไรชนิดมีกำไรสุทธิเป็นฐาน จะมีผลกระทบต่อระดับการผลิตของบริษัทธุรกิจในตัวอย่างของเราหรือไม่อย่างใด

เมื่อรัฐบาลเก็บภาษีกำไรจาก contribution margin ของบริษัท ภาษีอันนี้จะแปรผันไปกับจำนวนการผลิต ผลก็คือ จะทำให้ marginal cost ของการผลิตสูงขึ้น ฉะนั้น เส้น MC จะขยับขึ้นไปสู่ MC_1 และเนื่องจากต้นทุนเฉลี่ยของการผลิตสูงขึ้นด้วย เส้น AC ก็จะขึ้นไปสู่ AC1 เพื่อทำกำไรให้มากที่สุดในสถานการณ์เช่นนี้ บริษัทจะลดปริมาณการผลิตลงมาที่ Q_1 ซึ่ง marginal cost อันใหม่ (MC_1) เท่ากับ marginal revenue (MR) บริษัทคงขายสินค้าในราคา P_0 ตามเดิม แต่กำไรของบริษัทจะลดลงเหลือเท่ากับที่ P_0 S_1 B_1 A_1

แผนภาพที่ 3

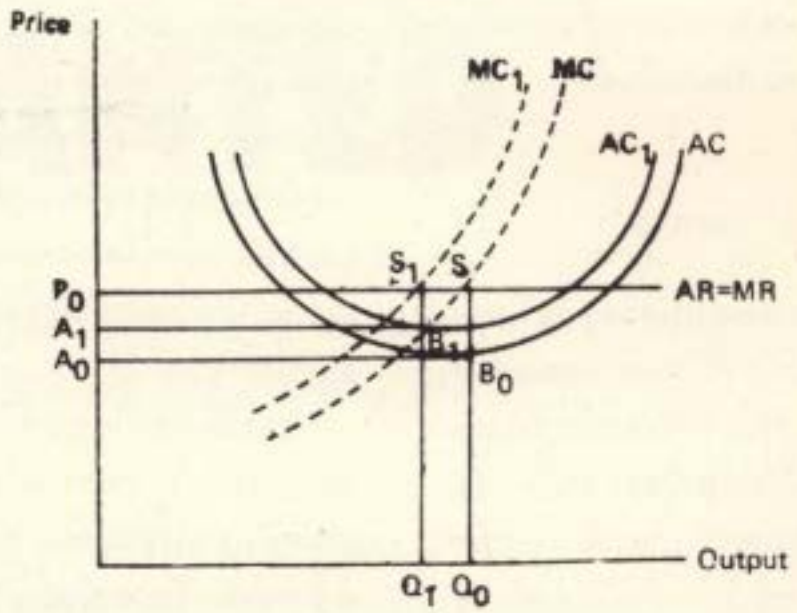

การวิเคราะห์ของเราแสดงให้เห็นว่า การเก็บภาษีกำไรจาก contribution margin ของบริษัทธุรกิจจะมีผลให้บริษัทธุรกิจต้องปรับระดับการผลิตสินค้าและบริการในระยะสั้น (short run) ฉะนั้นการที่จะใช้นโยบายภาษีเพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าที่มีคุณค่าต่อเศรษฐกิจ หรือลดการผลิตสินค้าที่ไม่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจจะมีผลอย่างรวดเร็ว ถ้าหากรัฐจะเปลี่ยนการใช้ฐานภาษีกำไรจากกำไรสุทธิมาสู่ contribution margin

Contribution margin taxes มีส่วนคล้ายภาษีคุณค่าเพิ่ม (value added taxes) ซึ่งได้มีการสนใจและออกความเห็นสนับสนุนให้ประเทศกำลังพัฒนานำมาใช้แทนภาษีกำไรและ turnover taxes เพราะมีความยุ่งยากในการบริหารจัดเก็บน้อยกว่า[12] แต่ภาษีทั้งสองนี้ก็ไม่เหมือนกันทีเดียว ภาษีคุณค่าเพิ่มเก็บจากคุณค่าที่บริษัทธุรกิจก่อให้เกิดขึ้นเพิ่มเติมแก่ผลิตภัณฑ์หรือบริการ ซึ่งเท่ากับผลระหว่างรายได้ซึ่งเกิดจากการขายสินค้ากับค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัตถุดิบอุปกรณ์หรือบริการจากบริษัทธุรกิจอื่น ๆ แต่สำหรับ contribution margin taxes นั้นเก็บจากผลต่างระหว่างรายได้ในการขายสินค้ากับค่าใช้จ่ายผันแปรในการผลิต จำหน่าย และดำเนินการ ซึ่งค่า

[12] Robert B. Bangs, Financing Economic Development : Fiscal Policy for Emerging countries (Chicago : The University of Chicago Press, 1968), pp. 136 – 37; Richard A. Musgrave, Fiscal Spstems (New Haven, Connecticut : Yale University Press, 1969), pp. 205–206 : Joseph A. Pechman, Federal Tax Policy (Washington, D.C. : The Brookings Institution, 1971), pp. 161–67.

ใช้จ่ายนี้รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่จัดซื้อวัตถุดิบ อุปกรณ์ และบริการจากบริษัทธุรกิจอื่น ๆ และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในบริษัทธุรกิจเองด้วย เช่น ค่าแรงงานเป็นต้น

บทสรุป

การพัฒนาเศรษฐกิจในระบบการค้าเสรี (free enterprise) นั้น รัฐมีหน้าที่จัดสร้างกิจกรรมพื้นฐานในการพัฒนาเท่านั้น รัฐจะไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับการผลิตหรือการจำหน่ายสินค้าแต่อย่างใด ฉะนั้นเศรษฐกิจส่วนเอกชนจึงมีบทบาทสำคัญมากต่อความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่ารัฐไม่มีบทบาทโดยตรงในการผลิตและจำหน่าย แต่รัฐก็จำเป็นที่จะต้องควบคุมการผลิตของธุรกิจส่วนเอกชนให้มีผลประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้มากที่สุด และนโยบายภาษีโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษีกำไรเป็นเครื่องมือที่สำคัญอันหนึ่งที่รัฐนำมาใช้ในการนี้

การใช้นโยบายภาษีกำไรดังกล่าวซึ่งมีกำไรสุทธิของบริษัทธุรกิจเป็นฐานนั้นจะได้ผลอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับนโยบายบัญชีที่บริษัทธุรกิจจะใช้ นโยบายบัญชีบางอย่างอาจจะทำให้ผลของภาษีต่อระดับการลงทุนและการผลิตเพิ่มขึ้นแต่นโยบายบัญชีบางอย่างก็อาจจะลดผลกระทบของภาษีดังกล่าวลง ฉะนั้น ในการพิจารณานโยบายและโครงสร้างภาษีสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายภาษีและนโยบายบัญชีควบคู่กันไปด้วย.

TRANS–OCEAN SUPPLIERS (THAI) Ltd. Part.

42 Surawong Road, 1st Floor, Dinakara Building

P.O. Box 299, Bangkok. Tel. 35705, 36847

Telex: TRAOCEAN TH2865 **Cable:** TRANOCEAN BANGKOK.

Buying and export representatives:

Thailand Beans of all kinds.

Thailand Canned Pineapple, Young Sweet Corn.

Thailand Canvas Shoes, Slippers.

Thailand Frozen Seafood Products.

Thailand Rubber Rss # 2, 3, 4, and 5.

Thailand Rubber Bands and Tubings.

Thailand Ready made garments

Thailand Textile Fabrics of all descriptions
with Curtain upholstery fabrics.

Thailand Timbers, Logs and Parquet Floorings.

Behold how good and how pleasant

it is for brethren to dwell together in unity

COIIEGE DAY'74

Miss Yuwannjit Vijitto

Miss Wanida Pongpoutamon

Mr. Thanes Siripanishpong

Miss Duangta Phusunthornsilp

Mr. Prapart Intanaprasart

Miss auphan Subhul

Miss Tuaneeya Pathumanant

Miss Sopa Suthibritiya

Miss Arpapun Papantaseee

Miss Yupadee Sirpathananon

Miss Valaiwan Soponvatana

Miss Piyakanya Pajareya

Miss Vilawan Pingopusarerk

Miss Rattiporn Chaicharoenvatana

Miss Orasa Tangkoravakoon

Mr. Amnuay Kositaporn

Miss Suda Monchan

Miss Yaowaluk Likitdechasak

Mr. Prairut Sivapattarakumpon

Miss Manee Chaiprasiddhi

Mr. Sirin Chantanapuma

Miss Sunee Laowmaini

Miss Suporn Tretippaivatporn

Miss Pavinee Petnongrad

Miss Pannee Pinkeaw

Mr. Anan Prayoongpam

Miss Kanchana Sanatham

Mr. Pichai Lomneevonsuet

Mr. Bhumindr Homsilpakul

Miss Chanpen Posayanukul

Miss Piyandee Sirivongsanti

Miss Nauvarat Nimlaor

Miss Onanuj Thanaveetvatthana

Miss Shiphaphai Chakshuvej

Miss Voranuj Panijayanond

Mr. Prateep Anantachote

Miss Siriporn Sae Bae

Miss Ratana Tanasaphpisal

Miss Chlee Ruchutrakool

Miss Wipha Thanapermpool

Mr. Thienchai Chutmongkonkul

Miss Supatah Pitahwatchara

Miss Prapasri Thanakitcharu

Miss Janshai Petnaree

Miss Sudsanguan Wonsratanadhamm

Miss Kasemsri Thangsiriphaisarn

Miss Sumonnee Santhidej

Miss Rutchanee Vanitwathanathumrong

Mr. Vera Pattanayota

Miss Roojanee Tan

Miss Monthira Aekboonyern

Mr. Suchit Ha-U-Pala

Mr. Chiwat Sattarujwonhse

Mr. Sompong Montrisrisak

Mr. Somboon S. Tang

Mr. Soontorn Chuntossaponchai

Mr. Voravud Sribuathong

Mr. Pravit Sankatumvong

Mr. Suraphol Phungphol

Mr. Boonlert Chuvetsereporn

Mr. Chaiwat Wongsrichanalai

Mr. Varasak Kwolchotiros

Mr. Prasat Patananurush

Mr. Bhushan Kwatra

Mr. Chartchai Chiwaraks

Mr. Pure Chinjaturapatr

Mr. Witaya Chareonsri

Miss Tasanee Vatjnajternrat

Mr. Wattanachai Poovakul

Mr. Atiboon Wanitwatanatumrong

Mr. Pramote Manuphibul

Mr. Vallope Limcharoen

Mr. Prateep Charnchairerk

Mr. Somchai Wanleenuwat

Mr. Avnish Chawla

Mr. Prayong Nariptaphunt

Mr. Seri Goollawattanaporn

Miss Veraya Komonvilas

Mr. Mongkol Kijbamrung

Mr. Padoongkiat Gredsuwan

Mr. Montri Sinkrak

Miss Sumalee Wattanaman

Mr. Suchart Isrankura Na Ayuthia

Miss Kessuda Udomphan

Mr. Chetchai Chammavanichakul

Mr. Saner Laoha-Ekarin

Miss Chailai Sngiamngarm

Miss Kanerngsuk Puvanartvorakij

Miss Sasitorn Sirijangkapattana

Mr. Seksak Jumrernvong

Miss Sumonnee Srethaporn

Miss Nutcharut Dhasadadorn

Miss Vatee Vorachaitanahorn

Miss Pranom Pongthongpoon

Mr. Surachai Sarawanichpitak

Mr. Prayouth Tiptipahorn

Miss Saenganam Puhyut

Miss Sudautee Ratchithul

Miss Chintana Tanadetrakul

Miss Sumonnee Tangaritrakul

Mr. Annop Kanchanasomoong

Miss Liju Sae Tang

Miss Pachara Vasiknanonte

Mr. Prasong Hanpiyavatanasakul

Miss Oranuch Songsejtakij

Miss Sumanna Chanvorachote

Miss Kanchana Phuttachareon

Miss Meesook Subanakesanti

Miss Kingkarn Sae Tiew

Miss Wantana Chumleornchantuang

Miss Busaba Pohavat

Miss Sirivan Shutherevathana

Miss Nongnuch Sangmeeamnga

Miss Pantipha Kuewattanasak

Miss Audchara Chenathum-opas

Miss Rattikarn Kinghorn

Mr. Jaturong Issaragrisil

Miss Natinan Leksarid

Mr. Prachotam Srichanta

Miss Sriamree Kesapradist

Miss Chounpis Sriumpoldech

Mr. Visut Sawaddee

Mr. Athisant Jirarayapongse

Misss Sasithorn Sirijangkapattana

Miss Sukunya Viriyamettakul

Miss Dussanee Upaphattavanij

Miss Sunee Hongsathitpong

Mr. Utit Lertphiboon

Miss Vallika Sutdhibhasilp

Miss Daranee Jinacharoenvongsa

Miss Wanthanie Viriyayudhakorn

Mr. Sombiat Tantatsanat

M.L. Sunitaya Jambunud

Mr. Prajak Vipuvintum

Miss Uthaipun Katiyasamn

Mr. Samnuay Chua

Mr. Sanguan Suttipongkarasai

Mr. Sthaporn Danpattarakul

Miss Nitaya Theingturn

Mr. Sukasam Suthumbudh

Mr. Chartchai Sakonklai

Mr. Boonchai Ongpipattanakul

Mr. Tongchai Manasusangkul

Mr. Chatphong Suwannakudh

Mr. Tanate Suphahatanukul

Miss Vuvapha Phipatanakultornthiti

Miss Patama Lertmahakiat

Mr. Kridsada Mekdusadeeron

Miss Intira Vanikieti

Miss Chusri Osangthammont

Mr. Somsak Srivichitranond

Miss Phannee Archajarernsuk

Mr. Bordinthra Na Nacara

Mr. Vichit Vikitsreth

Mr. Minij Thaneeskulchai

Mr. Lertrit Tanghosakul

Miss Panee Yongrukkiant

Miss Suchada Jutrakanonda

Mr. Thachai Chitpatanapaibul

Mr. Jeded Songprapa

Mr. Surin Satapornchaiyasit

Miss Nantana Sirilerbanan

Mr. Visut Chitcamara

Miss Napaporn Shamsaeng

Mr. Suradej Chanyamond

SOPHOMORE

Mr. Vichai Vongchairi

Mr. Karoon Vacharasirithan

Miss Sirishye Vongtanachai

Miss Sumalee Ananthothai

Miss Panida Chiaranaipanich

Mr. Paisal Toeviwat

Miss Maneenard Kawmanee

Miss Ponmanee Chaktrimonkol

Miss Umporn Tangkaharn

Mr. Songdej Tansurat

Mr. Narin Srichawla

Mr. Viruch Ratanametachat

Mr. Prakij Denpruegsa

Mr. Prakob Denpruegsa

Mr. Worapoch Awachinda

Mr. Chairat Haetrakul

Mr. Virat Seanghan

Miss Penpida Sriyongluckana
Miss Nongluck Sujilapongsin
Miss Wattana Tavichai
Miss Sirimarn Thitapiyasak

Mr. Suphat Arunanondchai
Mr. Vichai Parnitcharnlearnt
Mr. Voravit Kitivangnangkul
Mr. Jiravat Tatiyaratana
Mr. Somsak Staporнkul
Mr. Kietchai Jivespong

Miss Voranee Maturostakul
Miss Sakuntala Visansawat
Miss Piyasuda Pajareya
Miss Intira Chaiprasit
Miss Vanida Tungpanitansook

Miss Yongjin S. Bang
Miss Rushdaporn Chumroenpornpong
Miss Augnkie Sopinpornraksa
Miss Thiranat Vongsuvenlirs

Mr. Khattiya Rojanatrekoon

Mr. Ruch Mikanond

Mr. Pairatn Cherathum-Opas

Miss Boonsri Suravitthumma

Miss Jintana Rukkapan

Miss Vilai Varasinchai

Miss Phatcharanee Kayasut

Mr. Nivat Vacharakittanond

Mr. Songjai Sodthibhaphul

Mr. Kasem Nithasancharukul
Mr. Charatpong Singhasahpahdi

Mr. Aungone Tretipgaivalporn
Mr. Pansak Churchomkul
Mr. Amornvut Haruthai

Miss Rasana Netiphoti
Miss Nitaya Ketaniroot

Mr. Monhinder Singh Srinarula
Mr. Sakda Phoolvitthayakij

Miss Tusana Tantivongsathaporn
Miss Usanee Sakulkerevat
Miss Sudavane Sinthavathavorn
Miss Daruvee Thinvadhanakul
Miss Pichitra Chatsumpun
Miss Potchanee Ruchirat

Miss Kanistha Kositathip
Miss Wanna Sriwattanarothai
Miss Suparporn Chiaravanont

Miss Sumana Panchakunathorn
Miss Punnavadee Limapattanakoon
Miss Supatcharee Kespithaknont

Miss Siriporn Leeyakittiporn
Miss Chaveevan Suntudsomruajharn

Miss Jintana Hongsanukulsant
Miss Suvanna Mekthavathcaikul

Mr. Narayudh Arunrugstichai
Mr. Suvijan Vonaraksha
Mr. Vivat Limsakdakul

Mr. Chalee Sirivechapant
Mr. Subhajoti Anghaswarnsiri
Mr. Monchai Tankavatanapibul
Mr. Surachai Techasrisukko

Miss Citip Liengudom
Miss Pornpimon Vorakulterd
Miss Wanna Arehasaterks

Mr. Phalloph Santirphant

Mr. Shet Chindasantisakul
Mr. Phothiphong Bunluewong
Mr. Vorachai Sattaritanan

Mr. Kriengvidya Chiachandraphongs
Mr. Thanporn Chitaravimol
Mr. Vichien Chatnithikul
Mr. Vivat Genarak
Mr. Phaibul Kanokvadhanawarn

Mr. Nava Vidhayaphandhr
Mr. Mongkol Sarisnerun
Mr. Phatana Chaleekul
Mr. Virat Limniyakul
Mr. Piya Charoenpao
Mr. Kasem Luxmiwattana

Miss Navaporn Uan-muang
Miss Vena Trekamol
Miss Thasanee Ayuttaka
Miss Rachanee Suvanarat

Mr. Kumpee Chongturakit
Miss Chuphan Termtanan
Miss Thantawan Thanasuvakit

Mr. Lerson Olanrawathana
Mr. Narin Sri Narula

Mr. Sonchai Limthongkul
Mr. Kanisrchai Khemabhirom
Mr. Bunjong Tanavanichvarachai

Miss Suvanee Tanasombatnun
Miss Vannipa Pusajangkul
Miss Pranee Jaturasangpairote
Miss Jantana Laonoonchai

Miss Uraiwan Vanawattanawong
Miss Vallapa Rangsriwongse
Mr. Tan Telk Yin
Miss Sumonrut Tanglaocharoen
Miss Ladavan Arunthamakun

Miss Vantana Charnsirisaksakul
Miss Tiranuj Smitavej
Miss Praphtsorn Potisaratana
Miss Aurawan Lerttumrap
Miss Krongkeow Chaiyart
Miss Narumon Chiramongkol

Mr. Surak Techasrisuko
Mr. Surat Singhasa
Mr. Banditt Ingsakulrungruang
Mr. Jate Jiranantakit
Mr. Pipat Karnjanarporn

Mr. Verasak Manesatit
Mr. Siripong Kengsurakarn
Mr. Chongchit Sarunsiri

Mr. Chukriet Chaikitmonkon
Mr. Chuchart Techapoonpol
Mr. Sopon Praisankul
Mr. Choogiat Terasilpha

Mr. Anucha Kigchrayothin
Mr. Vichien Jenstitvong
Mr. Sunthorn Vashirakdvit

Mr. Visan Tantisumrethit
Mr. Jumphot Thitivongse
Mr. Chattura Phengtumsakul
Mr. Phairot Apisuksirikul

Miss Phornthip Gohkrakul
Miss Phannipa Inthasiripimol

Miss Vipaporn Chandeumthanaporn
Miss Pranee Suraprasit
Miss Vilai Maholarnkij
Miss Nopharat Poositranusorn
Miss Wanee Laolugsanaleard
Miss Sasiwan Labthavikul

Miss Arunee Chearanaya
Miss Waraporn Shotigultanachai
Miss Suphasri Sutanadhan

Miss Voranut Chintapitak

Miss Siriphun Sudchaitham
Miss Suchada Rungrojvitayakul
Miss Pranee Pongthongpoon

Miss Dhanee Arunyanart
Miss Lamoon Thepchalern
Miss Suchitra Hansakul
Miss Prapaisri Jhaiwattanasawadi

Miss Utoomphorn Kunkorn
Miss Oravarn Srivanyong
Miss Orrapin Sriprajittichai

Mr. Songkran Suriyapananon
Mr. Somchai Woranisarakul
Mr. Paisal Asavarpirom

Miss Vilaiwan Chuenbunlursook
Miss Nittayaporn Phulphokphol
Miss Nareerut Thummanochit
Miss Varaporn Kosukvatana
Miss Ganogsi Hanbunjurd

Mr. Rungrot Ubolviratana

Mr. Woraphote Ramasoot
Mr. Visut Imthanavanit
Mr. Somchai Dangtubtim
Mr. Patsorn Kampanakorn
Mr. Siriroj Seriwongse

Mr. Siripong Mongkhonsinlapa
Mr. Savit Kokilananda
Mr. Chokchai Songsiengchai

Miss Pornnapa Kriengsantikul
Miss Puntipa Jathuthipkuntron

Miss Sucheeda Loahasuvattanakul
Miss Ruchanee Leelaniramon
Miss Jintana Laipanya
Miss Pavinee Kovitvanij
Miss Usanee Vanitwatanathumrong

Miss Jintana Chaimahawong
Miss Walinee Pisalangkul
Miss Pojanee Buraphacheep
Miss Nataya Ouivirach
Miss Nuansri Sornphiphatphong
Miss Kulathee Mitrkachornkiat
Miss Nuntana Amornvaraudomdej

Mr. Kritdhep Tatanandana
Mr. Wisuit Jongtangpiti

Mr. Surasak Niyomtham
Mr. Sombat Sanghirundaatana
Mr. Virat Pilaisomboon

Mr. Priyajati Hetrakul
Mr. Kulachart Khunapinya
Mr. Kitti Rungpirijadej
Mr. Maung Lat

Mr. Manoch Termratanakul
Mr. Boonying Koosawad

ASSUMPTION BUSINESS ADMINISTRATION
COLLEGE LIBRARY

Mr. Tong Teo
Mr. Nopadon Sanguankeo

Mr. Aekapoong Suvattano
Mr. Worachit Meharostumkul
Mr. Suvet Eua-Aree-Mit

Mr. Sakol Kooburat
Mr. Rangsan Nitiwanakul

Mr. Sumphan Yingcharoen
Mr. O-Ran Tantitham
Mr. Wibul Wongchaikasem
Mr. Anusorn Praisontarangkul

Mr. Chukeart Anuttarangul
Mr. Vivat Kittiphongkosol

Mr. Prasan Lerdkajornsuk Mr. Somchai Vongphantuset Mr. Wisat Phulphokphol

Mr. Manas Vichitvonj Mr. Suphornchai Jitima Mr. Pasann Cheunputhi

Mr. Rach Thongvanit Mr. Phichit Kijbamrung

Mr. Chirasak Manimong Mr. Pramot Tongleung Mr. Vibul Niyomaitham

Mr. Chainarong Sirisinghol Mr. Vichit Rongkapranee Mr. Voradej Trivudhi

Mr. Vichai Busrathepkul

Mr. Sitdhirak Sutanthavong

การเป็นนักธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

ประสงค์ ธรรม

เป้าหมายของการศึกษาในขั้นอุดมศึกษา ก็เพื่อจะเรียนจบแล้วนำเอาความรู้ต่างๆ ที่ร่ำเรียนมาไปรับใช้สังคม เพื่อประโยชน์ของคนส่วนรวม

เราคงถูกสั่งสอนว่า ให้เรียนเก่ง เมื่อออกไปทำงานแล้วจะได้หาเงินมาก อาชีพที่หาเงินได้มากที่สุดก็คือ การประกอบธุรกิจนั่นเอง

เงินนั้น เป็นสิ่งที่นำมาแลกเปลี่ยนสินค้า เพื่อการอุปโภคบริโภคได้ แต่เราต้องหาเงินโดยวิธีที่ชอบ ไม่ใช่สร้างความสุขของเราอยู่บนกองทุกข์ยากของคนอื่น

เราเรียนหลักวิชาต่างๆ ในการบริหารธุรกิจมากพอสมควรแล้ว เรารู้วิชาการตลาด วิชาบัญชี วิชาการคลัง วิชาการผลิต วิชาการค้าระหว่างประเทศ ทั้งหลักเศรษฐศาสตร์มาพอสมควรบัดนี้ ถึงเวลาแล้วที่เราจะพิสูจน์ตัวเองว่า สิ่งที่เรียนมา จะเอาไปใช้ในการสร้างสรรค์สังคมได้อย่างไร

ในขณะที่เราร่ำเรียนอยู่ เราเคยวาดภาพว่า เวลาเรียนจบแล้ว จะออกไปรับใช้สังคมอย่างไร แต่สังคมภายนอกนั้น มันเหมือนอย่างที่เราใฝ่ฝันอยู่หรือไม่ มันสลับซับซ้อนมากกว่า วิชาที่เราเรียนในห้องเรียนมาก เราจำต้องนำวิชาที่เราเรียนมาไปประยุกต์กับสภาพของสังคม การถอดเอาความรู้จากหนังสือเรียนทั้งดุ้นออกไปใช้นั้น ย่อมต้องประสบปัญหาต่างๆ นาๆ

ภายใต้ระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมที่เมืองไทยใช้อยู่ ในขณะนี้รัฐบาลไม่มีบทบาทในการวางแผนเศรษฐกิจส่วนกลาง ถึงจะมีก็ไม่สามารถใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจได้ เพราะภายใต้ระบบเศรษฐกิจนี้ ต้องปล่อยให้ผู้ประกอบการทำตามใจชอบ รัฐบาลมีการควบคุมตามกฎหมายบ้างเล็กน้อยเท่านั้น

ใคร ใคร่ ค้า ค้า ใครจะทำอะไรก็ได้ จะทำอย่างไรก็ได้ ตามหลักเศรษฐศาสตร์ เราย่อมรู้ว่า การกระทำในส่วนใดส่วนหนึ่งในระบบเศรษฐกิจ ย่อมส่งผลกระทบกระเทือนถึงส่วนอื่นๆ ในระบบเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งทางบวกและทางลบ

เพื่อนบางคนอาจไปช่วยพ่อแม่ทำงานในร้าน ไปจัดการธุรกิจของครอบครัว และเพื่อนบางคนอาจไปเป็นลูกจ้างเขา เพื่อหาประสบการณ์บ้าง เพื่อหวังไต่เต้าขึ้นไปทีละขั้นบ้าง บางคนอาจไปเป็นพนักงานขาย เพราะการขายสินค้า ย่อมได้รับประสบการณ์ในการพบปะกับบุคคลต่างอาชีพต่างนิสัย บางคนที่ชอบทำงานภายใน อาจไปเป็นพนักงานบัญชี เป็นเสมียนงานในบริษัท ในธนาคาร ฯลฯ แต่จุดมุ่งหมายของทุกคน ย่อมต้องการเอาความรู้ที่ร่ำเรียนมาใช้ให้เป็นประโยชน์

อะไรเป็นสิ่งที่เราควรทำ อะไรเป็นสิ่งที่เราไม่ควรทำ เราจะต้องยึดหลักการไว้แยกให้ถูก ขอให้สิ่งที่เราทำไป เกิดประโยชน์มาสู่สังคมส่วนรวม อย่าให้มันเกิด

ผลเสียมาสู่ส่วนรวม ความรู้นั้นเป็นดาบสองคม ถ้าใช้ถูกทางจะเป็นประโยชน์ ถ้าใช้ผิดทางจะทำให้คนอื่นเดือดร้อน

เรามองดูสภาพเศรษฐกิจในสาขาต่าง ๆ

ขอให้เรามาเริ่มต้น ในภาคเกษตรกรรม เพราะประเทศไทยเป็นประเทศกสิกรรม ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในอาชีพเกษตรกรรมถึงร้อยละ 80 เราย่อมทราบดีว่าบางคนอาจดูถูกว่าการเกษตรนั้นคนทำงานเป็นพวกชาวนาที่ต่ำต้อยไม่มีความรู้ แต่เราจะต้องรู้ว่าข้าวที่เรากินอยู่ทุกวัน ที่ทำให้เราเติบโตนั้น ผลิตขึ้นมาจากหยาดเหงื่อของชาวนา ถ้าไม่มีชาวนาผู้ผลิตข้าวให้เรากินแล้ว เราจะมีชีวิตอยู่รอดได้จนถึงบ้านนี้หรือ แต่ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวนาเป็นอย่างไร พวกเขาเป็นประชากรส่วนใหญ่ที่ผลิตข้าวให้คนส่วนน้อยบริโภคแล้ว แต่ตัวเขาเองกลับต้องอดอยากทิวไทย ทั้งนี้เพราะว่ามีพ่อค้าคนกลางมีนายทุนหน้าเลือดมีเจ้าที่ดิน คอยสูบเลือดจากชาวนาอย่างเลือดเย็นที่สุด ถึงแม้สินค้าการเกษตร เช่น ข้าว จะมีผู้ผลิตมากราย และผู้บริโภคมากราย ตามหลักเศรษฐศาสตร์เสรีนิยม แต่ความเป็นจริงแล้วเศรษฐศาสตร์เสรีนิยมนี้เป็นแบบที่ไม่สมบูรณ์ มันเปิดหนทางให้เกิดอำนาจผูกขาดขึ้นมา มีผู้ผลิตจำนวนมาก และผู้บริโภคจำนวนมากจริง แต่ในช่วงกลางนั้น ถูกผูกขาดโดยกลุ่มพ่อค้าคนกลาง พ่อค้าขายส่ง ขายปลีก และพ่อค้าส่งออกเพียงหยิบมือเดียว พวกเขาพยายามกดให้ผลผลิตที่ซื้อจากผู้ผลิตในราคาต่ำ และพยายามหาหนทางสร้างสถานะการณ์ขายให้ผู้บริโภคในราคาสูง เพื่อตัวเองจะได้ตักตวงเอาผลประโยชน์ใส่กระเป๋า

เราหันมาดูการผลิตในด้านอุตสาหกรรมบ้าง การผลิตอุต-

สาหกรรมคงแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ประเภทจำเป็นกับการครองชีพ
2. ประเภทสินค้าฟุ่มเฟือย
3. ประเภทสินค้าฟุ่งเฟ้อ

สินค้าจำเป็นกับการครองชีพนั้น เป็นประเภทปัจจัย 4 ตลอดจนปัจจัยในการผลิต เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และเครื่องจักรเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมด้วย สินค้าประเภทฟุ่มเฟือยนั้น คือ สินค้าประเภทที่มีก็ได้ไม่มีก็ได้ แต่เมื่อประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นแล้ว ก็มีความจำเป็น อย่างเช่นเครื่องไฟฟ้า เสื้อผ้าชนิดดี อาหารว่าง ยาบำรุง ฯลฯ ที่บอกว่าฟุ่มเฟือยนั้น อาจฟุ่มเฟือยต่อคนที่มีรายได้ต่ำ แต่ก็เป็นสิ่งจำเป็นต่อคนที่มีรายได้สูง สินค้าประเภทฟุ่งเฟ้อนั้น ได้แก่พวกตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ เครื่องตบแต่งหรูหราในบ้านเรือนเป็นต้น ซึ่งไม่มีความจำเป็นเลยสำหรับคนทั่ว ๆ ไป ตราบเท่าที่ประชาชนยังต้องรัดเข็มขัดอยู่ ถ้าเราเป็นนักอุตสาหกรรม เราก็ต้องเลือกผลิตแต่สินค้าประเภทแรกก่อน เมื่อประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีความต้องการกับสินค้าฟุ่มเฟือย ซึ่งกลายเป็นสินค้าจำเป็น ค่อยทำการผลิต ส่วนสินค้าฟุ่งเฟ้อนั้นมีแต่ทำให้คนเกิดค่านิยมที่ผิด ๆ ทำให้คนมีความคิดฟุ้งเฟ้อนั้น เพราะไม่สามารถนำผลดีสู่เศรษฐกิจส่วนรวม เราไม่ควรผลิตเลย อย่าคิดเอาแต่ได้อย่างเดียว ในการประกอบอาชีพอุตสาหกรรม เรายังต้องคำนึงถึงผู้ใช้แรงงานที่เป็นผู้เปลี่ยนแปลงมูลค่าวัตถุดิบมาเป็นสินค้าสำเร็จรูปด้วย เราจะต้องให้แรงงานนั้นมีชีวิตอยู่ดีกินดี จะได้เพิ่มผล

ผลิตให้เรา เรายังควรหาทางผลิตสินค้าวัตถุดิบที่สามารถผลิตขึ้นภายในประเทศ ไม่ควรช่วยเหลือชาวต่างชาติเข้ามากอบโกยผลประโยชน์จากเพื่อนร่วมชาติ เพื่อหวังกำไรใส่กระเป๋าเราแต่ถ่ายเดียว

การค้าระหว่างประเทศนั้นคงแยกประเภทได้เหมือนกับการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมที่ไม่เหมือนกันอยู่ที่ทำการส่งออกและนำเข้าเท่านั้นเอง ในด้านส่งสินค้าออกนั้น เราต้องพยายามศึกษาตลาดต่างประเทศ ดูความต้องการของเขา แนะนำส่งเสริมให้ผู้ผลิตของเราปรับปรุงการผลิต ปรับปรุงคุณภาพ ส่งเสริมการส่งออก เพื่อหาเงินตราเข้าประเทศ ส่วนการสั่งสินค้าเข้านั้น เราต้องสั่งแต่ประเภทที่จำเป็น ที่ไม่สามารถผลิตได้ภายในประเทศจริงๆ อย่าสั่งพวกที่ฟุ่มเฟือยและฟุ่งเฟ้อเข้ามามอมเมาประชาชน ซึ่งจะนำผลเสียหายมาสู่เศรษฐกิจส่วนรวม เราจะต้องค้นหาแหล่งผลิตต่างประเทศที่ถูกๆ เพื่อช่วยกันประหยัดเงินตราต่างประเทศ

ส่วนในด้านบริการนั้น คงแบ่งออกได้สามประเภทเหมือนกันคือ

1. บริการประเภทสาธารณูปโภค
2. บริการประเภทจำเป็นต่อชีวิตของประชาชน
3. บริการประเภทไม่จำเป็น

เลยซ้ำยังนำผลเสียมาสู่เศรษฐกิจ ทำให้สังคมเสื่อมโทรมเสียอีก

บริการสาธารณูปโภคนั้นเช่น การเดินรถเมล์ การผลิตไฟฟ้า การผลิตน้ำประปา การขนส่งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ การรถไฟ ฯลฯ ถ้าเราเข้าไปประกอบการแล้ว เราจะต้องถือเอาการให้บริการต่อประชาชนเป็นหลัก ไม่ใช่เอาแต่กำไรอย่างเดียว ประเภทจำเป็นต่อชีวิตของประชาชนนั้น ได้แก่บริการธนาคาร และสถาบันการเงินอื่นๆ ที่เป็นแหล่งระดมเงินจากส่วนที่ออม ไปกู้ให้กับส่วนที่ต้องการเงิน เราจะต้องดูว่า ผู้กู้นั้นเขาจะไปทำอะไร ถ้าเขากู้ไปสร้างแหล่งอบายมุขเพื่อมอมเมาประชาชนแล้ว หรือไปกักตุนสินค้าเพื่อเก็งกำไร เราก็ไม่ควรกู้ให้เขา ไม่ว่าเขาจะยอมจ่ายค่าดอกเบี้ยสูงเพียงใด ถ้าหากเขากู้ไปเพื่อเพิ่มผลผลิต เพื่อนำผลประโยชน์มาสู่เศรษฐกิจในส่วนรวมแล้ว เราก็ควรสนับสนุนอย่างเต็มที่ การประกันภัยก็เป็นกิจการอีกประเภทหนึ่งที่ให้บริการกับประชาชน เมื่อประชาชนได้รับความเสียหายจริงๆ เราจะต้องจ่ายชดเชยโดยดี อย่าไปเบี้ยวเขาเพื่อหวังกำไรมากๆ เท่านั้นเอง การค้าปลีกค้าส่ง ก็เป็นบริการส่วนหนึ่ง เราจะต้องไม่เอารัดเอาเปรียบทั้งผู้ผลิตและผู้ซื้อ เราจะต้องตั้งราคามาตรฐานไว้ อย่าไปหลอกเขา อย่าไปโกงเขา เราควรคิดกำไรเพียงแค่ค่าบริการเท่านั้น ไม่ใช่เปลี่ยนมือทีกำไรมหาศาลที ถ้าไม่เปลี่ยนมือก็เปลี่ยนฉลากเพื่อขายในราคาดีกว่า แล้วยังไปสร้างสถานะการณ์รวมตัวกันขึ้นราคาสินค้า หรือทำการกักตุนสินค้าเพื่อเก็งกำไร เราจะต้องช่วยกันอบรมพ่อค้าที่ไม่มีความรู้ให้สำนึกถึงความรับผิดชอบต่อสังคม อย่าคิดเอาแต่กำไรถ่ายเดียว คนอื่นฉิบหายช่างหัวมัน ส่วนบริการประเภทที่ไม่จำเป็นนั้นได้แก่ ภัตตาคารแขนดวน โรงแรม โสเภณี ไนท์คลับ โรงน้ำชา สถานอาบอบนวด และสถานรวมย่อบายมุขต่างๆ ซึ่งล้วนแต่สร้างความเสื่อมเสียให้กับสังคม ยั่วยุให้เกิดอาชญากรรม เป็นประเภทบริการที่เราไม่ควรทำ และเราไม่ควรสนับสนุนให้เพื่อนไปทำด้วยการโฆษณาแบบโอ้อวดสรรพคุณ เช่น การขายยา

ถ้าเพียงเราไปแนะนำให้หมอทราบถึงสรรพคุณของยาที่เราผลิตได้ เพื่อให้หมอเอาไปรักษาคนไข้ก็คงไม่มีปัญหา แต่ถ้าเราไปโฆษณาว่ายาเราเป็นยาวิเศษ แก้สารพัดได้ ถ้าใครรู้เท่าไม่ถึงการณ์ซื้อไปกินแล้ว ทำให้โรคหนักขึ้น หรืออาจสูญเสียถึงชีวิตได้ แบบนี้แหละเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำอย่างยิ่ง

กล่าวโดยสรุปก็คือ เราจะต้องนำเอาความรู้ที่เราอุตส่าห์ร่ำเรียนมา ให้ไปรับใช้สังคม ทำให้เกิดผลประโยชน์ต่อสังคม เราเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนี้ เราจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม เราจะต้องช่วยกันสร้างสรรค์สังคมให้เจริญรุ่งเรือง ให้ประชาชนอยู่ดีกินดี เราจะต้องปฏิบัติหน้าที่ของเราให้ถูกต้อง เราต้องช่วยกันดึงสังคมให้เปลี่ยนจากสภาพที่เน่าเฟะมาเป็นสังคมที่สร้างสรรค์ อย่าให้สังคมกลืนเราไป.

With The Compliments of

STC SIAM TEXTILE CHEMICAL CO.,LTD.

STC บริษัท สยามเท็กซ์ไทล์เคมี จำกัด

Factory Location:- Samuthprakarn

"เงิน" ให้ดอกผลเกินค่า เชิญปรึกษา ไอ.ที.เอฟ.

เมื่อท่านต้องการดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดจากเงินเหลือเก็บของท่านหรือต้องการเงินทุน ไอ.ที.เอฟ. เท่านั้นที่ช่วยเหลือท่านได้ เราให้บริการท่านเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ทุกระดับ ทุกประเภท อย่างสมบูรณ์แบบ

ดังนั้นไม่ว่าท่านจะประสบปัญหาใด ๆ ในเรื่องการเงิน โปรดติดต่อ ไอ.ที.เอฟ. สำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาทุกแห่ง ท่านจะได้รับความช่วยเหลืออย่างดีที่สุดจากเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญของเรา

ITF
國際 ไอที.เอฟ. 金融

บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล ทรัสท์ แอนด์ ไฟแนนซ์ จำกัด

สำนักงานใหญ่ : อาคารกองบุญมา 697-701 ถนนสีลม กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ : 34911-4, 31506, 30749-50 โทรเลข : "อินเตอร์ทรัสท์"

สาขา : เลือบ้า โทร. 218288, สะพานควาย โทร. 74795, 72268, ประตูน้ำ โทร. 516754, ปทุมวัน โทร. 517616, 524881, พระโขนง โทร. 928228, 922299, ชลบุรี โทร. 282514, 283305

ภาวะเงินเฟ้อ 2516-2517

ในปี 2516 และ 2517 ระดับราคาสินค้าภายในประเทศได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างผิดปกติ ปลายเดือนธันวาคม 2516 ดัชนีราคาผู้บริโภคได้สูงขึ้นถึง 139.5 และจะเพิ่มขึ้นเป็น 171.7 ในปี 2517 ขณะเดียวกันที่ดัชนีราคาขายส่งสำหรับประเทศไทย ปลายเดือนธันวาคม 2516 จาก 136.6 เพิ่มขึ้นเป็น 176.9 ในปี 2517 กล่าวได้ว่าอัตราเงินเฟ้อซึ่งวัดจากดัชนีราคาดังกล่าวเพิ่มขึ้นในปี 2516 เกือบ 20% และในปี 2517 ลดลงเล็กน้อย คือ มีอัตราเพิ่มปีต่อปีประมาณ 15%

ภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นในประเทศไทยครั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่นักเศรษฐศาสตร์บางท่านเรียกว่า "ภาวะเงินเฟ้อใหม่" หรือ "ภาวะเงินเฟ้อพิศดาร" ซึ่งกำลังคุกคามไปแทบทุกประเทศทั่วโลก "ภาวะเงินเฟ้อพิศดาร" นี้มีลักษณะพิเศษและเกิดจากมูลเหตุที่แตกต่างจากเงินเฟ้อทั่วไปที่ประเทศต่าง ๆ ได้เคยประสบมา ทั้งในยามสงครามและยามสงบ เหตุการณ์สำคัญที่เป็นปัจจัยทำให้เกิดเงินเฟ้อทั่วโลกพอสรุปได้ดังนี้

1. การสลายตัวของระบบการเงินระหว่างประเทศ การค้าและการชำระเงินระหว่างประเทศในโลกเสรีตั้งแต่หลังสงครามโลกเป็นต้นมา ได้อาศัยระบบการเงินระหว่างประเทศที่ได้จัดตั้งขึ้นตามข้อตกลงเบรตเตนวูดส์ (Bretton-woods Agreenment) โดยมีการจัดตั้งกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Funds — IMF) ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการชำระเงินระหว่างประเทศ และยึดถือทองคำกับเงินดอลลาร์สหรัฐ ฯ เป็นทรัพย์สินที่ใช้เป็นทุนสำรอง แต่เดิมทางกองทุน ฯ

ได้กำหนดราคาทองคำทางการไว้ 35 ดอลลาร์ต่อหนึ่งออนซ์ และประเทศสมาชิกอื่นๆก็จะกำหนดค่าของเงินแต่ละสกุลตามอัตราดังกล่าวเป็นทางการไว้กับกองทุน ฯ ระบบการเงินระหว่างประเทศดังกล่าวซึ่งประเทศต่างๆได้อาศัยใช้มาเป็นเวลากว่า 20 ปี ได้เริ่มสลายตัวลงเมื่อสหรัฐ ฯ ประกาศลดค่าของเงินดอลลาร์ร้อยละ 10 เมื่อเดือนธันวาคม 2514 ในเวลาเดียวกันก็ประกาศหยุดรับแลกทองคำจากเงินดอลลาร์ซึ่งรัฐบาลอื่นถืออยู่ ระบบการเงินตามข้อตกลงเบรตเตนวูดส์ได้สลายตัวลง เมื่อสหรัฐประกาศลดค่าเงินดอลลาร์เป็นครั้งที่สองเมื่อต้นปี 2516 ต่อมาประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ของโลก คือ ญี่ปุ่น และประเทศกลุ่มตลาดร่วมยุโรปได้ประกาศปล่อยให้เงินของประเทศตนลอยตัว และเลิกสนับสนุนค่าของเงินดอลลาร์ในตลาดการเงินระหว่างประเทศ เมื่อระบบการเงินระหว่างประเทศสลายตัวลงโดยสิ้นเชิงเช่นนี้ ตลาดการเงินระหว่างประเทศจึงขาดวินัยและหลักเกณฑ์ที่แน่นอนก่อให้เกิดการเก็งกำไรในการค้าทองคำและเงินตราสกุลต่าง ๆ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนของเงินสกุลสำคัญ ๆ เช่น เงินดอลลาร์ เงินปอนด์ เงินเยนและเงินมาร์คเยอรมัน เปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่บ่อยๆ ในอัตราค่อนข้างสูง ราคาทองคำในตลาดลอนดอนสูงถึง 145 ดอลลาร์ต่อออนซ์ และเคยขึ้นสูงสุดถึง 177 ดอลลาร์ เมื่อต้นเดือนเมษายน 2517 นอกจากนั้นอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินสำคัญ ๆ ของโลกก็ได้เพิ่มขึ้นเป็นประวัติการณ์ ความปั่นป่วนในระบบการเงินระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นนี้ ย่อมเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ

2. การขาดแคลนอาหารและวัตถุดิบทั่วโลก ปริมาณการผลิตธัญญพืชของโลกตกต่ำมากระหว่างปีการเพาะปลูก 2515—2516 เนื่องจากดินฟ้าอากาศไม่อำนวย ทำให้ผลผลิตตกต่ำกว่าผลผลิตของปีการเพาะปลูกก่อนถึงร้อยละ 1.7 โดยเฉพาะพืชสำคัญๆ เช่น ข้าวสาลีลดลงร้อยละ 5 และข้าวสาลีลดลงร้อยละ 2 นอกจากนั้น วัตถุดิบอื่นๆก็เริ่มมีการขาดแคลน เนื่องจากคนได้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติในอัตราที่สูงมากในระยะเวลา 10—20 ปีที่ผ่านมา และนอกจากนี้ต้นทุนการผลิตวัตถุดิบดังกล่าวก็ได้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ราคาอาหารและวัตถุดิบในตลาดโลกจึงได้สูงขึ้นอย่างมาก เฉพาะในกลุ่มประเทศตลาดร่วมยุโรป ราคาสินค้าเกษตรได้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 45 ภายในปี 2516

3. วิกฤตการณ์น้ำมัน วิกฤตการณ์น้ำมันระหว่างประเทศซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเดือนตุลาคม 2516 เนื่องจากกลุ่มประเทศผู้ผลิตน้ำมันอาหรับได้ใช้น้ำมันเป็นอาวุธทางเศรษฐกิจและการเมือง โดยได้ทำการลดปริมาณการผลิตน้ำมันในระยะหนึ่ง และในขณะเดียวกันได้เพิ่มราคาน้ำมันดิบขึ้นไปถึง 3 เท่าตัวภายในระยะเวลาไม่กี่เดือน การขึ้นราคาน้ำมันดิบนี้นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดเงินเฟ้ออย่างรุนแรง ทั้งนี้เนื่องจากว่าน้ำมันดิบเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญที่สุดในระบบเศรษฐกิจของโลกปัจจุบัน และยังเป็นที่มาของวัตถุดิบทางเกษตรและอุตสาหกรรมที่สำคัญ ๆ หลายชนิดรวมทั้งปุ๋ยเคมี ดังนั้น เมื่อราคาน้ำมันดิบเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว เช่นนี้ย่อมมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และการขนส่ง เพิ่มขึ้นอย่างมาก

เช่นเดียวกัน

4. ปัจจัยอื่น ๆ ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีส่วนทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อทั่วโลกได้แก่การที่รัฐบาลแทบทุกประเทศในโลกที่เจริญแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา ได้ดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุลย์ เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้วิธีการกำหนดราคาสินค้าของประเทศอุตสาหกรรมที่สูงกว่าต้นทุนมาก หรือไม่มีส่วนสัมพันธ์กับต้นทุนเลย ก็เป็นปัจจัยที่ทำให้ระดับราคาสินค้าและบริการทั่วโลกสูงขึ้นเช่นเดียวกัน

พอจะสรุปได้ว่า ในอดีตนั้นภาวะเงินเฟ้อมักจะเกิดขึ้นกับบางประเทศเท่านั้น และสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการที่ประเทศนั้น ๆ ดำเนินนโยบายการเงินและการคลังที่ผิดพลาดปล่อยให้เงินหมุนเวียนในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างผิดส่วนกับปริมาณการผลิตในประเทศ แต่ปรากฏการณ์เงินเฟ้อใหม่ในปัจจุบัน เริ่มต้นจากปัจจัยทางด้านต้นทุนซึ่งมีผลต่อประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก อย่างไรก็ดี ภาวะเงินเฟ้อภายในของแต่ละประเทศย่อมจะแตกต่างกันไปตามโครงสร้างและภาวะเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ การแก้ไขภาวะเงินเฟ้อที่เป็นอยู่ในปัจจุบันย่อมจะทำได้ยากขึ้น เพราะว่านอกจากจะต้องแก้ไขสถานการณ์ภายในแล้วยังจะต้องหาทางป้องกันและแก้ไขอิทธิพลจากปัจจัยภายนอกประเทศอีกด้วย

ภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทย

ภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทยนั้น กล่าวได้ว่ามีจุดเริ่มมาจากภาวะเงินเฟ้อของโลกดังที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยมีการค้าระหว่างประเทศเป็นสื่อที่นำเอาภาวะเงินเฟ้อเข้ามาในประเทศ คือทั้งด้านราคาสินค้าออก ราคาสินค้าเข้า และราคาน้ำมันดิบที่สูงขึ้นอย่างมากในระหว่างปี 2516 - 2517 เมื่อสินค้าดังกล่าวมีราคาสูง ย่อมมีผลโดยตรงต่อราคาสินค้าเหล่านั้นภายในประเทศ ขณะที่ราคาของสินค้าบางชนิดสูงขึ้น ราคาสินค้าและบริการอื่น ๆ ก็จะปรับตัวสูงขึ้นตาม ประกอบกับในปี 2516 ผลผลิตการเกษตรของโลกตกต่ำ วัตถุดิบ ขาดแคลนและประเทศผู้ผลิตน้ำมันลดปริมาณการผลิตลง จึงเกิดการคาดหมายและความกลัวว่าจะเกิดการขาดแคลนสินค้า ทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งในตลาดภายในประเทศ และตลาดต่างประเทศ ความคาดหมายและความกลัวนี้เป็นเหตุให้ผู้ผลิตและผู้ค้าพยายามกว้านซื้อสินค้าและวัตถุดิบไว้ในคลังสินค้า เวลาเดียวกันก็ชลอการระบายสินค้าออกสู่ตลาด พร้อมกับเพิ่มราคาขายเพื่อเป็นการรักษาและกอบโกยผลประโยชน์ของตน ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้ ทำให้เกิด "การกักตุนสินค้า" ขึ้น แม้แต่บรรดาแม่บ้าน พ่อบ้าน ซึ่งเป็นผู้บริโภคก็รีบซื้อสินค้าต่าง ๆ มากกว่าปกติ เพื่อป้องกันการขาดแคลนและการขึ้นราคาต่อไป ทั้งผู้ผลิต ผู้ค้าและผู้บริโภค มีส่วนทำให้อัตราการเพิ่มของระดับราคาสินค้าและบริการทวีสูงขึ้น

ขณะที่ระดับราคาสินค้าและบริการเพิ่มอย่างรวดเร็วเช่นนี้ ผู้ที่มีรายได้ประจำโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งได้รับค่าจ้างแรงงานในอัตราที่ต่ำมาก แต่สามารถยังชีพอยู่ได้ เนื่องจากระดับราคาสินค้าและบริการคงมีระดับต่ำและค่อนข้างคงที่เสมอมานั้น ต้องประสบกับความเดือนร้อนมากเพราะค่าครองชีพสูงขึ้นหลายเท่าตัว จึงมีการเรียกร้องการเพิ่มค่าจ้างแรงงานโดยทั่วไป มีการนัดหยุดงานและการผละงาน ซึ่งใช้เป็นอาวุธในการเรียกร้องอย่างมากเป็นประวัติการณ์ บางครั้งก็ใช้วิธีรุนแรงจนก่อให้เกิดความไม่สงบขึ้น เฉพาะตั้งแต่กลางปี 2516 เป็นต้นมาจนถึงสิ้นปี มีการนัดหยุดงานถึง 403 ครั้งและจากต้นปี 2517 ถึงกลางปี 2517 มีกรณีพิพาท 135 ครั้งและมีการนัดหยุดงาน 117 ครั้ง ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงความไม่สงบอันเกิดจากการเรียกร้องความเป็นธรรมของชาวนา ซึ่งเป็นชนที่ถูกลืมเรื่อยมาเข้าไว้ด้วย การเรียกร้องและการเพิ่มค่าแรงของคนงานนี้เอง ก็เป็นสาเหตุให้ผู้ผลิตเพิ่มราคาสินค้าโดยอ้างว่าต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

กระบวนการของภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ตั้งแต่กลางปี 2516 จนถึงกลางปี 2517 พอสรุปเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

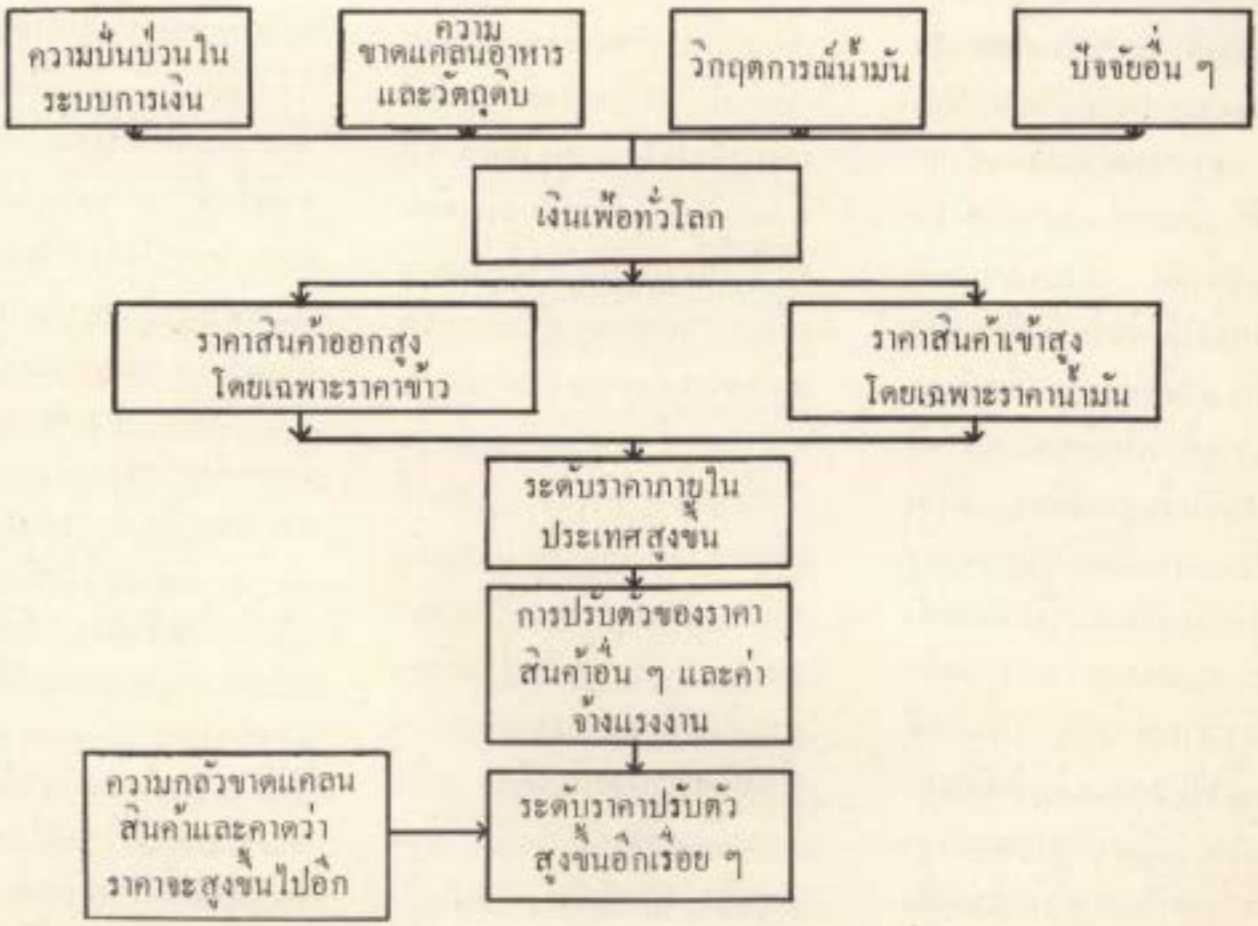

ขณะที่ระดับราคาสินค้าและบริการเพิ่มอย่างรวดเร็วเช่นนี้ ผู้ที่มีรายได้ประจำโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งได้รับค่าจ้างแรงงานในอัตราที่ต่ำมาก แต่สามารถยังชีพอยู่ได้เนื่องจากระดับราคาสินค้าและบริการคงมีระดับต่ำและค่อนข้างคงที่เสมอมานั้น ต้องประสบกับความเดือนร้อนมากเพราะค่าครองชีพสูงขึ้นหลายเท่าตัว จึงมีการเรียกร้องการเพิ่มค่าจ้างแรงงานโดยทั่วไป มีการนัดหยุดงานและการผละงาน ซึ่งใช้เป็นอาวุธในการเรียกร้องอย่างมากเป็นประวัติการณ์ บางครั้งก็ใช้วิธีรุนแรงจนก่อให้เกิดความไม่สงบขึ้น เฉพาะตั้งแต่กลางปี 2516 เป็นต้นมาจนถึงสิ้นปี มีการนัดหยุดงานถึง 403 ครั้งและจากต้นปี 2517 ถึงกลางปี 2517 มีกรณีพิพาท 135 ครั้งและมีการนัดหยุดงาน 117 ครั้ง ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงความไม่สงบอันเกิดจากการเรียกร้องความเป็นธรรมของชาวนา ซึ่งเป็นชนที่ถูกลืมเรื่อยมาเข้าไว้ด้วย การเรียกร้องและการเพิ่มค่าแรงของคนงานนี้เอง ก็เป็นสาเหตุให้ผู้ผลิตเพิ่มราคาสินค้าโดยอ้างว่าต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

กระบวนการของภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ตั้งแต่กลางปี 2516 จนถึงกลางปี 2517 พอสรุปเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

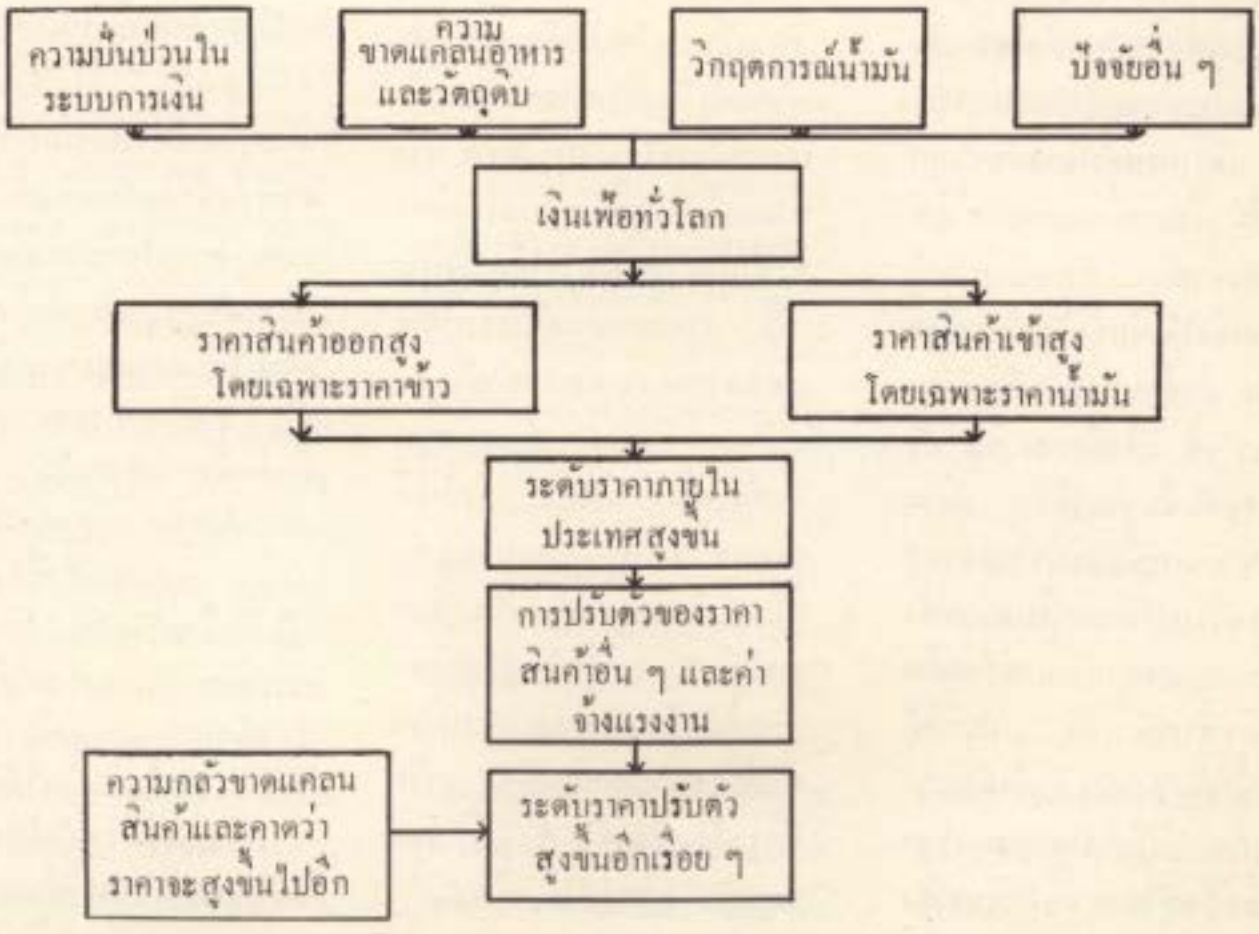

เป็นที่น่าสังเกตว่ามาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้วนั้น ส่วนใหญ่ไม่สามารถให้ผลในทางลดหรือหยุดยั้งภาวะเงินเฟ้อตามที่รัฐบาลต้องการได้ เพราะรัฐบาลไม่สามารถยับยั้งการเพิ่มของราคาน้ำมันและสินค้าเข้าอื่น ๆ ตลอดจนราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกได้ ยิ่งกว่านั้น เนื่องจากกลไกการบริหารประเทศล้าสมัยและขาดประสิทธิภาพ มาตรการบางอย่างที่รัฐบาลได้ดำเนินไปยังได้ก่อให้เกิดความสับสนขึ้นด้วย เช่น มาตรการควบคุมปริมาณสินค้าเพื่อป้องกันการกักตุน การขายข้าวแก่ประชาชนในราคาต่ำกว่าราคาตลาดเป็นต้น

อย่างไรก็ดี เป็นที่น่ายินดีว่าภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทย เริ่มมีแววที่จะผ่อนคลายความรุนแรงลง อัตราการเพิ่มของดัชนีราคาขายส่งเริ่มลดต่ำลงมาก ตั้งแต่เดือนเมษายน ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภคซึ่งได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงมากใน 5 เดือนแรก ก็กลับลดลง 0.7 จุด หรือร้อยละ 0.4 ทั้งนี้พอจะสันนิษฐานได้ว่า เนื่องจากวิกฤตการณ์และมรสุมเศรษฐกิจระหว่างประเทศเริ่มสลายตัว ระดับการผลิตอาหารและวัตถุดิบกลับคืนสู่ระดับปกติ ประเทศผู้ผลิตน้ำมันเลิกการจำกัดปริมาณการผลิต แม้ว่าราคาจะยังคงสูงมากแต่ก็อยู่ในระดับคงที่มาเป็นเวลาหลายเดือน ถึงแม้ว่าประเทศต่าง ๆ ในโลกเสรียังไม่สามารถตกลงกันในระบบการเงินใหม่ก็ตาม แต่ตลาดการเงินและการชำระเงินระหว่างประเทศก็สามารถดำเนินไปได้ดีพอสมควร ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีระบบการเงินที่เป็นปึกแผ่น ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าภาวะเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ เริ่มเข้าสู่สภาพปกติ

ผลทางเศรษฐกิจและสังคมของภาวะเงินเฟ้อ

ภาวะเงินเฟ้อเป็นสิ่งที่มีผลกระทบกระเทือนต่อระบบเศรษฐกิจและระบบสังคมอย่างรุนแรงกว้างขวาง คนส่วนน้อยในสังคมจะได้เปรียบ และส่วนใหญ่จะเสียเปรียบ โดยเฉพาะผู้มีเงินเดือนเป็นรายได้ประจำและผู้ที่หาเช้ากินค่ำ ธุรกิจการผลิต การค้าบางแขนงจะได้รับประโยชน์ ส่วนบางแขนงจะถูกกระทบกระเทือน ทั้งนี้เนื่องจากว่าภายใต้ภาวะเงินเฟ้อ ราคาของสินค้าและบริการแต่ละชนิดตลอดจนค่าจ้างแรงงานของอาชีพต่าง ๆ ย่อมเพิ่มขึ้นในอัตราที่แตกต่างกัน จึงทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันขึ้น เปรียบเสมือนมีการถ่ายเทรายได้จากคนกลุ่มใหญ่ไปยังคนอีกกลุ่มหนึ่ง ผลกระทบกระเทือนที่ได้รับจากภาวะเงินเฟ้อ ครั้นจะต่อธุรกิจแขนงต่าง ๆ และคนแต่ละกลุ่ม พอสรุปได้ คือ :—

1. การลงทุนในการผลิตที่จะได้ผลในระยะยาวจะถูกกระทบกระเทือน เพราะเกิดความไม่แน่นอนในการลงทุนนั้น ส่วนการลงทุนที่จะให้ผลในระยะสั้น เช่น การซื้อสินค้ามาเพื่อเก็งกำไร จะมีมากขึ้น

2. โครงสร้างของการลงทุนและการผลิตสินค้าหลักจะเปลี่ยนไป กล่าวคือแทนที่จะผลิตสินค้าที่ก่อให้เกิดการผลิตหรือการพัฒนา จะหันไปผลิตสินค้าฉาบฉวยเพื่อหวังกำไรในระยะสั้น

3. เนื่องจากราคาพืชผลแทบทุกชนิดสูงขึ้น ทำให้มีผลในการกระตุ้นให้กสิกรขยายการผลิต อย่างไรก็ดี ต้นทุนการผลิตก็สูงขึ้นด้วย เนื่องจากบีจัยการผลิตหลายอย่างมีราคาสูงขึ้นหรือขาดแคลน ส่วนการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมนั้นถูกกระทบกระเทือนมากในด้านต้นทุนการผลิต ตราบใดที่ราคาสินค้ายังอยู่ในระดับสูงผู้ผลิตอุตสาหกรรมก็คงจะไม่ถูกกระทบกระเทือนมากนัก แต่หากภาวะตลาดตกต่ำลง ผู้ผลิตก็จะประสบปัญหาขาดทุนดัง เช่นอุตสาหกรรมสิ่งทอ

4. กลุ่มคนที่เป็นเจ้าของสินค้าหรือทรัพย์สิน ไม่ว่าผู้ผลิตหรือพ่อค้าคนกลางจะได้รับประโยชน์จากภาวะเงินเฟ้อ ส่วนคนงาน ลูกจ้างซึ่งต้องได้รับค่าจ้างแรงงานและมีรายได้ประจำนั้นจะถูกกระทบกระเทือนเพราะค่า

จ้างแรงงานมักจะเพิ่มขึ้นไม่ทันระดับราคาสินค้าและบริการ เป็นผลให้ต้องลดระดับความเป็นอยู่หรือดึงเอาเงินออมออกมาใช้จ่ายบริโภค

สรุป

เมื่อทบทวนถึงประสบการณ์ภาวะเงินเฟ้อของประเทศไทยในระยะสิบกว่าเดือนที่ผ่านมาแล้ว จะเห็นได้ว่า เนื่องจากระบบเศรษฐกิจของไทยเป็นระบบเปิดซึ่งต้องพึ่งพาอาศัยการค้าและการลงทุนจากต่างประเทศมาก จึงไม่มีทางป้องกันอิทธิพลทางเศรษฐกิจจากภายนอกไม่ให้กระทบกระเทือนภาวะเศรษฐกิจในประเทศได้ ยิ่งกว่านั้น โครงสร้างเศรษฐกิจของไทยจัดว่าค่อนข้างอ่อนแอ การผลิตทางเกษตรต้องขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศเป็นสำคัญ อุตสาหกรรมยังไม่เป็นปึกแผ่นเข้มแข็งเท่าที่ควร ประกอบกับระบบบริหารของประเทศล้าสมัยมาก ไม่สามารถที่จะรับ หรือแก้ไขสถานการณ์ได้ ดังนั้นเมื่อเกิดมรสุมทางเศรษฐกิจ เช่น ภาวะเงินเฟ้ออย่างรุนแรงทั่วโลกเศรษฐกิจไทยจึงได้รับอิทธิพล และผลของภาวะเงินเฟ้อเข้ามาอย่างเต็มที่ ทำให้เกิดความสับสนและความไม่ราบรื่นทางเศรษฐกิจ เช่น ก่อให้เกิดความเดือดร้อนและไม่เป็นธรรมทางสังคม เมื่อกระบวนการภาวะเงินเฟ้อได้เริ่มขึ้นแล้วก็ยากที่รัฐบาลจะหยุดยั้งไว้ได้ จนกว่าปัจจัยต่าง ๆ จะเข้าสู่ภาวะปกติ มาตรการหลาย ๆ ประการที่รัฐบาลได้ดำเนินไปแล้ว เช่น การควบคุมปริมาณสินค้าคงคลังและราคาสินค้า การขายสินค้าอุปโภคและบริโภคแก่ประชาชนในราคาต่ำกว่าตลาดเหล่านี้ แทนที่จะเป็นการแก้ปัญหา กลับมีผลในการสร้างปัญหาใหม่และเพิ่มความสับสนในทางเศรษฐกิจ ดังที่ได้ปรากฏมาแล้ว อาจจะกล่าวได้ว่าในการเกิดภาวะเงินเฟ้อครั้งนี้ รัฐบาลไม่สามารถที่จะดำเนินมาตรการใดในการหยุดยั้งภาวะเงินเฟ้อได้เลย ขณะที่พฤติกรรมของภาคเอกชนก็ไม่ช่วยให้ภาวะเงินเฟ้อบรรเทาเช่นกัน

เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในโลกนับวันจะมีความเกี่ยวพันและมีอิทธิพลต่อกันมากขึ้น และพร้อมกับการขยายตัวของจำนวนประชากรและเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ปัญหาทางเศรษฐกิจระดับโลก เช่น เงินเฟ้อ การว่างงาน การค้าและการชำระเงินระหว่างประเทศขาดความสมดุลย์ ตลอดจนวิกฤตการณ์ทางการเงิน การขาดแคลนอาหารและวัตถุดิบ นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น และไม่มีประเทศใดจะสามารถกีดกันอิทธิพลของวิกฤตการณ์เศรษฐกิจ และหลีกเลี่ยงการถูกกระทบกระเทือนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศเล็ก ต้องพึ่งพาอาศัยการค้าและการลงทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก ฉะนั้นเพื่อที่จะให้ระบบเศรษฐกิจ และสังคมสามารถอยู่รอดและขยายตัวภายใต้สถานการณ์ที่ลำบากขึ้นทุกวันนี้ได้ จำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจให้เข้มแข็งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพยายามขยายความสามารถและประสิทธิภาพในการผลิตทั้งทางเกษตรและอุตสาหกรรม นอกจากนี้ควรปฏิรูประบบการบริหารประเทศให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เช่น มีการดำเนินนโยบายแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่องให้ถูกต้อง.

บทความคัดจากหนังสือรายงานภาวะเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพจำกัด.

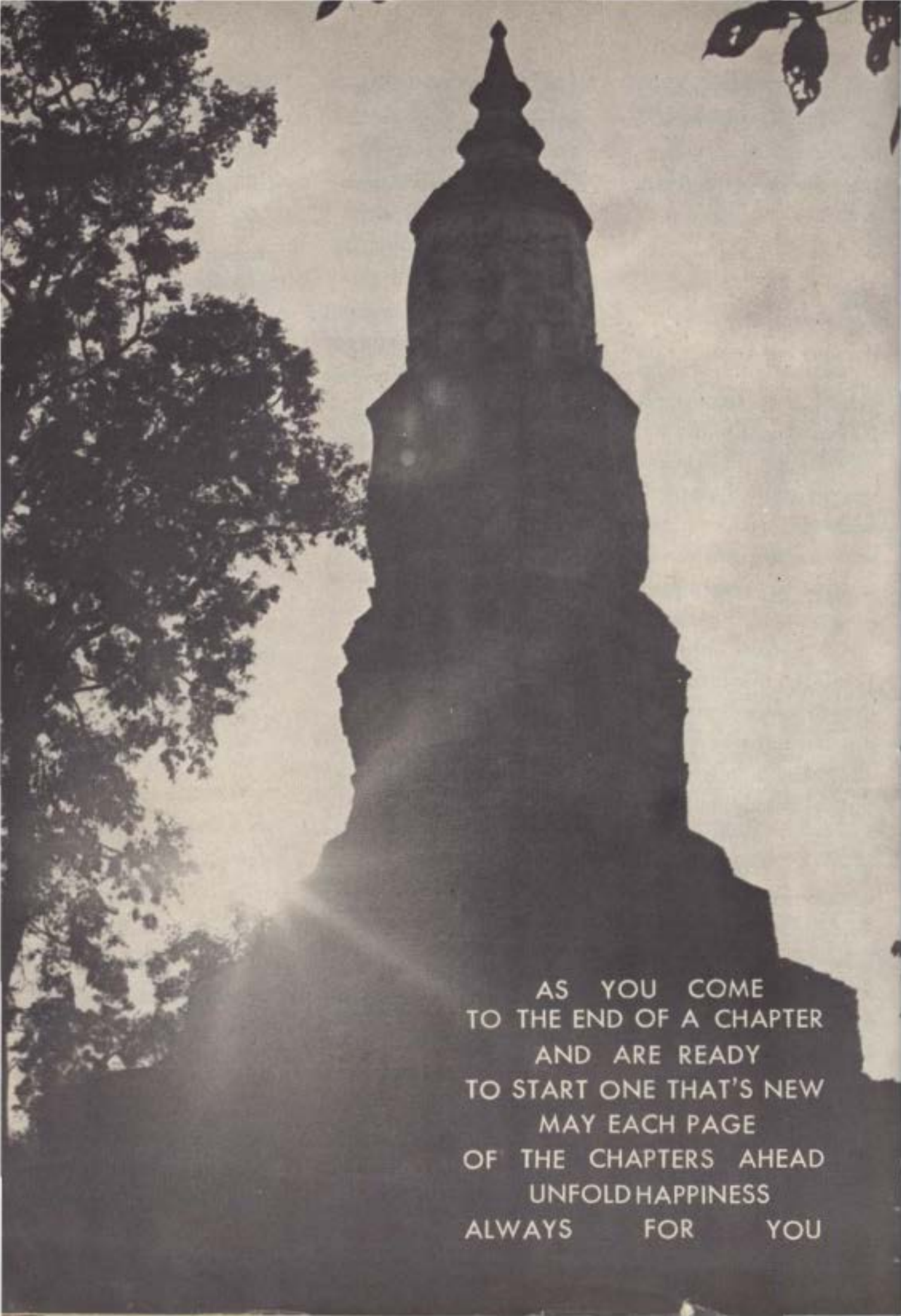
AS YOU COME
TO THE END OF A CHAPTER
AND ARE READY
TO START ONE THAT'S NEW
MAY EACH PAGE
OF THE CHAPTERS AHEAD
UNFOLD HAPPINESS
ALWAYS FOR YOU

GRADUATION EXERCISE

B.A.C

COLLEGE DAY 1974
A.B.A.C

DAY 197

a.b.a.c

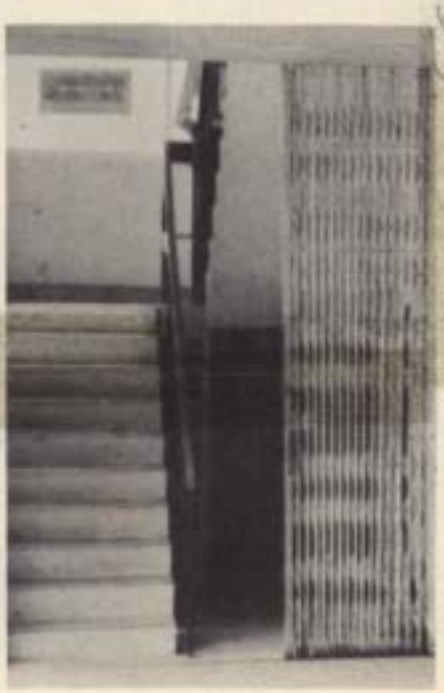

FRESHY DAY

ROTARACT CLUB

Social Volunteers

Northerners Club

MUSIC GROUP

BUDDHIST CLUB

CATHOLIC CLUB

B5

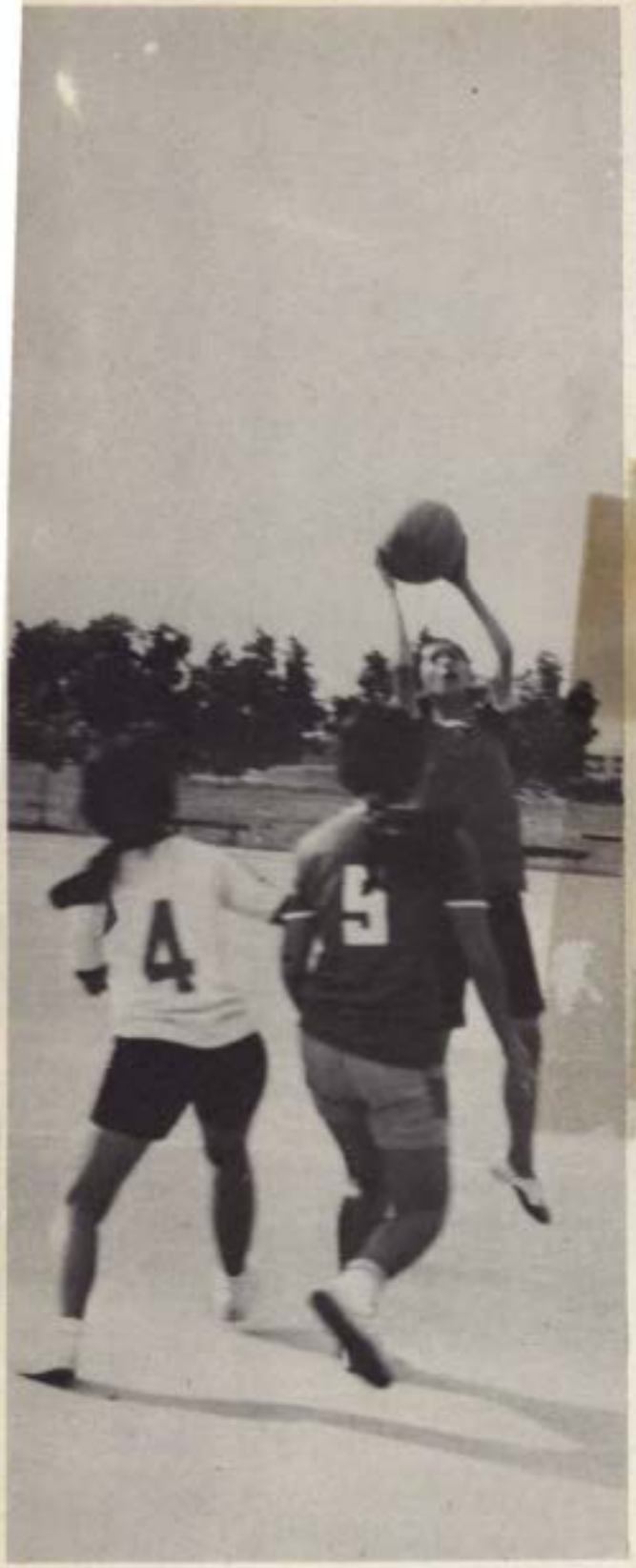

ABAC
ABAC
ABAC
ABAC
ABAC

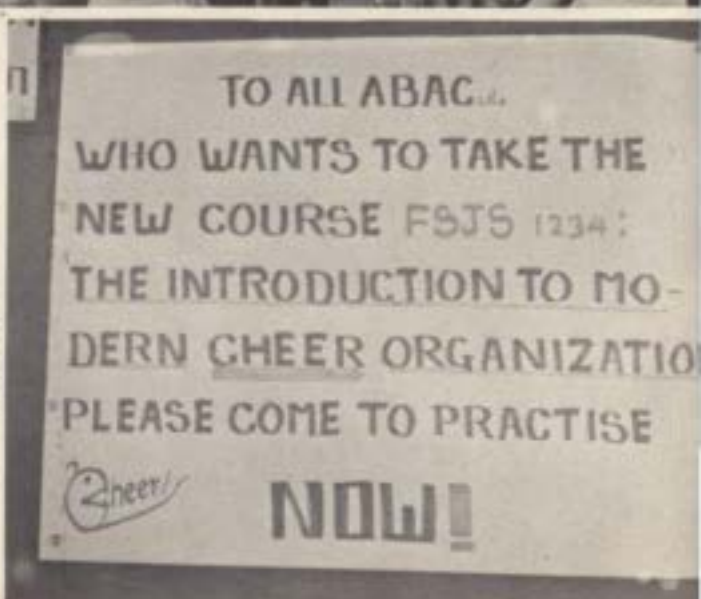
TO ALL ABAC...
WHO WANTS TO TAKE THE
NEW COURSE FSJS 1234:
THE INTRODUCTION TO MO-
DERN CHEER ORGANIZATIO
PLEASE COME TO PRACTISE
Cheer!
NOW!

STUDENT COUNCIL

Administrative and Political Development: A Structural-Functional Dichotomy in Developing Countries

Political science has not often, and rarely intentionally, taken on applied forms. Apart from its contributions to public administration and constitution-making it has generally contented itself with observing and interpreting human behavior. Despite this attached posture, its composure as a discipline has been severely shaken by the obvious changes in the world it has so long contemplated and by the apparent irrelevance of many of its traditional concerns.[1] A succession of post war events has sapped its self-confidence. First it was challenged by the durability of little-known political institutions in the "second world" & then by the unexpected difficulty of transferring well-known institutions to the "third world," the developing countries.

These challenges to political science were not completely unheralded. For decades disastisfied political scientists had been experimenting with new comparative approaches, running the gamut of structuralism and functionalism, developing new vocabularies, and exploring new models and typologies. The more these new approaches presented new insights, the more archaic the traditional methods seemed. Some of the most fundermental knowledge about what were first called "non-West ern cultures" had to be imported from other social sciences. One of the most useful new concepts in political science--the "political culture"--shows by its very name its indebtedness to an--thropology,[2] ,and other innovations in recent political though can be traced to social psychology, sociology, and, of course, economics. At the same time, the sudden emergence into statehood of scores of colonies and other dependencies made it useful to introduce quantitative methods that had been less interesting to policy makers when only five or six countries really counted. To make a long story short, there was a revolution in the methods of political science that coincided with the revolution of rising expectations on behalf of, and within, the developing countries Development was recognized as a multidimensional problem that included politics, and political science was becoming a multidimensional discipline that afforded much more adequate understanding of the developing countries than would have been possible a genera-

*Tawat Wichaidit, B.Ed., M.P.A. (Hons.), M.A. (Public Policy and Administration, Wisconsin), M.A. (Poli.Sci., Wisconsin), Ph.D. (Poli.Sci., Wisconsin), Senior Lecturer, School of Public Administration, NIDA.

1 John D. Montgomery, "The Quest for Political Development," Comparative Politics, Vol.1, No.2 (January 1969), pp.285-295.

2 Gabriel A. Almond and Sidney Verba, The Civic Culture: Political Attitudes and Democracy in Five Nations (Boston: Little, Brown And Company, 1965), pp.1-44; 337-374.

tion before.

On the other hand, writers of administrative change in developing societies tend to think that the literature on the development process in those societies is rather contradictory with regard to the role of the administrative agents.[3] Some authors see such societies facing bureaucratic dominance which threatens both the creation of independent political institutions and the expansion of the economy. A recent group of essays examining the role of the bureaucracy in the development process concludes that "by and large,... we are witnessing in many places the emergence of overpowering bureaucracies...."[4] LaPalombara fears that "bureaucracies of the developing areas will... hamper the growth of a private entrepreneurial class,"[5] and that where bureacuracies are cohesive and coherent, "political parties tend to be ineffective and voluntary associations, rather than serving as checks on the bureaucracy, tend to become passive instrumentalities of the public administrators."[6] One case study of Thailand pictures the bureaucracy in a bureaucratic polity as a self-serving machanism, not controlled by independent political forces, acting in a way that is in the bureaucrats'own self-interest, but irrational for the country's economic development.[7]

However, bureaucratic polities are not completely stable systems. Certain kinds of changes may modified the influence of bureaucrats on politics. The development of comparative political systems seems to reduce bureaucratic power. When there is a change of government, new individual representative of rural interests tend to move into positions of authority, displacing politicians with administrative backgrounds and other members of the urban elite.[8] The rural politicization which accompanies the efforts of political parties to gain mass support may make bureaucrats more conscious of local desires. Frequently, such developments lead to severe restrictions on bureaucratic power. A possible consequence of such politicization may be to make many administrative positions less attractive than they were before bureaucrats became subject to such pressures. The lower prestige that may be associated with government jobs is an indicator of the downward social mobility that threatens bureaucrats after a political system becomes accessible to other social groups.

At any rate, no developing country could establish itself as a pure isolationist. Aids and technical assistance are being poured into the Third World countries quite heavily. Main impacts of these international activities upon political systems and bureaucracy of recipient societies have gain a significant attention from scholars in this field recently.[9]

If we assume that the development of a society depends on capabilities of its sub-structures, i.e., social, economic, nolitical, and administrative in dealing with changes within that society, the question to be raised is : which sub--structure needs to be emphasis.

To narrow down the discussion for the purpose of this paper, we may turn our interest to the analysis of selected sub-structures: political and administrative. There are series of questions that can be asked along this framework of study, e.g., which one needs to be emphasised and under what conditions?, what should be general conditions?, should both sub--structures be as effective as they were, if the emphasis should be placed upon them simultaneously?, etc. These are the nature of questions that writers in this field of study usually ask,. This paper is designed to explore more understanding about these problems in developing countries.

With increasing theoretical attention, scholars have tried to determine which types of relationship between the administrative and the political sub-structures of a society are conducive for

3 Leslie L. Ross, Jr.,and Noralou P.Ross,"Administrative Change in a Modernizing Society,"ASQ, Vol.15,No.1(March 1970),pp.69-77.

4 Joseph Lapalombara(ed.),Bureaucracy and Political Development (Princeton: Princeton University Press,1963),p.25.

5 Ibid.,p.24.

6 Ibid.,p.23.

7 Fred W. Riggs, Thailand: The Modernization of a Bureaucratic Polity(Honolulu: East-West Center Press, 1966),p.131.

8 Samuel P. Huntington, Political Order in Changing Societies (New Haven: Yale University Press,1968).

9 See, for examples, Milton J. Esman,"Foreign Aid:Not by Bread Alone,"Public Administration Review Vol.XXXI,No.1(January-February,1971),pp.92-100;Gart N. Jones,"Failure of Technical Assistance in Public Administration Abroad,"Journal of Comparative Administration,Vol.2,No.1(May 1970),pp.3-51;and Ferrel Heady,Bureaucracies in Developing Countries: Internal Roles and External Assistance (Bloomington,Indiana: CAG Occasional Papers, March 1966).

their development.[10] Two positions on this question are clearly discernible. Inayatullah, a new emerging figure in this field has tried to summarize this argument. In his own words:

> ...according to one position, administrative development occurs when the political subsystem of the polity is developed enough to be able to put restraints the bureaucracy. Otherwise the bureaucrat tend to use the power and resources at their disposal to advance their own personal and group interests. This not only leads to a decline in the efficiency and probity of the bureaucracy itself but also leads to a retardation of the development of the political subsystem of the polity. More explicitly this position assumes that a balance of power between the two subsystems is a necessary condition for the development of each. Implicitly, however, this balance should be titled in favor of the political subsystem to claim the Prometheon of bureaucracy. The corollary of this thesis is that any effort to enhance the efficiency of the bureaucratic susystem through administrative reforms is likely to upset this balance and therefore retard both political and administrative development.[11]

In the first instance, a small number of scholars, to some extent subscribe to this view[12] Fred W. Riggs in one of the prominent advocate of this group. In one of his articles, he even made a crude analogy of this first proposition, having a ship's rudder and engine-power as political and administrative substructures respectively:

> ...suppose that a ship has lost its rudder but that the engineer seeking to rectify the situation is unaware of this fact. He concentrates on building up engine-power, forcing the helpless ship to go around in circles more rapidly than before, still unable to reach its destination. Yet if the steering functions were adequately performed, an increase in speed might well be regarded as most useful.....[13]

On the other hand, the second position countends that in many developing countries, the administrative substructure is more developed and has incorporated modern values and norms of the society. Ralph Braibanti is the main advocate of this group.[14] It is supported, to some extent, by Professors Milton Esman and Ferrel Heady.[15] In terms of values and norms which have been incorporated by the administrative substructure, Inayatulah has described the essence of the second position in the following manner:

> The capacity of the bureaucratic subsystem to infuse these values and norms will be severely limited if its autonomy is not protected from other presumably chaotic and traditionalistic subsystems of the society and particularly the political subsystem. The breakdown of insulation between bureaucratic and political subsystems at a time when the former has not adequately developed the institutional capability to meet the ever -escalationg demands of the latter, will lead to a decline in the efficiency and probity of the bureaucratic subsystem. Therefore, the reponsiveness of the bureaucratic subsystem to the political subsystem is not related to its probity and efficiency. Its arbitrary use of power can be

---

10 Warren F. Illchman has done an excellent job in tisitng and criticizing related literatures in regard to this subject,see his article on,"Rising Expectations and Revolution in Development Adminstration," Public Administration Revicw, Vol.XV,No.1(1965),pp.301-328.

11 Inayatullah,"An Analysis of Intra-Polity Balance and Bureaucratic and Political Development in the Framework of a Theory of Subsystems,"SEADAG PAPERS(New York:The Asia Society, 1967).

12 S.N.Eisenstadt,"Problems of Bureaucracy in Developing Areas and New States,"in Bert F.Hoselitz and Wilbert E.Moore(eds.)Industrialization and Society(Hague,1963);Lucian Pye,"The Political Context of National Development,"in Irving Swerdlow(ed.) Development Administration: Concept and Problems(Syracuse: Syracuse University Press,1963),pp.25-43;Fred W.Riggs,"Bureaucrats and Political Development: A Paradoxical View,"in LaPalombara,op,cit.,pp.120-167,and his Administration in Developing Countries: The Theory of Prismatic Society (Boston:Houghton Miffin Co.,1964).

13 Fred W. Riggs,"Relearning an Old Lesson:The Political Context of Development Administration," Public Administration Review,Vol.XXV,No.1(March 1965),pp.77-78.

14 Ralph Braibanti,"Administrative Reforms in the Context of Political Growth,"in F. Tuikart(ed.) Symposium on Research Needs Regarding the Development of Administrative Capabilities in Emerging Countries (Washington D.C.: The Brookings Institution,1966),Part II; Political and Administrative Development (Durham., N.C.: Duke University Press,1969),his recent publication which is edited by him comprises several interesting articles by prominent writers in this field and it also demonstrates his main belief in his thesis especially on pp.3-106.

15 Milton Esman,The CAG and the Study of Public Administration: A Mid-term Appraisal (Bloomington, Indiana: CAG Occasional Papers, 1966), and Ferrel Heady, op,cit.:Public Administration: A Comparative Perspective(Englewood Cliffs.,N.J.:Prentice-Hall,1966),pp.98-110.

more effectively controlled by internal restraints emerging from internalized values of institutional checks imposed by the judiciary until the political subsystem of the polity achieves a high level of institutional maturity.[16]

In any event, there is at least one character that two above arguments shared. The analysis is not a snap-shot of any one particular structure or system. It is rather an accumulation of ideas and theoretical frameworks after those writers have observed and studied the two phenomena for a long period of time. Furthermore, it seems agreeable among scholars that following independence, developing countries declined in both political integration and administrative efficiency. Such a trend appears inevitable and can be proved on empirical evidence and by theoretical reasoning. Lucian Pye puts the degeneration process succinctly:

> ...the leader of such nationalist movement have tried to achieve destiny by politicizing, and hence corrupting, the upper reaches of the administrative structures, while allowing the main base of their movements to wither and decline to the point that they can be used to put an ritualistic demonstration at times of "election" or when foreign visitors need to be impressed. When the division between the administrative and political is violated to such an extent, the capacity for effective administration declines and the development of political processes is also stifled.[17]

We may conclude that the question on which scholars disagree is whether such a trend can be reversed and guided in the direction of pluralistic politico-adminis--trative tradition. Fred W. Riggs seems pessimistic. He thinks, as his crude analogy demonstrates earlier, that the trend will most likely lead to authoritarianism and totalitarianism. The other scholars are not as pessimistic and deterministic: Braibanti, Pye, Heady, and Esman are hopeful of the capabilities of the developing societies to follow the Western path.

Politics and administration are becoming so interwoven in the study of developing countires that the apparent autonomy and neutrality of administration may, in reality, become a facade.[18] Criteria developed to characterize the reality of administrative autonomy and neutrality and pluralist politics may prove inadequate to capture the character and strength of an institution in any developing country where politics is diffused or pervasive and social forces operate through a complex pattern of undifferentiated and non-autonomous structures.[19] Students of administration have long since given up the illusion that there is, or can be a clear-cut structural differentiation between the policy-making and policy implementing functions.[20] Most would agree that higher level bureaucrats are inevitably drawn into the policymaking process even in such structurally differentiated political system as that of the United States. Nevertheless, most of scholars continue to be influenced by the normative expectations that the role of the bureaucrats should be essentially "instrumental", and herein lies the source of much confusion. There is a tendency to equate instrumental with "unifunctional". To conclude subconsciously that since most Western higher bureaucrats appear to be performing an instrumental or responsible role, their role must be essentially a unifunctional, or at most, a limited bifunctional role. Yet, this is not the case at all. In both developed and developing countries, administrators perform multifunctional roles.[21]

The tendency to confuse instrumentality with unifunctionality apparently has confused a number of observers of both Western and non--Wesern bureaucracies to develop erroneous generalisations about the

---

16 Inayatullah, op.cit., p.1.

17 Pye, op.cit., p.32.

18 One study about problems of administrative and political development in India comments: "Administrative challenge cannot be studied in isolation from the emerging pattern of politico-administrative relationship.

In fact, the pattern of politico-administrative relationship would at times form the background for the study of the problem under review, at others would explain the factors responsible for the administrative bottlenecks and at still others would even cover some important aspects of the administrative challenge....", see, M.V. Mathur, Iqbal Narain, U.M. Sinha and associates, Panchayati Raj in Rajsthan (New Delhi, 1966), p.255.

19 A.T.X. Rahman, "Theories of Administrative and Political Development and Rural Institutions in India and Pakistan, SEADAG PAPERS (New York: The Asia Society, 1967), p.16.

20 Richard L. Harries, "The Role of the Administrator under Conditions of Systematic Political Change," CAG Occasional Papers, Bloomington, Indiana, 1967.

21 Ibid.

roles of bureaucrats in these different bureaucratic systems. For example, in his excellent book, Ferrel Heady delineates the role of the higher bureaucrats in a wide spectrum of political systems, both developed and developing.[22] However, he seems reluctant to accept the multifunctionality of the administrator's role in the West, and therefore he concludes that the higher bureaucrats in the developing countries are more likely to perform multifunctional roles than their counterparts in West. In his words:

> At a minimum we can say that there is a relationship between political modernity and bureaucratic specificity of function. The bureaucracies in developed countries resemble the diffracted model, with its more restricted functional activity for the bureaucracies in the developing countries are more likely to be multifunctional, participating actively in policy-or rule- -making and even in interest articulation and aggregation.[23]

Heady's conclutions contrast rather marketly with those of Gabriel Almond and G. Bingham Powell. Unlike Heady, they emphasize the multifunctional importance of bureaucracies in the developed political systems of the West. They explain their concept by the following discussion:

> The conception of bureaucracy which we have been elaborating is one of multifunctionality. And while all political structures are multifunctional, the specialized officialdoms and bureaucracies of differentiated political systems are more multifunctional than almost any of the other types of structure. Bureaucracies dominate the output end of the political conversion process: they are indispensable in the rule-making and adjudication processes as well as influential in the political processes of interest articulation, aggregation, and communication[24]

The reason for this wide divergence of views, as Almond and Powell have suggested, is that most students of bureaucracy in the West have been more concerned with the "problem of making bureaucracies instrumental to political purposes and responsive to ideological norms" than with establishing what functions they perform.[25]

From the above discussion that had the role of the bureaucrats as a critical variable in the study to find a relationship between administrative and political substructures of each society, it is clearly seen that there has been a very close relationship between them in a very confusing manner. Braibanti, one of the main advocates of administrative and political development, tries to overcome this problem by presenting some characteristics of political development which are especially relevant to administrative development. He lists four characteristics., namely, Archi-tectonics, Diffusion of Power, Institutions, and Innovation,[26] from which he tries to demonstrate a very close tie between administrative and political development in developing countries that have characteristically been colonized by western power. He accepts some limitations in trying to achieve that level of understanding. He explains his method of analysis in the following manner:

> The universe of empirical referents is too vast and too disordered to allow for any rigorously constructed meaningful relationship between experience and definitions of (political and administrative) development. Probably the best to be expected is the combining of intuitive theoretical insight in proportions varying with the definer with empirical analysis of some new political systems and with some historical perspective or older (e.g., European) systems. In such conditions there are as many sets of criteria

---

22 Ferrel Heady, *Public Administration: A Comparative Perspective* (Englewood Cliffs., N.J.:Prentice-Hall, 1966),pp.73-97.

23 *Ibid.*,p. 106.

24 Gabriel Almond and G.Bingham Powell,*Comparative Politics: A Developmental Approach* (Boston: Little Brown,and Company,1966).pp.157-158.

25 *Ibid.*,p.145.

26 Ralph Braibanti(ed.),*Political and Administrative Development* (Durham: Duke University Press,1969),pp.32-77. Though Braibanti points out that the primitive nature of the study of development is that identical concepts are often expressed in different terminology and different attributes are given varying emphases, he himself is no exception of"Ideology"set forth by LaPalombara. LaPalombara regards ideology as involving"a philosophy of history,a view of man's present place in it,some estimate of probable lines of future development, and a set of prescriptions regarding how to hasten,retard,and or modify that developmental direction. a set of values that are more orless coherent...(and the linking of) given patterns of action to the achievement or maintenance of a future or existing state of affairs."See,Braibanti's page 38 and Joseph LaPalombara,"Decline of Ideology:A Dissent and an Interpretation,"American Political Science Review,IX(1966),pp.5-18.

as there are definers, each set suiting some immediate expository purpose. Certain attributes, four in number, which seem to have an important relevance to administrative reform are selected and discussed[27]

Before going into the discussion in a more detailed manner, it is appropriate to set up some theoretical framework for further exploration about the concept of political development,

As mentioned earlier, political scientists in the 1960's began to pursue more actively their interest in what was variously called political modernization or political development. their starting point was the concepts of tradition and modernity, eventually this essentially comparative and static focus gave way to a more dynamic and developmentally oriented set of concern[28].

The first publication which undoubtedly played the major role in focusing the attention of political scientists on developmental problems was The Politics of the Developing Areas, edited by Gabriel Almond and James Coleman. The principal intellectual impact of the book came from the introduction by Almond and to a lesser degree the conclusion by Coleman.[29] This impact was very largely the result of their application to the politics of non-Western countries of a general concept of the political system. Almond distinguishes between developed and developing po litical systems to the extent that the former is characteristic of a modern society and the latter of a traditional society. His distinctive contribution in this respect was the insistence that all political systems are culturally mixed, combining elements of a modernity and tradition.[30]

Although the aforementioned book is a work in comparative politics, it is not one in political development. It does not present a concept of theory of political development though the presentation of a behavioral and systems approach for the analysis of comparative politics has been outstanding. The phrase 'political development' is notably absent from its vocabulary. It is concern with the analysis of the political systems of developing societies and the comparision of those systems of modern societies. Its key categories are system, role, structure, function, socialization. They are categories essential to the com parative analysis of political systems; they are not oriented to the change and development of political system.[31] Almond posited a number of functions which must be performed in any political system and then com pared systems in terms of the structures which perform those functions. Though he mentioned about developmental models as his theoretical frameworks "....to understand differences precisely and grapple effectively with the processes of political change...,"[32] but he did not attempt to present a "developmental model" which would constitute to the understanding of "the processes of political change."

Six years later, Almond and G. Bingham Powell, Jr. presented with another major theoretical work which was concerned with political dynamics and focused explicitly on political development as a subject and as a concept.[33] The earlier set of political functions (now termed "conversion functions") was now supplemented by categories which described more fully the demands and supports which operate on the "input" side of the political system and by categories which described the "output" capabilities of the political system in relation to its environment (extractive, regulative, distributive, symbolic, and responsive).[34]

Almond and Powell argue that political development is the response of the political system to changes in its societal or international environment and, in particular, the response of the system to the challenges of state building, nation-building, participation, and distribution. The three criteria of political development were held to be: structural differentiation, subsystem autonomy, and cutural secularization.[35]

---

27 Braibanti,op.cit.,p.34.

28 Samuel P. Huntington,"The Chage to Chage:Modernization,Development,and Politices,"Comparative Politics,Vol.3,No.3(April 1971),pp.283-323. He presents and expremely interesting discussion about the concept of political development in this article

29 Gabriel A Almond and James S. Coleman(ed.),The Politics of the Developing Areas (Princetion,N.J. Princetion University Press,First Princetion Paperback Printing,1970),pp.3-64,532-576

30 Ibid,. pp. 22-25.

31 Huntington,"The Chage to Chage.....,"p.299.

32 Almond and Coleman,op.cit., p.25.

33 Gabriel A. Almond and G. Bingham Powell, Jr., Comparative Politics: A Developmental Approach (Boston:Little,Brown and Co., 1966).

34 Ibid.,

35 Ibid.

In the meantime, Lucian W. Pye complied a fairly comprehensive listing of ten meanings which had been attributed to the concept of political development:

1. the political prerequisite of economic development;
2. the politics typical of industrial societies;
3. political modernization;
4. the operation of a nation-state;
5. administrative and legal development;
6. mass mobilization and participation;
7. the building of democracy;
8. stability and orderly change;
9. mobilization and power;
10. one aspect of multidimensional process of social change.[36]

Pye also attempted to summarize the most prevalent common themes on political development as involving toward: increasing equality among individuals in relation to the political system; increasing capacity of the political system in relation to its environments; and increasing differentiation of institutions and structures within the political system. These three dimensions, he argued, are to be found ".. lying at the heart of the development process."[37]

In a similar vein, Huntington's effort to generalize about definitions of political development found four oft--recurring concepts: rationalization, national integration, democratization, and mobilization or participation.[38]

Huntington argued that the "quest for political development" led political scientists to grapple with three more problems:

1. What was the relationship between political development and political modernization?;
2. was political development a unitary or a complex concept?;
3. was political development a descriptive or a teleological concept?[39]

He, then, came up with at least three solutions to these problems:[40]

1. as either an aggregating concept or a distinguishing concept, in short, political development is superfluous. The concept of political development, he said, serves in effect as a signal of scholarly preferences rather than as a tool for analytical purposes.[41]
2. in regard to the study of political development, political science finds itself in a familiar ambiguous methodological positions between its two neighboring disciplines, namely, sociology and economics.
3. if political scientists had modeled themselves on the sociologists and talk about political change in imitation of social change rather than political development in imitation of economic development, they might have avoided many of the definitional and teleological problems in which they found themselves.

Political development will be discussed along this line of reference in regard to its relationship with administrative development. This will be the next task of this paper. The main purpose of the above discussion is to avoid the conflict of presenting different definitions of political development.

There have been two broad meanings of the phrase "administrative development." Firstly, it has been synonymous with administrative change, describing the variety of important revisions of administrative practice and modernization that all administrative entities engage in from time to time. Professor John D. Montgomery has adopted such a definition and describes it as follows:

> Administrative reform (or development) is, of course, a political process in that it must adjust the relationships between a bureaucracy and other elements in a society, or within the bureaucracy itself...it is an intellectual problem as well, in that accepted principles and theories of administration find their ultimate test in the many unexpected consequences of their

---

36 Lucian W. Pye, Aspects of Political Development (Boston: Little, Brown, and Co., 1966).
37 Ibid., pp.31-48.
38 Samuel P. Huntington, "Political Development and Political Decay," World Politics, XVII, (April
39 Huntington, "The Chage to Chage.....," pp..301-305.
40 Ibid., pp.304-405.
41 This is quite a severe blow to other political scientists. It may be the problem of using the different terms for the same meanings as I mentioned earlier. In this respect, he made an excuse for his earlier publication, ie., Political Order in Changing Societies, the reason why the concept of political development was quietly dropped. He said, "I focus instead on what I conceive to be the critical relationship between political participation and political institutionalization without worrying about the issue of which should be labeled "political development,"

application.[42]

Montgomery thinks that administrative development has lost its grip on the imagination of political scientists, because specialists have concentrated more on the processes and even the mechanics of development than on its political purposes and interactions. The current literature on the subject ignores the conceptual problems of adapting static models of administrative perfection to dynamic political reality, leaving them instead to advisors, practitioners, and politicians.

On the other hand, a different use of "administrative development" has grown out of efforts to assist in the modernization of the developing countries. It is conceived of as the implanting of the administrative technology mainly derived from the Western nations in those countries. Ferrel Heady has noted that administrative development is based on the confidence "that developed societies in the West have achieved administrative capabilities that are transferable to developing countries," and that such "administrative improvement or upgrading is ipso facto desirable and should be carried out wherever possible at the most rapid feasible rate."[43]

Since the concern of this paper is primarily with the developing countries, the second definition of administrative development has been adopted. And since there has been a wide variety of definitions of political development as earlier mentioned, it is appropriate for this paper and the discussion of the relationship between administrative and political development to adopt the approach of Huntington as offered in his Political Order in Changing Societies. He particularly stresses on institutionalization and this fits meaningfully with administrative development which is essentially institution oriented. In his words:

> The existence of political institutions.... capable of giving substance to public interests distinguishes politically developed societies from underdeveloped ones.[44]

To evaluate whether administrative development has facilitated or impeded the struggle in developing countries to achieve viable political institutions, it is necessary to examine types of regimes and the political power elements they are based on.[45] Roderick T. Groves suggests that

> Some types may generally support administrative development but not be successful (or seek to be successful) in developing solid and enduring political institutions. On the other hand, it may be that power elements that have the greatest institutional---lizing impact are indifferent or opposed to administrative reform. But whatever the case, where the political process is based on minimal structural continuity the role that administrative reform will be permitted to play will be signularly determined by the power---element in control. The same can be said for political institutions.[46]

For a practical matter, we will divide the following discussion into four parts, i.e., the pattern of relationship between administrative developent and the military, between administrative development and the elitist bureaucracy, between administrative development and dominant leaders, and between administrative development and political parties respectively.

Following Huntington's thesis, the prominence of the military in politics in developing countries can be attributed to the very low level of political institutionalization. Though the military's background is highly institutional and a source of an understanding of the value of institutionalization that might favor the institution building concept, in actuality military regimes have not been the strong supporters one would expect. The reason for this seems to lie in an aversion to the rough and tumble of politics. Military regimes often take power after a divisive and turbulent political period in order "to restore order and national harmony." Their justification for their own entry into politics is to end politics and they usually begin by outlawing the most vigorous and conspicuous of the pre--miilitary political institutions. In any event, some military regimes have supported administrative developemtn while others have not. The crucial difference seems to lie in the attitudes of key leaders. If one or

---

42 John D.Montgomery,"Source of Bureaucratic Reform:A Typology of Purpose and Politics,"in Braibanti(ed.),"Political and Administrative...,'p.427.

43 Heady,"Bureaucracies in Developing Countries...," p.8.

44 Huntington,"Political Order...,"p.28.

45 An interesting study has been done along this line,see Roderick T. Groves,"Administrative Reform and Political Development,"Development and Chage, Vol.II,No.2(1970-1971),pp.36-51,

46 Ibid.,p.38.

more of the key figures in a military government supports administrative development the regime is likely to support significant development activities. If the principal leader supports development a good deal of implementation may result. Such were the cases in Pakistan and Thailand with the military regimes of Ayub Khan and Sarit Thanarat respectively. The Sarit regime brought a sharp change to Thai administrative structure. Several reorganization committees were appointed for the purpose of recommending change in various areas and subsequently most of the development proposals previously presented were implemented.

There are many instances, however, in which military regimes have no significant support for administrative development. Partly the explaination may lie in the widespread contempt the military displays towards civil bureaucrats as "paper-pushers" and incompetents and their confidence in a "military approach" to modernization and administrative improvement. This seems often to consist of little more than staffing key administrative positions with military personnel and emphasising decisiveness and aloofness from politics. Such was the case in Venezuela during the military regime of Perez Jimenez. It has also been the case in Burma where an administrative development approach was abandoned by the military regime for more revolutionary methods of administrative structuring and staffing. The Burmese military came to view the administrative apparatus as an arch-conservative influence which had to be broken if revolutionary modernization was ever to take place[47]

Powerful bureaucracies are by no means always the most vigorous advocates of administrative development, particularly when caried out by outsiders, whether in the forms of technical assistance or foreign advisors. As powerful political structures they can be expected to be hostile to suggestions that emphasized technical expertise over high-level policy-making. Yet this is likely to be the thrust of administrative development proposals developed by experts schooled in Western practice and tradition with its emphasis on separation of the political and the administrative with the latter properly subordinate to the former[48]

Yet prestigious bureaucracies have a need to maintain an air of professionalism and this requires support for administrative development. To resolve the dilemma such bureaucracies often have ended up sponsoring administrative development adctivitites that are carefully circumscribed and oriented so as to pose little threat to the bureaucracy's power and prestige. Braibanti notes, for example, that most of the development studies done in Ceylon and Malaya were directed toward salary and service structuring questions, issues unlikely to chage the basic character likely of the bureaucracy.[49] Alternatively prestige bureaucracies are likely to demand that the responsibitity for operationalizing development proposals be left to themselves in order that some measure of control can be gained at this point. In India, and Pakistan and Burma where foreign technical assistance has played a major role in development planning, the bureaucracies have been successful in retaining full control over the implementation process.[50]

A dominant political leader is one type of regime that has been a common place throughout the developing countries. In part it is the consequence of the lack of effective, legitimized institutions whose influence would lessen the inclination to resort to strong-man rule, would reduce the opportunities available and would weaken an individual's impact on policy. It is also due to popular expectations and cultural identities. Human relations in traditional societies are based upon frequent personal contact and this cultural pattern fades slowly in those countries.[51] This type of personalistic regimes may not contribute much to political development. In Huntington's view this is explained by the tendency of dominant leaders to view institutionalzation as a potential threat. They distrust institutions for they consider them to be inhibiting on personal prerogative and discretion, a rival to their personal control.[52]

It might be assumed that the personal empha-

---

47 James F.Uyot,"Bureaucratic Transformation in Burma,"in Ralph Braibanti(ed.),Asian Bureaucratic Systems Emergent from the British Imperial Tradition (Durham:Duke Universtiy Press,1966),pp.487-443.
48 This is the case of Pakistan and Ceylon,see Groves,op.cit.,p.48.
49 Braibanti,"Asian Bureaucratic Systems...,"pp.661-666.
50 Ibid.,p.667.
51 Riggs,"Administration in Developing Countries...,"pp.158-160.
52 Huntington,"Political Order...,"pp.238-239.

sis of such regimes would make them quite unreceptive as well to administrative development. It is possible that this has been the case with the most intensely personalistic, most charismatic of such leaders. But paradoxically the reverse has been true of the more stolid, strongman types. Oftentimes these have been the warmest recipients of technical assistance and administrative modernization. While wary of a structuring of political life that could threaten them or their prerogatives they see little such threat in administrative improvement. Not being strongly reliant on mass support they tend to look upon power in more elitist terms and oftentimes consider administrative change, particularly at the ouset, as a means of strengthening their control and winning elite support. They face no overwhelming pressures to accommodate a throng of patronage seekeis and often they have links with and are sympathetic to the goals of the modernizing elite whose emphasis lies on economic growth and industrialization.[53]

It has often been noted that political development involves a rapid expansion of political participation and political awareness. Such changes make the integrating character of party activity vital for adapting old institution and processes to new conditions or in establishing new institutions on a firm political base. Thus political parties, when oriented toward a positive role, act as vigorous institution----builders. Of course, there are many cases where political parties in developing countries represent an unrealized potential in these regards, because of small size, disunity, leader ambitions, political miscalculation, etc. And party-bred institutions sometimes suffer the same fate as institutions closely identified with a particular leader or regime, decline or become obsolete following a change of regime or a political reaction.

The attitudes of political parties and party dominated governments toward administrative development have not been overwhelmingly supportive and frequently have seemed ambigous and inconsistent. Some parties have supported administrative development---the Congress Party of India for example.[54] On the other hand, the governing party of Mexico, the Institutionalized Revolutionary Party (PRI), shows no interest in administrative development approach.[55] Most typical have been parties that have at time supported and at other times opposed administrative development. This pattern has also been widely evident in Latin America where ruling parties have offered outward support while encouraging a "go slow" attitude toward implementation or while backing administrator who resist implementation and who hold out for reform loopholes, exceptions and compromises.[56]

The weak and inconsistent character of political party support for administrative development can be explained by political realies and political interests. First, parties generally look to political patronage to maintain their unity and expand their appeal and this brings them into conflict with administrative development efforts that emphasize recruitment, selection and promotion of personnel by merit. As Fred Riggs has remarked, "...A merit system cuts at the root of one of the strongest props of a nascent political party system, namely spoils...."[57] On the other hand where administrative development cuts the other way, as it may where it seeks to break up an elite administrative cadre of a largely ascriptive character, it is likely to receive party support for the same reason, I.e., patronage interests. This has been true in Ceylon where administrative development took place under party auspices between 1960 and 1964.[58]

Another source of conflict between political parties and the advocates of administrative development can be described as a dispute over priorities.[59] Reformist political parties are likely to be far more concerned with substantive developments (land reform, public housing, health and sanitation programs, etc.) that will impress and appeal to their followers and the masses than administrative development. The latter is considered obscure, uninteresting to the public, difficult to appraise, and most indirect and questionable in its impact on the people

53 Groves,op,cit.,p.40.

54 Ralph Braibanti,"Reflections on Bureaucratic Reform in India,"in Braibanti and Joseph Spengler(eds.), Administrative and Economic Development in Idia (Durham:Duke University Press,1963),pp.9,10.

55 Groves,op.cit.,p.44.

56 Groves,op.cit.

57 Riggs,"Bureaucrats and Political Development...,"p.128.

58 Robert N. Kearney,"Ceylon:The Contemporary Bureaucracy", in Braibanti,"Asian Bureaucratic Systems...,"pp.522-529.

59 Groves,op.cit.,pp.45-46.

and their living conditions. Thus reform political parties are unwilling to give administrative development priority over other societal developments and may downgrade it because of their concern that it will have an upsetting effect upon the bureaucracy and may thereby jeopardize urgently needed programs.

Beyond this, political parties in developing countries tend to be very sensitive about incurring the opposition of political influentials. Some of these will be bureaucrats but a much greater number will be related to or close acquatinances of bureaucrats. The hostility of such political influentials can be a serious threat to a party government, even if their number is small. The strength of parties lies in numbers but this is a strength that takes time to mobilize and is most effective in electoral contests and in providing long-run backing. By contrast, small and more cohesive groups that have economic or military weapons at their command can be very effective in marshalling a quick assault on power. Party regimes consequently can ill-afford to alienate so many influentials as to trigger a quick military or civilian-military thrust. Administrative development usually poses this possibility because its object is a structure that both contains influentials and involves influential interests. This facts adds to the reservation of political party regimes over administrative development.

On the basis of the above discussion a number of conclusions can be drawn about the relationship between administrative and political development. First, it suggests that the power elements that offer the greatest promise for political development are those that have been the least supportive of administrative development. In this regard a particular attention has been paid to political party regimes whose lack of interest in ad-ministrative development has been the most clear-cut of the power elements examined. There are some exceptions to this and party dominated governments have rarely been open in their opposition, but in practice they have consistenly refrained from offering significant support to administrative development. On the other hand, as Groves points out, the centers of power in developing cuntries that have given the stauncheest backing to administrative development have been those that held the least promise for political development.

This negative relationship between potential for political development and attraction to administrative development may help to explain the very disappointing record of adminstrative development in the past two decades.[60] Where administrative development has been carried out, it can be, under certain con ditions, of substantial political value while, under other conditions, it can play a somewhat useful role in strengthening political institutions. What is needed is a study to evaluate the chances for the success of administrative de velopment in developing countries while they can still step toward more effective processes of political development. This is not an easy task. Martin Landau argues in terms of ends and means: which one should be ends or should be means or vice versa?[61]

If we assume that in developing countries political environment always play an important role in any type of societal change, we may come to the conclusion that a direct or indirect cause of the failure of administrative development is due to the fact that such a program has been considered to be inconsistent with the political needs of the country. On the contrary, administrative development takes place because of the benefits that the political processes can gain. In regimes dominated by a single leader or the military, it has bolstered the system somewhat but seldom to a degree or in a way that would make the ruling cliques singificantly less inclined toward institution building. And in some such instances it may have strengthened the bureaucracy and its image and made it thereby better equipped to stand on its own and sustain more continuity after the regime's collapse. In other political systems where the bureaucracy is a major political force, administrative development has often presented the case for a more subordinate policy----making role in order to create a better balance between the administrative and the political substructures. The contrary view

---

60 Many have commented upon the poor record. Characteristic is Albert Waterston's statement thate, "India,Pakistan,Iran and the Philippines in Asia;Venezuela,Colombia,Ecuador,Brazil,Argentina and Chile in Latin America;Ethiopia,Ghana and Libya in Africa;to name only examples,have for many years sought to improove the efficiency of their public services with only modest result to show for their effort." Public Administration for What?-A Pragmatic View,mimeographed documented prepared for the Meeting of experts on the U.N. Programme in Public Administration,January11,1967,quoted in Groves,op.cit.,p.49.

61 Martin Landua, "Political and Administrative Development,"in Braibanti,(ed.)"Political and Administrative...,"pp.350-353.

that administrative development has served only to strengthen the bureaucracy and thereby cause more imbalance seems to exaggerate the importance if not distort the content of most administrative development. It may be true in some political systems: it is certainly not true across the board.

We can, as well, argue that in a system where political parties have dominated polities administrative development has had a very minor impact. It has probably served to strengthen the image of and, at least temporarily, the legitimacy of such regimes. As mentioned above in the case of Ceylon, administrative development may also have been used to institute changes viewed by parties as advantageous for their interests. There undoubtedly have been cases where proposals for administrative development have placed a ruling political party in apolitical bind but these have been far fewer than the cases where administrative development have been used for partisan advantage.

The claims by scholars toward solving the problem of administrative and political development have been presented on the behalf of developing countries. Several suggestions may be followed while other rejected. Although developing countries do not have much time to wait in reaching their objectives, undoubtedly, their structural-functional dichotomy between administrative and political development can still be expected to remain in the future.

BIBLIOGRAPHY

Almond, Gabriel A., and Verba, Sidney. The Civic Culture:.Political Attitudes and Democracy in Five Nations. Boston: Little, Brown, and Co., 1965.

....., and Powell, G. Bingham. Comparative Politics: A Developmental Approach. Boston: Little, Brown, and Co., 1966.

....., and Coleman, James S. The Politics of The Developing Areas. Princeton: Princeton University Press, 1970.

Braibanti, Ralph. (ed.) Political and Administrative Development. Durham: Duke University Press, 1969.

....., and Spengler, Joseph. (eds.) Administrative. and Economic Development in India. Durham: Duke University Press, 1963.

Esman, Milton J. "Foreign Aid: Not by Bread Alone." Public Administration Review. XXXI. No. 1. January--February, 1971.

....., The CAG and the Study of Public Administration: A Mid-term Appraisal. CAG Occasional Paper,1966.

Harris, Richard I. The Role of the Administrator under Condition of Systematic Political Change. CAG Occasional Paper, 1967.

Groves, Roderick T."Administrative Reform and Political Development." Development and Change. II.no.2.1970-1971.

Tavat Vichaidi

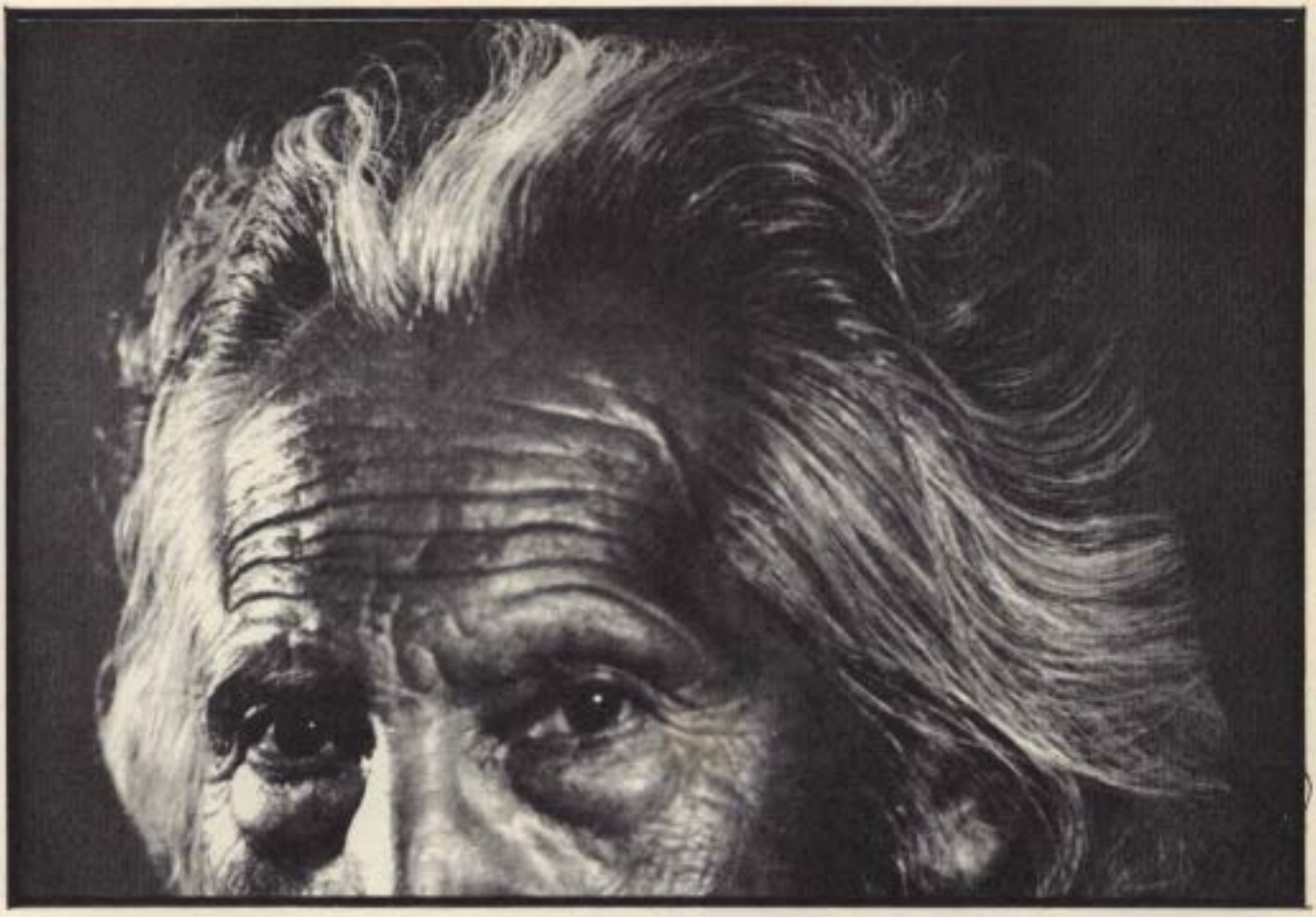

SENIOR

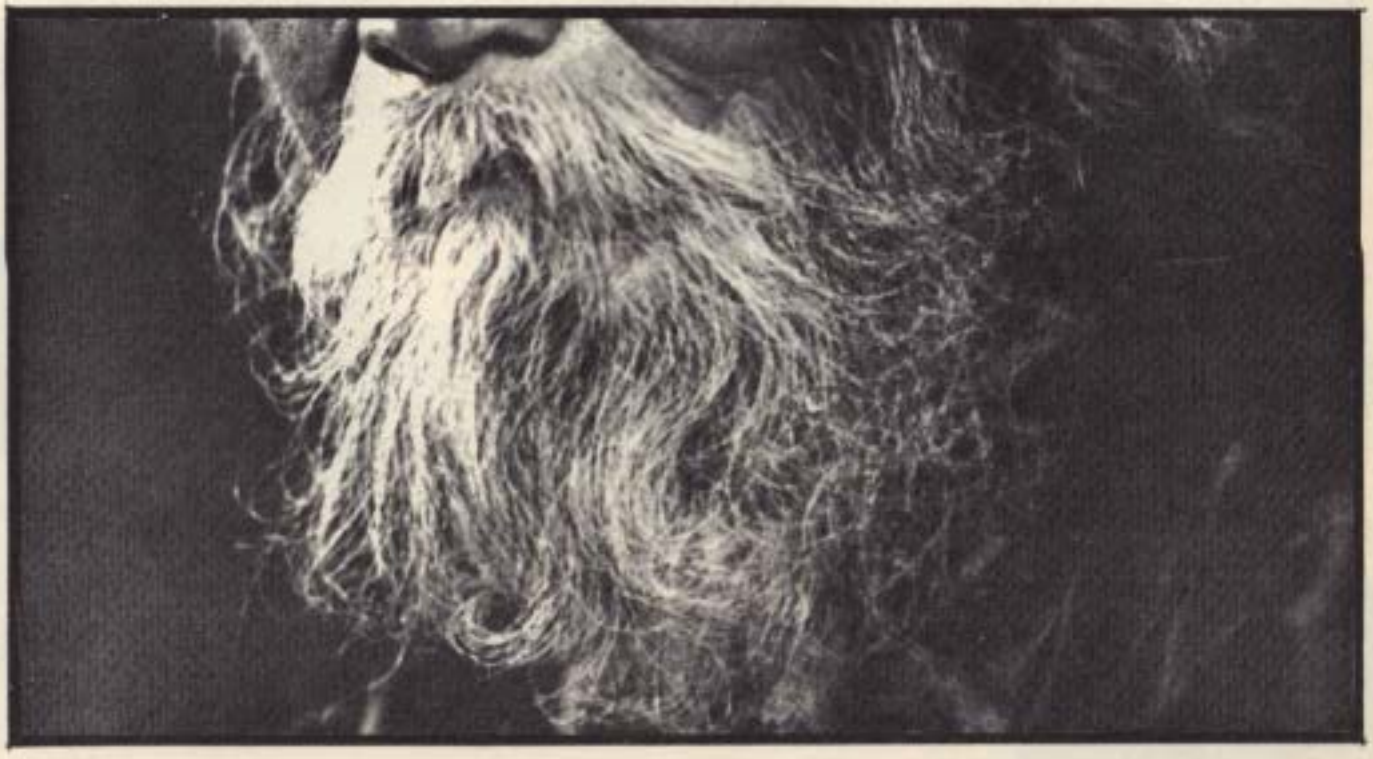

Mr. Terachai Thongvanit

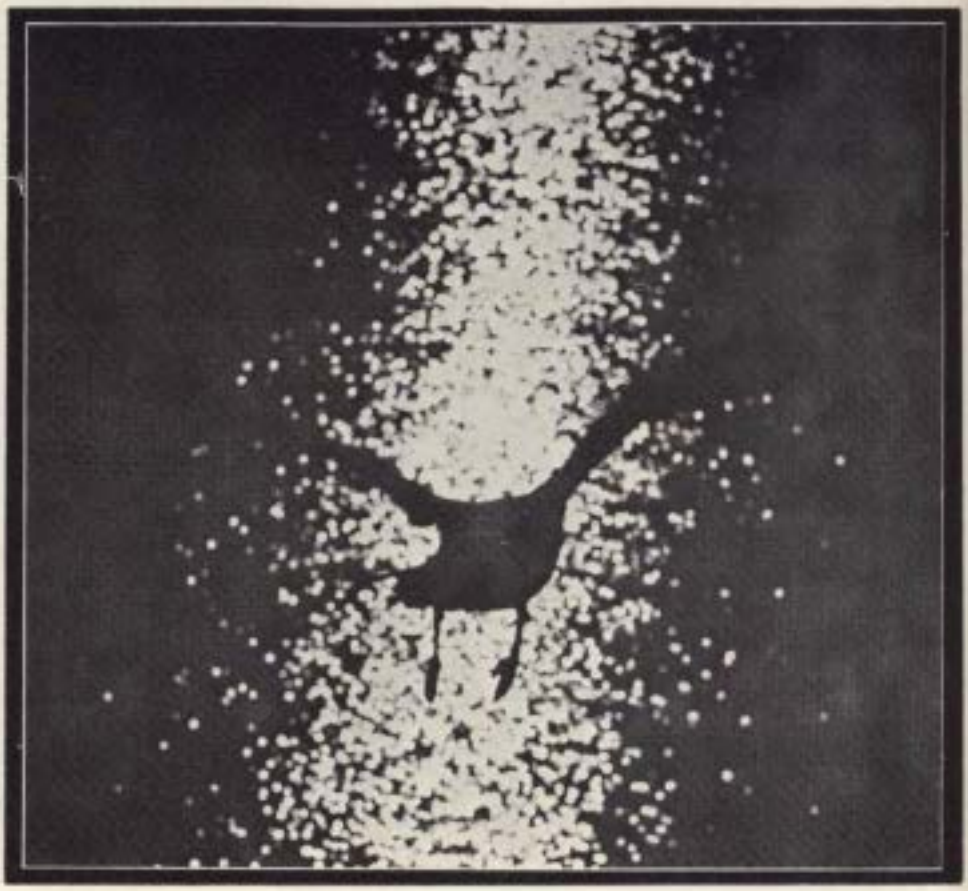

Mr. Inderjit Pal Singh Srinarula

Mr. Sura Nukulvothi-Opas

Mr. Udom Charuvichitratana

Mr. Kriangkrai Siripraiwan

time is slipping underneath our feet

Mr. Vivat Chutimawong

Mr. Vilert Buranavitayavut

Mr. Burachai Thamkhantho

Mr. Thiensut Vaowiwat

Mr. Pramote Kempimook

Mr. Pairoj Sanguanpiyapand

Mr. Chalit Limpanavech

Mr. Sombiert Phadvibulya

Mr. Somjai Sukkrasanti

Mr. Kasem Vongdimitrapap

Mr. Sompot Jongsilipilot

Mr. Mongkol Mongkolvipakul

Mr. Porn Widchuvekhin

how time flies....

Mr. Vorasit Anurugsa

Mr. Visit Sonnphiphatphong

Mr. Thavichai Kittichungchit

Mr. Vitaya Tulayawalsate

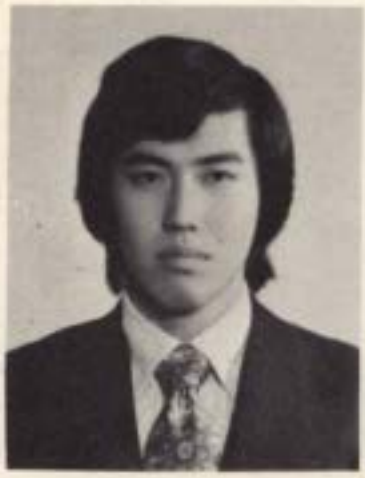

Mr. Yodming Lertruengpanya

Mr. Prawit Kunmotarn

Mr. Anan Chinanuvathana

Mr. Vipard Lohavalitanond

Mr. Somsakdi Tiawphaibul

Mr. Chin Navawongse

Mr. Kashem Kornseri

Mr. Somkiert Vikitsreth

Mr. Wirasak Senavinin

Mr. Chitti Tanthanasiridej

Mr. Phisudh Tanphairoh

Mr. Surapol Leeruangsri

Mr. Chitti Lohsiwanont

Mr. Karoon Tedumrongvanich

goodbye..... farewell

Mr. Choanlathee Thamvarapirom

Mr. Suthee Phinsuwan

Mr. Phadhanaphongs Panikbutr

Mr. Nives Limvorratre

Mr. Ch'ng Chee Heng

Mr. Somboone Angwnsri

Mr. Somsak Ponghasaj

Mr. Somchai Theera-angkananon

Mr. Kosol Isranuship

Mr. Somchai Techavutichai

...till we meet again

Mr. Adisak Sakdiponephong
1103/41 Soi Jamarat
Pratunam, Bangkok

Mr. Aekapong Suvattano
3 Soi Panumas, New Road
Tel.311262
Or
217 Nakorn Nok Road
Songkhla

Mr. Amnuay Kositaporn
198/116 St. Louis Soi 3
Yanawa, Bangkok
Tel. 866282

Mr. Amornvut Haruthai
581/1 Soi Mittaoarm
Bangkok
Tel. 824044

Mr. Anan Chinanuvathana
1884-8 Krungkasem Rd.
Pomprab, Bangkok
Tel. 221477

Mr. Anan Proysangngam
645/1 Petchburi Rd.
Phyatai, Bangkok
Tel.514744

Mr. Annop Kanchanasomwong
41 Soi Songsa-ard
Super Highway, Bangkok
Tel. 772957

Mr. Anucha Kigchrayothin
180/67 Soi Tarad-Saitai
Jaramanitvong Rd.
Bangkoknoy, Bangkok

Mr. Anusorn Praisontarangkul
52/43 Chit-chia-ma
Behind U.B. Co., New Road
Tel.30392

Miss Arpapun Papartassee
6 Prapitak Rd.
Barmoh Square, Bangkok
Tel. 222381

Miss Arunee Chearanaya
86/72 Soi Saineepituk
Wuttakas Rd., Bangkok 6
Tel.665261

Mr. Athisant Jirarayapongse
186 Trok Tao, New Road
Sumphanthawong, Bangkok
Tel. 213986

Mr. Athit Ruangkanukul
1211 Chan St.
Yannawa, Bangkok
Tel. 860627

Mr. Atiboon Wanitwatanatumrong
336 New Road
Samphanthawong, Bangkok
Tel. 217275

Miss Audchara Cherathum-opas
1547/24 Soi Ceoar
New Petchburi Rd., Bangkok

Miss Aungkie Sopinpornraksa
180/1 Soi Charungvieng, Silom
Bangrak, Bangkok 5

Mr. Aungone Tretipgaivalporn
265 Sukaward Road
Rasaburana, Dhonburi

Miss Aurawan Lerttumrap
200/106 Soi Panlohkul
Sukumvit Rd. 71, Bangkok 11
Tel. 910689

Mr.Aunish Chawla
31/23 Soi Wat Hiranruji
Prachathipok Rd.
Thonburi, Bangkok

Mr. Banditt Ingsakulrungruang
330 Chula Soi 7
Pratumwan, Bangkok
Tel. 520973

Mr. Bhumindr Homsilpakul
4 Soi Somprasong 3
Petchburi Rd., Bangkok
Tel.628612

Mr. Bhushan Kwatra
18 Soi 24 Sukumvit Rd.
Bangkok
Tel. 910768
Or
1051 Makachakra Rd.
Bangkok

Mr. Boonchai Charoenratpanya
37/7 Tai-Pen-Key, Amarronge Rd.
Bangkok Tel. 225920

Mr. Boonchai Kiattisirichai
415/4 New Issarapapa Rd.
Klongsan, Bangkok

Mr. Boonchai Ongpipattanakul
53-55 Chalermketr 2 Rd.
Suwanali, Bangkok 1
Tel. 816482

Mr. Boonlert Chuvetsereporn
222/53 Chalearmket
Bangkok
Tel. 825949

Miss Boonsri Suravitthumma
33 Pardeat Rd. Bangkok 6
Tel. 234748

Mr. Boonying Koosawad
40 Sukumvit 4, Sukemvit Rd.
Bangkok
Tel.513867

Mr. Bordinthra Na nacara
180/2 Soi Jalearnpanit
Lad Prao Rd., Bangkok
Tel. 70864

Mr. Bunjong Tanavanichvarachai
1087/64 Petburi Rd. Bangkok

Mr. Burachai.Thamkhantho
161 Saint Louis Lane 3
South Sathorn, Bangkok
Tel.862766

Miss Busaba Pokavat
1134 Soi 39, Klong-chan Welfare
Bangkapi, Bangkok

Mr. Chai Nimakorn
847/2-3 Rama 6 Rd.
Patumwan, Bangkok 5
Tel. 512648,523103

Miss Chailai Sngiamngarm
354 Yoraohark Rd.
Bangkok

Mr. Chainarong Sirisinghol
88/1 St. Louis 1, South Sathorn Rd.
Yannawa, Bangkok

Mr. Chairat Haetrakul
35 Soi Pipat, Silom Rd.
Bangrak, Bangkok

Mr. Chaivut Bhatarasongkolkes
76/30 Chantr Road Sapan 2
Soi Wat Prok 2
Yannawa, Bangkok
Tel. 867338

Mr. Chaiwat Wongsrichanalai
211 Soi Mewasan 3
Sukumvit 71, Sukumvit Rd.
Bangkok
Tel. 928382

Mr. Chaiyachatr Rungaroonthaikul
633 Jaromphol Sq.
Pathumwan, Bangkok 5
Tel. 511442

Mr. Chalermkiat Ratanavivatpong
946 Phayathai Rd.
Near Chulalongkorn University
Bangkok
Tel. 528777

Mr. Chalee Sirivechapant
768/8 K Phothong St.
Amphur Muang, Cholburi

Mr. Chalit Limpanavech
465 Vanich 1 Rd.
Sampeng, Bangkok
Tel. 229479

Miss Chanpen Posayanukul
165-169 Yoraohark Rd.
Opp. Y.M.C.A., Bangkok
Tel. 220643

Miss Chanshai Petnaree
334 Soi Empire Jakrapetch Rd.
Bangkok 2
Tel. 214033

Mr. Chanya Mahadumrongkul
219 S. Sathorn St. Louis 3
Yawasa, Bangkok
Tel. 861253

Mr. Charatpong Singhasakpakdi
18 Sukumvit Soi 101
Bangkok
Tel. 930482

Mr. Chartchai Chiradumrong
144 Intarapitaksa Rd.
Soi Prasanmitra
Vong-wein-yai, Bangkok 6
Tel. 651803

Mr. Chartchai Chiwaraks
36/25 Soi Kasamesnt 1, Rama 1
Patumwan, Bangkok
Tel. 523013

Mr. Chartchai Sakonklai
16 Soi 10, Seri Village 2
Hua-Mark, Bangkok

Mr. Chatphong Suwannakudh
89/1 Soi Navasri
Klongton-Huamark Rd.
Huamark, Bangkapi, Bangkok

Miss Chatsuda Tunkayoon
117 Sukumvit 36
Bangkok 11
Tel. 914212

Mr. Chattura Phengtumasakul
511/25 Dueng Dee Lane
Charoenitsong Rd.
Bang Plad, Dhonburi
Tel. 49324

Miss Chaveewan Suntudsomruajkarn
869 Sukumvit 77
Phrakanong, Bangkok 11

Mr. Chetchai Chamnavanichakul
2767/2 Rama 4 Rd.
Prakanong, Bangkok

Mr. Chin Navawongse
61 Soi Charoenmit, Sukumvit Rd.
Ekamai, Bangkok
Tel. 915962

Miss Chintana Tenadetrakul
554 Sathupradit
Yannawa, Bangkok
Tel. 840719

Mr. Chirasak Manimongkonsap
493 New Road
Pomprab, Bangkok

Mr. Chitti Lohsiwanont
27/2 On Nuch 1 Sukumvit 77
Suan Luang, Prakanong
Tel. 938884

Mr. Chitti Tanthanasiridej
3180 New Petchburi Rd.
Bangkapi, Bangkok
Tel. 921446

Mr. Chiwat Sattarujwongse
411-413 Luang Rd.
Bangkok 1
Tel. 214412

Miss Chlee Auchutrakool
264 Sukumvit Rd. Soi 19
Bangkok
Tel. 515463

Mr. Ch'ng Chee Heng
152/21 Charoen Nakorn Rd.
Bukkaloh, Thonburi
Tel. 682133

Mr. Choanlathee Thamvarapirom
243 Yoraohak Rd.
Bangkok
Tel. 220657

Mr. Chokchai Songsiengchai
702 Near Roman Catholic Church
Paknam, Samutprakarn

Mr. Chongchit Sarunsiri
453/19 Sirapraya Rd.
Bangruk, Bangkok
Tel. 34743

Mr. Choochai Kulsirimongkol
70/2 Tabol Talad
Phrapradaeng, Samudprakarn

Mr. Chotechai Hemawatanachai
65/1-67 Vivatvien Lane
Rajvong Rd., Bangkok
Tel. 221264

Miss Chounpis Sriumpoldech
230 Jansaraj Rd., Bangkok
Tel. 224368
OR
Sriumpol Co. Ltd.
116 Setakit Rd.
Samutsakorn
Tel. 691022

Mr. Chuchart Techapoompol
16 Soi Vatanayotin, Radviti Rd.,
Bangkok 4
Tel. 517047

Mr. Chukeart Anuttarangul
43 Mongkolnives Lane, Superhighway
Bangkhen, Bangkok
OR
267/1-2 Rasda Rd.
Amphur Muang, Lampang
Tel. 217307

Mr. Chukriet Chaikitmongkon
136 Tupyaow, Ladkabang
Bangkok

Miss Chuphan Termtanan
319 "Bangkok Chemical Service"
Suan Mali, Suapa Rd.
Bangkok 1
Tel. 825787

Mr. Chusak Supornsahasrangsi
51 Soi Teplela 1
Huamark, Bangkok
OR
395/4 Naklua, Cholburi
Tel. 418402-3

Miss Chusri Osangthamnont
333/3 Payathai Rd.
Dusit, Bangkok 4
Tel. 815817

Mr. Damrong Pornpatananangkul
62/3 Budha Osoth Lane, New Rd.
Bangrak, Bangkok

Mr. Damrongchai Pongpanich
117/3 Soi Taksin 3, Taksin Rd.
Thonburi
OR
23 Saengsaeithorn Rd.
Chumsaeng, Nakornsawan

Mr. Danai Anasmart
19 Sukumvit 65
Prakanong, Bangkok

Miss Daranee Jiracharoenvongsa
166 Banmoh Rd., Trokold Theatre
Bangkok 2

Miss Darunee Thinvadhanakul
101/47 Lardprao Rd.
Bangkok Tel. 776711

Miss Dhanee Arunyanart
84 Yenakart Soi 2
Yannava, Bangkok

Mr. Dhirapong Pariyawatee
11/25 Soi Dhanarak
St. Louis Lane 3
South Sathorn Road
Yannawa, Bangkok
Tel. 867463

Miss Duangta Phusunthornsilp
181/17-18 Rama 6 Rd.
(New Chareonphol)
Bangkok
Tel. 821285

Miss Dussanee Upaphattavanij
3779/8 Praram 4
Prakanong, Bangkok
Tel. 933465

Mr. Ekachai Chitpatanapaibul
11 Soi Pathumkongka, Watkoh
Bangkok 1 Tel. 33087

Miss Ganogsi Hanbunjurd
765/29 Soi Lucha 1
Phaholyothin Rd., Bangkok 4
Tel. 761833

Mr. Inderjit Pal Singh Srinarula
150 Diyal Mansion
Sukumvit Soi Sammit (16)
Bangkok
Tel. 920566 ext. 28

Miss Intira Chaiprasit
737/47 Soi Sawaitayotin
Jaranasanitwongs Rd.
Bangkok 7

Miss Intira Vanikieti
396 Sukumvit
Bangkok

Mr. Jadgd Songpraps
22/1 Soi Arve, Phaholyothin Rd.
Samsen-Nai, Bangkok
Tel. 76428

Miss Janshai Petnaree
334 Jakra-pat Rd.
Bangkok 2
Tel. 214033

Miss Jantana Laonoonchai
111/21 Pun Road, (Silom)
Bangkok
Tel. 30217

Mr. Jate Jiranantakit
343 Chula Soi 7
Rama 4, Bangkok
Tel. 527884

Mr. Jaturong Issaragrisil
37/13 Soi Siripoj
Prakanong, Bangkok
Tel. 929371

Miss Jintana Chaimahawong
24/43-44 Issarapab Rd.
Bangkokyai, Bangkok

Miss Jintana Hongsanukulsant
104 Trok Buddhaosot, Suriwong Rd.
Bangruk, Bangkok

Miss Jintana Laipanya
17 Soi Saranakhom, Sukumvit 71
Bua-Mark, Bangkapi
Bangkok

Miss Jintana Rukkapan
140/19 Superhighway
Bangkhen, Bangkok

Mr. Jiravat Tatiyaratana
117/3 Petch Poll Lane
Siphaya Rd.,
Bangruk, Bangkok

Mr. Jumphot Thitivongse
179/4 Rongmuang Soi 4
Patumwan, Bangkok 5
Tel. 523974

Miss Juthamas Niyapabha
42/3 Soi Ulisan, Lakprow Rd.
Bangkok
Tel. 71598

Mr. Kamol Luxamiwadhana
58/1 Budhaosot Lane
Bangrak, Bangkok
Tel. 35563

Miss Kanchana Phuttacharoon
1244-46 Rung-Kasem Rd.
Bangkok
Tel. 812637
OR
63 Chang-Klan Rd.
Chiangmai

Miss Kanchana Saratham
2 Soi 3 Muban Seri 2
Huamarg, Bangkapi
Bangkok
OR
79-81 Soi Chaikuson
Tharua District, Tamaka
Kanchanaburi

Miss Khanengsuk Puvanartvorakij
132 Srivieng Rd.
Bangkok

Mr. Kanisrchai Khemabhirom
248 King Chan Lane
Chan Rd., Yannawa
Bangkok
Tel. 867453

Miss Kanistha Koslathip
61 Sukumvit Soi 62
Bangkok
Tel. 930892

Mr. Karoon Tedumrongvanich
48/10-11 Soi Berombunpot
Sukkapud pong Rd., Banbath
Pomprab, Bangkok
Tel. 829100

Mr. Karoon Vacharasiritham
69 Sukhumvit 62
Prakanong, Bangkok 11
Tel. 931969

Mr. Kasem Kanjananggulpan
624 Soi Sukumvit 71
Klongtan, Prakanong
Bangkok
OR
337/15-17 Srigulchorn Road
Panatnikom, Cholburi

Mr. Kasem Luxmiwattana
58/1 Budhaosod Lane
New Road, Siphaya
Bangrak, Bangkok

Mr. Kasem Nithasanacharukul
71 Mahaesak Rd., Suriwong
Bangrak, Bangkok 5
Tel. 39657

Mr. Kasem Sriprapakara
35 Thapae Rd., Chiengmai
Tel. 236401

Mr. Kasem Yongdimitrapap
95/66 Tripetch Rd.
Bangkok 2
Tel. 210301

Miss Kasemsri Thangsiriphaisarn
0385 Sattaheap, Cholburi
OR
9/5 2-3 Prachasongkrok Rd.
Phayathai, Bangkok
Tel. 770274, 770276

Mr. Kashem Kornseri
1120 New Rd., Near G.P.O.
Bangkok 5
Tel. 31739

Miss Kessuda Udomphan
24 Soi Nanta
Attakarnprasit Rd.
Bangkok
Tel. 860563

Mr. Kattiya Rojanatrekoon
42/4 Soi Chimhirun 1
Hua Mark, Bangkok

Mr. Kiattikoon Vesdapunt
213 Pahurat Rd
Bangkok
Tel. 227434
OR
15-14 Rajasong
Lampang
Tel. 217886

Mr. Kietchai Jivespong
45/7 Soi Sud Pin Sahn
Rajvitee Rd., Payatai
Bangkok

Miss Kingkarn Saetiew
757/69 Batahavithi Rd.
Bangplad, Bangkok

Mr. Kitti Rungpirijadej
43 Soi Thaseit
Watphaingwen Road
Yannawa, Bangkok
Tel. 867631

Mr. Klanarong Poonshattha
291/17 Tladkej
Prachatipok Rd.
Thonburi
Tel. 654847
865111 Ext. 2409

Mr. Kosol Isranuship
81-86 Mittraphan, Pomprab
Bangkok
Tel. 215649, 226445

Mr. Kriangkrai Siripraiwan
58/2 Soi Charernmit
Ekamai, Bangkok
Tel. 930994

Mr. Kriengvidya Chiachandraphongs
232/10 Yen-Ar-Kas Soi 2
Tungmahamek, Yannawa
Bangkok 12

Mr. Kridsada Mekdusadeerom
187 St. Louis, South-Sathorn Rd.
Bangkok 12

Mr. Krishana Sanitnrathorn
81 Poopattana
Klongtan-Klongchan
Bangkok

Mr. Kritdhep Tatanandana
1886/10 Soi Kasem
Chareonnakorn, Dhonburi
OR
55 Thasala, Chareon Muang
Chaingmai
OR
216 Bar-Kuen-Neur
Amphur Muang, Lampang
Tel. 930994

Miss Krongkeow Chaiyart
1141 New Rd.
Bangkok 6

Mr. Kulachart Khunapinya
12 Sukhumvit 34
Bangkok
Tel. 912338
OR
120/68-69 Indra Trade Center
Rajprarob Rd., Phyathai
Bangkok
Tel. 511039

Miss Kulathee Mitrkachornkiat
43 Phadsai Rd., Bangkok
Tel. 215322

Mr. Kumpee Chongturakit
537 Trok Chan, Soi Prongarrom
Yannava, Bangkok 12
Tel. 860258

Miss Ladavan Arunthamakun
67/5 Sukumvit 53
Bangkok
Tel. 916446

Miss Lamoon Thepchalerm
2125 Sukumvit 71
Bangkapi, Huamark
Bangkok
Tel. 775073
OR
42/12 Ghor, T.O.R.C.
Sriracha, Chonburi

Miss Leena Mateedol
18 Patanavate 9
Sukhumvit 71, Bangkok
Tel. 927946

Mr. Lek Smutrskulpiam
102 Thai Union Cycle Industry Co.
Puchao Samingprai, Smutprakarn
Tel. 940950

Mr. Lerson Olanrawathana
1844 Dhanurut Rd.
Yannava, Bangkok

Mr. Lertrit Tangkosakul
1930/26 Soi Thanvarachorn
Charoenakorn Rd., Klongsarn
Bangkok
Tel. 680800

Miss Liju Sae Tang
317-9 Santipup Rd.
Bangkok
Tel. 216446

Miss Malinee Pisalangkul
391 Chareun-Krung Rd.
Pom-Prap, Bangkok 1
Tel. 214244

Miss Maliwan Leksarid
3155/14 Sondej Chaophaya Rd.
Bangkok

Miss Mallika Sutdhibhasilp
247/11 Chareonnakorn Rd.
Klong-Sarn, Bangkok
Tel. 652675

Mr. Manas Vichitvonj
4 Wat Krut Klongmon
Bangkok Noi, Bangkok

Miss Manee Chaiprasiddhi
11 Assumption Lane
Silom Rd., Bangrak
Bangkok

Miss Maneenard Kawmanee
86/23 Soi Champrasong
Asoksuit, Prakanong
Bangkok 11

Mr. Manoch Tesmratanakul
121 Yasarat Road
Bangkok
Tel. 212414, 210387

Miss Mantana Chumleornchantwang
149/30 Puttaosod, New Rd.
Bangkok

Mr. Maung Lat
16/6-7 Soi 22 Sukumvit Rd.
Bangkok Tel. 918715

Miss Mayuree Sridamrongrak
26/1 Sompraeong 2
Petchburi Rd.
Bangkok
Tel. 817975

Miss Meesook Subanakesanti
53 Sanhun Vanich 1 Rd.
Bangkok
Tel. 218748, 224369

Mr. Monchai Tankavatanapibul
91/3 St. Louis 3
South Sathorn Rd.
Yannawa, Bangkok 12
OR
41 Surain Rd., Lampang

Mr. Mongkol Kijbamrung
68 Pibulvest Building
Sukumvit 71
Prakanong
Bangkok

Mr. Mongkol Mongkolvipakul
1/3 Soi Chareon Vieng
Silom Rd.
Bangkok

Mr. Mongkol Sarisnerun
1875/80 Soi Sermsuk
Charansanitwong Street
Bangkok
Tel. 48707

Mr. Monhinder Singh Srinarula
487/44 Soi Wattanasin
Rachaprarob Rd
Bangkok 5
Tel. 515026

Miss Monthira Aekboonyern
132/11 Soi Ruam Santi
Pradipat Rd.
Bangkok

Mr. Montri Sinkrak
Samyan Market, Sukhumvit Rd.
Opp: Caltex Station
Kleang, Rayong

Miss Nantana Sirilarbanan
1-5 Chareon Panich Rd.
Bangkok
Tel. 33047

Miss Napaporn Skawasaeng
52/15-16 Prarame 1 Rd.
Patumone, Bangkok
Tel. 524554

Mr. Narayudh Arunrugstichai
235 New Rd., Bangkok
Tel. 215007

Miss Nareerut Thummanochit
2062-4 Rama 6 Rd.
Pratoomnan
Bangkok 5
Tel. 524294

Mr. Narin Srichawla
157/4 Soi Mahadlek 2
Rajdamri Rd.
Bangkok
Tel. 526170

Mr. Narin Sri Narula
487/44 Soi Vathanasin
Rajprarob Rd.
Bangkok 4
Tel. 515026

Miss Narumon Chiramongkol
14 Soi Aree 1
Phapolyotin Rd.
Bangkok

Miss Nataya Ouivirach
392/22 Siam Square Soi 5
Rama 1
Bangkok 5 Tel. 529286

Mr. Nattapan Siriratanapol
440/9 Soi Chaisamolaphum
Rang Nam Rd., Phaya Thai
Bangkok 4
Tel. 1517046

Miss Nuanprang Saeliratvrpachai
2563 Soi Chang Nak
Somdet Chao Praya Rd.
Chongsan
Dhonburi
Tel. 650048
OR
62/7-8 Sukumvit Rd.
Sriracha, Chonburi

Miss Nauvarat Nimlaoo
1230 Songwad Rd.
Bangkok
Tel. 211048

Mr. Nava Vidhayaphandhr
33 Soi Pradoo 1
Yannava
Bangkok 12

Miss Navaporn Uan-Muang
25 Soi Snamolee
Withayu Rd.
Bangkok
Tel. 523297

Miss Navarat Patanaampon
196 Soi Taweesak
Sutisarn, Prayatai
Bangkok
Tel. 771801

Miss Navarut Surasunsanee
177-181 Songsasat Rd.
Bangkok 1
Tel. 37478

Mr. Nipat Tantiwatana
11 Soi Pathana 2
Ekamai Rd.
Bangkok

Mr. Nipon Onghununtakul
294/2 Silom Rd., Bangruk
Bangkok
Tel. 31679, 32236

Mr. Nirandr Hongsanukulsant
104 Trok Buddha Osoth
Suriwongse Rd.
Bangkok

Miss Nitaya Ketaniroot
158 Soi Sudjarid 2
Dusit, Bangkok

Miss Nitaya Theingturn
200/69 St. Louis 3
Yannawa
Bangkok
Tel. 866005

Miss Nittayaporn Phulphokphol
8 Sukumvit 14
Bangkok
OR
215/1% Mahajakrapat Rd.
Chachoengsao

Mr. Nivat Vacharakittanond
133/32 Mittakam Lane
Samsen Rd.
Bangkok

Mr. Nives Limvorratre
139 Ladprual Rd.
Soi Chantranuek
Bangkok
Tel. 776780

Miss Nongluck Sujilapongsin
2349 Sukumvit
Bangjak
Bangkok
Tel. 919859

Miss Nongnuch Sangmaneewongs
216 Trook Chan Sapan 3
Yannawa
Bangkok
Tel./867412

Mr. Nopadon Sanguankeo
170/1 Soi Mittakam
Samsain Rd., Dusit Bangkok
Tel. 825314

Miss Nopharat Poositranusorn
753/105 Soi Dunex
Charoen-Nakorn Rd., Klongsan
Bangkok 6
Tel. 665790
OR
411 Charoensook Rd., Kampaengpet
Kampaengpet

Miss Nuansri Sornphiphatphong
1298 Krungasem Rd.
Bangkok 1
Tel. 820700

Miss Nuntana Amornvaraudomdej
298-298/1 Mahaisawan Rd.
Bangkok
Tel. 680216

Miss Nutcharat Dhasadadome
15/1 Along Side Railway Line
Bangkhulthien
Bangkok
Tel. 683050

Miss Oitip Liengudom
283/1 Trok-Chan, Yannava
Bangkok
Tel. 860353

Mr. O-Ran Tantitham
195/10 Soi Behind Petchburi
Teacher College
Petchburi Rd.
Bangkok

Miss Oranuch Songsejtakij
162/1 Soi Kang Chuan
Tunkmahamek
Bangkok
Tel. 862235

Miss Oranuj Thanaveetvatthana
101/38 Lad Prao Rd.
Vangthanglang, Bangkapi
Bangkok

Miss Orasa Tangkoravakoon
105 Soi Ekkamai (Charoensuk)
Bangkok 11
Tel. 915342

Miss Oravarn Srivanyong
1251/3 Chan Rd., Yannava
Bangkok
Tel. 862755

Miss Orrapin Sriprajittichai
123 Jawarad Rd., Sumanthawong
Bangkok 1
Tel. 226805, 219705

Miss Pachara Vasiknanonte
39 Rajawongs Rd.
Bangkok
Tel. 221644

Mr. Padoongkiat Gredsuwan
403/1 Prasumen Rd.
Bowornniveat, Bangkok 2

Mr. Pairatn Cherathum-opas
1547/24 Oscar Center
New Petchburi Rd.
Bangkok

Mr. Paisal Asavarpirom
18/6 St. Louis Soi 3
Yannava, Bangkok
Tel. 870936

Mr. Paisal Toewiwat
23/13 Pattanakarn Rd.
Prakanong, Bangkok
OR
172/10 Chotana Rd.
Chiang Mai
Tel. 236518

Miss Panee Yongrukkiert
1/38 Petchkaseam Rd.
Bangkae, Bangkok
Tel. 472358

Miss Panida Chiaranaipanich
35/17 Soi Behind Petchburi Soho
Petchburi Rd., Bangkok
Tel. 810441

Miss Pannee Pinkeaw
475/17 Soi Sudthiporn
Prachasongkroh Rd.
Phayathai, Bangkok
OR
6 Moo 6, Tumbol Tong Chon Chaiya
Surajthani

Mr. Pansak Churchomkul
23 Soi Ratchataphan
Ratchaparop Rd., Bangkok
Tel. 520446
OR
31/4 Namuang Rd.
Naimuang, Khonkaen
Tel. 236269

Miss Pantipha Kulvattanasak
88/2 Convan Rd., Soi 1
Bangruk, Bangkok

Mr. Pasann Cheunputhi
11 Sukaan 2, Superhighway
Bangkhaen, Bangkok

Miss Patama Lertmahakiat
601 Sriamut Rd.
Paknam, Smutprakarn

Mr. Patsorn Kampanakorn
6/33 Soi Tinakorn
Dindang, Bangkok 9
Tel. 510831

Mr. Paul S. Do
183/2 Soi Ruam Rudi
Wireless, Bangkok

Miss Pavinee Kovitvanij
279/13 Soi Budha Osot, New Rd.
Bangruk, Bangkok
Tel. 32837

Miss Pavinee Petroongrad
98/34 St. Louis 3
Yannawa, Bangkok
Tel. 864953

Miss Penpida Sriyongluckana
39 Longpim Lane
Sumpheng, Bangkok
Tel. 218615

Mr. Phadhanaphongs Panikbutr
1072 Paholyothin Rd.
Bangkok
Tel. 71727

Mr. Phaibul Khanokvadhanawarn
212 Soi Choreonsong, Sukumvit 77
Bangkok 11
Tel. 921793

Mr. Phaibul Tangchittsukthavorn
605 South-Sathorn Rd.
Yannawa, Bangkok
Tel. 32314

Mr. Pairoj Sanguanpiyapand
210/5 Suapa Rd.
Bangkok 1
Tel. 224576

Mr. Phairot Apisuksirikul
102 Nakon Kasem New Rd.
Bangkok 1
Tel. 213440

Mr. Phalloph Santirphant
18 Sukumvit 56, Soi Sai-tip
Bangkok
Tel. 911300

Miss Phannee Archajarernsuk
36 Siphaya Rd.
Bangruk, Bangkok 5
Tel. 35800

Miss Phannipa Inthasiripimol
169 Soi Pramote
Silom Rd., Bangkok

Mr. Phatana Chaleekul
127/37 St. Louis Lane 3
Yannawa, Bangkok
Tel. 865390

Miss Patcharanee Kayasut
83/1 Soi Mitracram, Sam-Sen
Dusit, Bangkok

Mr. Phichai Sakulthiengtrong
1358 New Rd.
Bangrak, Bangkok
Tel. 31631

Mr. Phichit Kijbamrung
584 Sukhumvit 71
Phrakanong, Bangkok
OR
1/4 Thakham, Samphran
Nakhornpathom

Mr. Phisudh Tanphairoh
154/1 Kaengliang Lane
Linchee Rd.
Yannawa, Bangkok 12

Miss Phornthip Gohkrakul
119/12 Soi Rasen-Rudi 2
Polenchit Rd., Bangkok
Tel. 522355

Mr. Phothiphong Bunluewong
471 Sukumvit 71
Prakanong, Bangkok 11

Mr. Pichai Lomaneevorawet
84 Soi Vetanon
Krungthep-Nontaburi Rd., Bangsee
Dusit, Bangkok
OR
98/2 Surasak 1 Rd.
Sriracha, Cholburi
Tel. 311657

Miss Pichitra Chatsumpun
43-47 Opp. Soi Central Hospital
Bangkok 4
Tel. 818156

Mr. Pipat Karnjanarporn
375/1 Siphaya Rd.
Bangrak, Bangkok
Tel. 32267

Mr. Pinyo Changpertitum
324 Soi 8 Sukapiban 1
Klong Chan
Bangkapi, Bangkok
Tel. 777805

Mr. Piya Charoenpao
110/53 Santinives, Ladprao
Bangapi, Bangkok
Tel. 776982

Miss Piyakanya Pajareya
Miss Piyasuda Pajareya
384 Akranaongkrok Tungmahamek
Bangkok
Tel. 866258

Miss Piyavadee Sirivangsanti
1389/50 Chan Rd., Sapan 4
Yannawa, Bangkok
Tel. 870648

Miss Pojanee Buraphacheep
78/2 Soi Kolit
Phayathai, Bangkok

Mr. Polpisut Suwanparin
760/5-6 Sukumvit Rd.
Prakanong, Bangkok
Tel. 923238

Mr. Poomipat Nutkumhang
60 Soi Sanasridaj
Nonthaburi
Tel. 883452

Mr. Porn Widchuwekhin
1112 Pramrudee-ueksa School
Chan Road
Yannawa, Bangkok 12
Tel. 860883

Miss Pornmanee Chaktrimonkol
92-94 Yaowaraj Rd.
Bangkok 1

Miss Pornnapa Kriengsantikul
480 Mou 2, Soi Anamai
Sukaphak Rd.
Bangkpakok, Bangkok

Miss Pornpimon Vorakulterd
270 Soi Phaxana
Lark Prao, Bangkok 9
Tel. 72275

Miss Potchanee Ruchirat
20/8 Soi Chokchai 4
Larkprao, Bangkok 10
Tel. 777488
OR
30 Udompithaya Rd.
Bampong, Rajburi
Tel. 316

Mr. Prachotam Srichawla
157/4 Soi Mahadlek Luang 2
Rajdamri Rd., Bangkok
Tel. 526170

Mr. Prairut Sivapattarakumpon
40 Soi Yannawa, New Rd.
Bangkok
Tel. 36318

Mr. Prajuk Yipyintum
48 Sukhumvit Rd.
Samrong, Bangkok

Mr. Prakij Denpruegsa
Mr. Prakob Denpruegsa
King Petch Apartment
Room 205, 2nd Floor
Petcha-buri Road
Phayathai, Bangkok

Mr. Pramot Tongleung
92 Saint Louis Lane 3
South Sathorn Rd.
Yannawa, Bangkok

Mr. Pramote Kespimook
806/12 Umphong, Rama 6 Rd.
Phyathai, Bangkok
Tel. 826342

Mr. Pramote Manuphibul
427 Soi Kaew Fa, Sipraya
Bangruk, Bangkok 5

Miss Pranee Jaturasangpairote
417 Luang Rd.
Pom Pab, Bangkok
Tel. 218435

Miss pranee Pongthongpoon
3/27-28 Kloymuntai
Prakanong, Bangkok
Tel. 928759

Miss Pranee Surprasit
77-5 Soi Churadit
Phetburi Rd., Bangkok
Tel. 521949
OR
71 Rasadornduri Rd.
Prachinburi

Miss Pranom Pongthongpoon
604-606 Sukhumvit 42
Bangkok
Tel. 928759

Miss Prapaisri Jhaiwattanasawadi
624 Trok Chrand, Soi Rhum Mit
Yanava, Bangkok
Tel. 867089

Mr. Prapart Intanaprasart
40/1 Sukhumvit Rd.
Bangkok 11
Tel. 929637

MissPrapasri Thanakitcharu
368 Suriwong Rd.
Bangrak, Bangkok
Tel. 36254

Mr. Praphant Sonthiwaranurak
173 Soi Thawornayark
Bangkok
Tel. 826003

Miss Praphatsorn Potisaratana
60/5-60/11 Sukumvit Rd.
Sriracha, Cholburi
Tel. 311145 (Sriracha)
861842 (Bangkok)

Mr. Prasan Lerdkajornsuk
761 Rama 4 Road
Patumone, Bangkok
Tel. 520864
OR
677/1 Rama 4 Rd.
Patumone, Bangkok

Mr. Prasat Patanaurush
99/63 Soi Samitiraj
Bangna, Phasicharoen
Bangkok

Mr. Prasong Hanpiyavatanasakul
139 Asdang Rd.
Bangkok

Mr. Prateep Anantachote
17 Soi Saensamran
Sukumvit Rd., Bangkok
Tel. 524551

Mr. Prateep Charnchairerk
101 Sukumvit Rd., Bangjark
Prakanong, Bangkok
Tel. 932203

Mr. Pravit Sankatumvong
28 Sukumvit Soi 59
Bangkok 11
Tel. 922419

Mr. Prawit Kunmotarn
886 Tah Din Dang
Bangkok 6
Tel. 651529

Mr. Prayong Nariptaphunt
4/8 Soi Sompasong2
Petburi Rd.
Phayathai, Bangkok
Tel. 519711

Mr. Prayouth Tiptipakorn
10/34 Chan (Sapan 3)
Yannava, Bangkok

Mr. Priyajati Netrakul
37 Sukumvit 24
Bangkok
Tel. 910187

Miss Punnavadee Limmapattanakoon
337/19 Rama 6
Phayatai, Bangkok

Miss Puntipa Jathuthipkuntron
58-61 Soi Asoke
Sukumvit 21 Rd., Bangkok
Tel. 915633

Mr. Pure Chinjaturapatr
82/1 Soi Jalearnpanich
Rakprlow Rd., Bangkok
Tel. 782783

Mr. Rach Thongvanit
804/32 Posayanon Road
Muang, Cholburi
Tel. 282302

Miss Rachanee Suvanarat
2 Soi Mitanan, Nakornchaisri Rd.
Bangkok 3
Tel. 850705

Mr. Rangsan Nitiwanakul
41 Soi Pramote, Silom Road
Bangkok

Miss Rasana Netiphote
486/1 Srisuvutana Soi, Petburi Rd.
Payathai, Bangkok 4

Miss Ratana Tanasaphphisal
545/1 Prachachut
Bangkaen, Bangkok

Miss Rattikarn Kingkarn
606 Prachuraj 2, Soi Delebeld
Bangpho, Bangkok
Tel. 851396

Miss Rattiporn Chaicharoenvatana
38 Ansongse Rd.
Bangkok 1
Tel. 223619

Miss Roajanee Tan
79/21 Soi Chamnong,
Prachasongkrok Rd.
Phayathai, Bangkok
Tel. 773279
OR
12/2 Ratanakit Rd.
Betong, Yala

Mr. Ruch Mikanond
130 St. Louis 2, Sathorn Rd.
Yannava, Bangkok

Miss Ruchanee Leelaniramon
16 Suanmali, Yukol 2
Phomprab, Bangkok
Tel. 819142

Mr. Rungrot Ubolviratana
16/57 Soi Pra Jen
Vittayu Rd., Bangkok
Tel. 510687

Miss Rushdaporn Chumroenpornpong
44-46 Sapanhun Lane
Sampanthawong, Bangkok 1
Tel. 221681

Miss Ruchanee Vanitwathanathumrong
366 New Rd.
Sumpantawong, Bangkok 1
Tel. 217275

Miss Saengaram Pukyut
314 Soi Sukhothai 1
Dusit, Bangkok
Tel. 624022

Mr. Sakda Phoolvitthayakij
883 Wat Phai Negarn Rd.
Yannava, Bangkok 12

Mr. Sakol Kooburat
173/32 Nang-Lin-Chee Rd.
Yanava, Bangkok

Miss Sakuntala Visansawat
43 Soi Thamboak
New Rd., Bangkok
Tel. 221460

Mr. Samruay Chua
608-610 Siphya Rd.
Bangkok

Mr. Saner Laoha-ekarin
27 Soi Tontan
Patumwan, Bangkok
Tel. 517073

Mr. Sanguan Suttipongkanasai
59 Chalermket 1 Rd.
Suanmali, Bangkok
Tel. 824437

Mr. Santi Laokuldilok
70/9 Rajavithe Rd.
Bangkok
Tel. 818404
OR
7-13 Vichayanon Rd.
Chiang Mai
Tel. 236417

Mr. Santisiri Do
183/2 Soi Ruam Rudi
Wireless Rd., Bangkok
Tel. 55301-13

Mr. Sarasurn Kuankhachorn
500/20-21 Soi Visaetsan, Ladya Rd.
Klongsan, Bangkok
Tel. 667979

Miss Sasiporn Keawmanikul
393 Audnarong Rd., Klong-toey
Prakanong, Bangkok

Miss Sasitorn Sirijangkapattana
124 Saladang Rd.
Bangkok
Tel. 861430

Mr. Savit Kokilananda
270 Rudijin, Thedsaban Sai 1 Rd.
Bangkok 8

Miss Sasiwan Labthavikul
205/5 Soi Bang Kwang
New Rd., Bangkok

Mr. Seksak Jumreornvong
70 Soi Poolsarpsin, Moo Ban Saeree
Hua Mark, Bangkok

Mr. Seree Chanpensuk
55 Chareonchai 2
Plubplachai, Bangkok
Tel. 210697

Mr. Seri Goollawattanaporn
424-426 Damrongrak Rd.
Bangkok
Tel. 824618

Mr. Seri Thanudsornsarn
732-734 Rajadumnern Rd.
Nakornsrithammaraj
Tel. 356041
OR
1102 Klong-chan Welfare House 5
Bangkapi, Bangkok
Tel. 776202

Mr. Shet Chindasantisakul
584 Chinda Beauty Saloon
Sukumvit 71
OR
64/1 Bamrai, Sampran
Nakornpathom

Miss Siriluk Hirunyavanit
377/5 Tadindang Rd.
Klongsan, Bangkok
Tel. 914212

Miss Sirimarn Thitapiyasak
153 Mahapruktaram Rd.
Bangrak, Bangkok

Mr. Sirin Chantanapumma
1539/7 Chan Rd., Soi Udomsuk
Yannawa, Bangkok
Tel. 864813

Miss Siriphun Sudchaitham
165/25 Jaransanitvong Rd.
Bang-oor, Bangkok
Tel. 47600

Mr. Siripong Kengsurakanr
88 Sukumvit Soi 40
Phrakanong Dist., Bangkok
Tel. 912032

Mr. Siripong Mongkhonsinlapa
119/3 Soi Somboonsouk
Chorun-Sanit-Wong Rd., Bangkok 7

Miss Siriporn Leeyakittiporn
57/3 Mean Sri 1
Sapan Dun, Bangkok

Mr. Siriroj Seriwongse
1112 Soi Suanplue
Tuekmarharnak, Bangkok
Tel. 868093

Miss Sirishye Vongtanachai
496-502 Plabplachai Rd.
Bangkok
Tel. 222543

Miss Sirivan Skulkerevathana
305 Yaowarad Rd.
Bangkok
Tel. 213910

Mr. Sitdhirak Sutanthawong
526 Sukumvit 65
Prakanong, Bangkok
Tel. 916160
OR
55 Chetamart Road
Banbung, Cholburi

Miss Sivaporn Sae Bae
47 Pheangnara Rd.
Bangkok 2

Mr. Sombat Sanghirundwatana
74/12 Rong Muang Soi 1
Pratumwan, Bangkok
Tel. 511414

Mr. Somboon Aowpatanakul
727/23 Charoensanitwong Rd.
Bangkok

Mr. Somboon S. Tang
313 Suapa Rd.
Bangkok
Tel. 816863

Mr. Somboone Angunsri
452/3 Thadindang Rd.
Klongsan, Bangkok 6
Tel. 865604, 864410

Mr. Somchai Daengtubtim
31 Soi Omsin, Phaholyothin Rd.
Bangkok 9
Tel. 790175

Mr. Somchai Techavutichai
443/2 Soi Taveevarayard
Suanmali, Bangkok 1
Tel. 817349

Mr. Somchai Planengsuriyakharn
609 Soi Sainamtip
Phkanong, Bangkok 11
Tel. 922409

Mr. Somchai Theera-angkananon
406 Moo I, Sukapibarn 1 Rd.
Klongkum, Bangkapi, Bangkok
Tel. 776417

Mr. Somchai Vongphantuset
265 Friendship Village 2,
Prakanong, Bangkok Soi Chronuch
Tel. 918298, 511286

Mr. Somchai Wanleenuvat
1283-5 Songwad Rd.
Samphantawong, Bangkok
Tel. 34325

Mr. Somchai Woranisawakul
310/6 Thadindaeng Rd.
Klongsan, Bangkok 6
Tel. 652493

Mr. Somjai Sukkrawanti
41/27 Phyasoonthorn Lane
Rama 4 Rd., Bangkok
Tel. 514862

Mr. Somkiat Tantatsawat
281 Thanaratana 2
Yanawa, Bangkok
Tel. 865608

Mr. Somkiert Karnpatranond
692/11 Soi Phayanak
Phayathai Rd., Bangkok
Tel. 825027

Mr. Somkiert Phadvibulya
506 Soi Ton-po, Charoenkrung Rd.
Yannava, Bangkok 12
Tel. 891161

Mr. Somkiert Vikitsreth
60 Soi Song-sa-art
Super-high-way
Bangkok 9
Tel. 770037

Mr. Sompong Mongtrisrisak
402/19 Navasri Rd.
Bangapi, Bangkok

Miss Somporn Promphan
1 Soi Permsuk, Phaholyothin Rd.
Bangkok
Tel. 790089

Mr. Sompot Horapong
50-52 Jaowaraj Road
Ampor Muang, Phuket

Mr. Somsak Pongbhaesaj
2437-39 Charoenkrung Rd.
Vatpayakrai
Yannawa, Bangkok
Tel. 891046

Mr. Somsak Srivichitranond
71-73 Soi Bumrungrath
Jaowaraj Rd., Bangkok
Tel. 214687

Mr. Somsak Stapornkul
200/73 St. Louis Soi 3
South Sathorn R., Bangkok
Tel. 867067

Mr. Somsakdi Tiawphaibul
14 Soi Anumanradjadhon
Suriwongs Rd., Bangkok 5
Tel. 34008

Mr. Songkran Suriyapananon
678 Soi Phayanak, Phayathai Rd.
Bangkok
OR
10 Soi Phaputhabat, Vagee Rd.
Lomsak, Petchaboon

Mr. Sonchai Limthongkul
285 Visuthykasat Rd.
Bangkok
Tel. 819352

Mr. Songdej Tansurat
203 Sribumpen
Yannava, Bangkok
Tel. 862806

Mr. Sognjai Sodthibhapkul
523/13 Soi Sanchaojet, Siphta Rd.
Bangrak, Bangkok

Mr. Soontorn Chuntossaponchai
66/3 Tessabansai 1
Tonburi, Bangkok

Miss Sopa Suthikritiya
552 St. Louise 3, South-Sathorn Rd.
Bangkok
Tel. 865029

Miss Sopapan Pinsupakiat
35/2 Suriwongse Rd.
Bangrug, Bangkok
Tel. 31688

Mr. Sopon Praisankul
110 Sukumvit Rd., Soi 53
Bangkok 11
Tel. 912332

Miss Sripraphai Chakshuvej
88/1 Soi Dejo, Suriwongse Rd.
Bangkok 5
Tel. 36408

Miss Sriwaree Kesapradist
623 Samyak New Rd.
Bangkok
Tel. 214623

Mr. Staporn Buasuwan
5 Madee Court Building
Room 303-4, Sukumvit 53
Bangkok
Tel. 921779

Mr. Sthaporn Danpattarakul
35/4 Saladaeng Soi 1
Silom Rd., Bangkok

Mr. Stid Charoenpoome
30/8 Sukhumvit 11
Sukhumvit Rd., Bangkok
Tel. 510265, 527519

Mr. Subhajote Anghasuvarnsiri
19 St. Louise, 1, South Sathorn Rd.
Bangkok Tel. 36682

Miss Suchada Jureeganondta
97 Surasak Street
Sirracha, Cholburi

Miss Suchada Rungrojvitayakul
212-214 Yungmahanark
Bangkok
Tel. 810150

Mr. Suchart Isrankura Na Ayuthia
54 Sukhumvit 24
Prakhanong, Bangkok
Tel. 914074

Miss Sucheeda Loahasuvattanakul
73 Boriphat Rd., Soi Hirun 3
Pomprab, Bangkok 1
Tel. 210991

Mr. Suchit Na-U-Pala
244 Piboonvatana
Samaaen, Rama 6
Bangkok
Tel. 72313

Miss Suchitra Hansakul
47/19 Soi Sodpinaarn, Rangnam Rd.
Payathai, Bangkok
OR
249-259 Kuanthani Rd.
Ubonrajthani Tel. 254781

Miss Suda Monchan
610/3-5 Petchburi Rd.
Phayatai, Bangkok
Tel. 827369

Miss Sudavane Sinthavathavorn
111 Ban-Moh Rd.
Bangkok

Miss Sudsanguan Wororatanadharm
40 Silom Rd., Pipat Lane
Bangruk, Bangkok 5
Tel. 36198

Miss Sudsutee Banlikitkul
1941/7 New Rd.
Bangkok
Tel. 863825

Mr. Suittisak Sirimongkolsak
520 Soi Phanakareth
Saphanrung, Rama 4 Rd.
Bangkok
Tel. 36391, 39513

Mr. Sukasam Suthumbudh
24 Rongmuang Soi 2 Rd.
Pathumwan, Bangkok
Tel. 524862

Miss Sukunya Viriyamettakul
133 Rama Rd., 1
Bangkok
Tel. 525462

Miss Sumalee Ananthothai
85/8 Sukumvit 64
Bangkok
Tel. 932008

Miss Sumalee Wattanaman
38 Ramindra Rd.
Bangkaen, Bangkok

Miss Sumana Panchakunathorn
1396 New Road
Bangkok 5
Tel. 33547

Mr. Sumej Sinjanakhom
10/90-91 Saint Loule 3
South Sathorn Rd.
Yannava, Bangkok

Miss Sumonrut Tanglaocharoen
855 Rama 4 Rd.
Bangkok
Tel. 526685

Mr. Sumphan Yingcharoen
1615/1 New Road
Yannawa, Bangkok
Tel. 860020
OR
228 Samohuk, Suphanburi

Miss Sunee Kongsathitpong
501 Paisaeay Rd.
Bangkok
Tel. 816307

Miss Sunee Laowansiri
160 Soi Intramara 33
Phayathai, Bangkok
Tel. 770804

M.L. Sunitaya Jumbanud
145 Soi Rangnum
Rajvithi Rd., Bangkok

Mr. Sunthorne Setasunthorne
36/2 Soi Chulalongkorn
Patumone, Bangkok

Mr. Sunthorn Vashirakdvit
43/43 Praram 1 Road, Rong Muang
Pratumwan, Bangkok

Miss Supalak Pitakwatchara
289/1 Vorachark Rd.
Opp. Y.M.C.A.
Bangkok

Miss Supatcharee Kespithaknont
195/38 Soi Petburi Teacher's Colle
Petburi Rd.
Bangkok

Miss Suphan Sukhul
34 Muban Seri Soi 23, Suan Loeng
Bangkapi, Bangkok
Or
58/10 Wattana Rd.
Udornthani
Tel. 221038, 221336

Miss Suphasri Sutanadhan
280 Sathorn Bridge
Bangrak, Bangkok 5
Tel. 32850

Mr. Suphat Arunanondchai
797 Charoongkrung Rd.
Sampantawong, Bangkok
Tel. 34775

Mr. Suphornchai Jitima
192-196 Peeraka Market
Sumphantawong, Bangkok
Tel. 211309

Miss Suporn Tretipgaivalporn
265 Suak-Sanad Rd.
Rajburana, Dhonburi
Tel. 680386

Mr. Sura Nukulvothi-opas
200/128 St. Louis 3
South Sathorn Rd.
Bangkok

Mr. Surachai Sarnvanichpitak
452/11 Mahaputaram Rd.
Bangkok
Tel. 36184

Mr. Surachai Techasrisukko
406-8 Mahajak Rd.
Pomprab, Bangkok 1 Tel. 213329

Mr Suradej hanyaswad
1422/3 New Petchburi Rd.
Payatai, Bangkok

Mr. Surak Techasrisuko
406-8 Mahachak Rd.
Bangkok 1
Tel. 213329-79

Mr Suraphol Phungphol
164 Nonthri Rd.
Tam. Chongnontri
Am. Yanawa, Bangkok
Tel. 840651, 840779

Mr. Suraphol Senavinin
279 M 9, Soi Sangchan
Sukumvit Rd., North Samrong
Samutprakarn
Tel. 940674

Mr. Surapol Leeruangsri
182 Surasong Rd.
Bangkok
Tel. 35491

Mr. Surasak Tovikkai
931 Sukumvit Rd., Opp. Rex Hotel
Bangkapi, Bangkok
Tel. 913133, 913139

Mr. Surat Singhasa
116 Soi Singto, Larkproud
Bangkaen, Bangkok 9
Tel. 75080

Mr. Surin Sataporncharyasit
272 St. Louis Soi 3
South Sathorn Rd.
Yannawa, Bangkok
Tel. 866247

Mr. Suthee Phinsuwan
179/2 Petchburi Rd.
Bangkok 4
Tel. 812575

Mr. Sutin Katisawatvong
91 Soonthorngosa Road
Klongtoey, Bangkok
Tel. 861375
OR
1283-5 Amphur Buayai
Korat

Miss Suvanna Mekthavatchaikul
137/8 Viewkaeakdi Rd.
Wat Treetoathep Behind
Bangkok 2

Miss Suvanee Tanasombatnun
307/48 Soi Mam-Da-Nu-Kror
Samyakfaichai, Bangkok
Tel. 682789

Mr. Suvet Eua-Aree-Mit
196 Soi Dornkuool
Yannava, Bangkok
Tel. 866351

Mr. Suvijan Vorarakska
96 Soi Soranakorna, Klongchan
Bangkapi, Bangkok

Mr. Suvit Chayabunjonglerd
31 Puangnakorn Rd.
Bangkok
Tel. 226453

Miss Suwanna Letvanichakan
46 Soi Bhanlohkul, Sukumvit Rd.
Kongton, Bangkok
Tel. 930801
OR
1179-8 Srisuphan Road
Suphanburi
Tel. 122, 448

Miss Suwanna Chanvorachote
31 Vorachark Rd.
Bangkok

Miss Suwannee Santhidej
57/8 Soi Manari 1
Bamroongmuang Rd.
Bangkok
Tel. 824045

Miss Suwannee Srethaporn
375-7 Yaowarad Rd.
Bangkok
Tel. 226688

Miss Suwannee Tangsritrakul
10/72 St. Louis Soi 3
Yannawa, Bangkok
Tel. 867405

Mr. Tan Teik Yin
40/1 Kompetch Building
Superhighway, Dindang
Bangkok
Tel. 764370, 514826

Mr. Tanate Suphahatanukul
193 Mitaphandh Rd.
Promprab, Bangkok

Miss Tasanee Vatjnajlernrat
114 Soi Viwat Weing, Rajwongse Rd.
Bangkok
Tel. 215605

Mr. Terachai Thongvanit
99 Soi Chokchai Ruammitre
Super Highway, Lardplao
Bangkaen, Bangkok
Tel. 773054

Mr. Thanes Siripanishpong
38/13-14 Praoharad Rd., Bangeier
Dusit, Bangkok
Tel. 850601

Mr. Thanomchai Varawatanakul
564 New Rd.
Bangkok
Tel. 217365

Mr. Thanporn Chitaravimol
386 Surawongse Rd.
Bangkok
Tel. 35710

Miss Thantawan Thanasuvakit
102 Arkaseongkroh Tungmahamek
Bangkok 12
Tel. 860854

Miss Thasanee Ayuttaka
78/1 Soi Pavana
Lard Phrao, Bangkok
Tel. 87390

Mr. Thavichai Kittichungchit
1666/14 New Rd.
Yannava, Bangkok
Tel. 860421

Mr. Thienchai Chutmongkonkul
97-99 Trok Chaiyapoom
Songwad Rd., Bangkok 1
Tel. 218669

Mr. Thiensut Yaowiwat
27 Soi Lertnimitre
Hua-Mak, Klongton
Bangkapi, Bangkok

Miss Thirarat Vongsuvenlirs
303/7 Nared Rd.
Soi Santiparb, Bangkok 5

Miss Tiranuj Smitavej
1155 Soi 40, Khongchan
Bangkok
Tel. 777301

Mr. Tong Teo
83/9 Soi Pra-Arth
Sameen Road
Dusit, Bangkok

Mr. Tongchai Manasusangkul
2495/14 Charoenkung Rd.
Yannava, Bangkok 12

Miss Tusana Tantivongsathaporn
782/1-2 Anuvong Rd.
Bangkok
Tel. 936584

Miss Tusaneeya Pathumanant
1 Sukumvit 47
Bangkok
Tel. 926584

Mr. Udom Charuvichitratana
3 Rammaitree
Pomprab, Bangkok
Tel. 210906, 49606

Miss Umporn Tangkakarn
426/16-17 Siphaya Rd.
Bangkok
Tel. 36188

Miss Uraiwan Vanawattanawong
145/5 Phaholyotin Rd., KM. 11
Bangkok

Miss Usanee Sakulkerevat
305 Yao-Varad Rd.
Bangkok Tel. 213910

Miss Usanee Vanitwatanathumrong
366 New Rd.
Sumpantawongse, Bangkok
Tel. 217275

Miss Uthaipun Katiyasuwan
70/63 Soi Jamarut, Makkasan
Bangkok
Tel. 516891

Mr. Utit Lertphiboon
172 Soi Chongchai
Super-Highway Rd.
Bangkok 9
Tel. 771182

Miss Utoomphorn Kunkorn
2218/1 Jun Rd. Sapan 5
Yanava, Bangkok 12
Tel. 868578

Miss Valaiwan Soponvatana
11 Soi Tanaluk, St. Louis Soi 3
Bangkok 12
Tel. 864561

Miss Valee Vorachaitanakorn
17/5 Sukhumvit 10
Bangkok
Tel. 510284

Miss Vallapa Rangsriwongse
1 Paholyotin 3, Paholyotin Rd.
Bangkok
Tel. 784370, 72958

Mr. Vallope Limcharoen
24/3-4 St. Louis 3
Yanava, Bangkok
Tel. 862157

Mr. Vanich Tangtivachwutikul
173/22 Soi Amorn, Ranglinchee Rd.
Bangkok
OR
025 Arirai Rd.
Rayong

Miss Vanida Tungpanitansook
29/8 Chaleermkate 2
Suanmali, Bangkok
Tel. 816541

Miss Vannipa Pusajangkul
1124 New Petchburi Rd.
Makasan, Bangkok 4
Tel. 511282

Miss Vantana Charnsirisaksakul
215 South Sathorn Rd.
Bangkok 12

Miss Vantana Chatnitikul
1/20 Opp. Bangkok Bangk
Suapa Rd., Bangkok
Tel. 223003

Miss Varaporn Kosukvatana
124 Saladaeng Rd.
Bangrak, Bangkok
Tel. 861430

Mr. Varasak Kmolchotiros
181 Rama 4 Rd.
Bangkok
Tel. 214268

Miss Varunee Sethiwan
171 Soi Lamarit, Jakaraj Rd.
Bangkok
Tel. 223674

Miss Vena Trekamol
177 St. Louis 3
Sathorn Rd., Bangkok
Tel. 868128

Mr. Vera Pattanayota
1776/15 Change Rd.
Bangkok
Tel. 870066

Mr. Verasak Manesatit
996 Sukumvit 50
Prakanong, Bangkok

Miss Veraya Komonvilas
66/14 Soi Prathumkongka
New Rd., Bangkok
Tel. 35172

Mr. Vibul Niyommaitham
15-17 Maitreechit Road
Bangkok
Tel. 216549, 225783

Mr. Vichai Busrathepkul
12 Soi Sophon, Sukhumvit 68
Bangna, Bangkok
Tel. 934207

Mr. Vichai Chitraphan
254/2 Pardipart Road
Phayathai, Bangkok
Tel. 781381

Mr. Vichai Parnitcharnlearnt
67/9 Somdet Pachaotaksin Rd. Soi 2
Bangkok 6
Tel. 667991

Mr. Vichai Vongchairi
692/66 Soi Phayanak, Petburi Rd.
Phayathai, Bangkok

Mr. Vichien Chatnithikul
1/20 Suapha Rd., Opp. Bangkok Bank
Bangkok
Tel. 223003

Mr. Vichien Jenstitvong
14 Chula Soi 4, Rama 4 Rd
Pratumnan, Bangkok

Mr. Vichit Rongkapranee
134 Suthiearn, Soi Intamara 16
Phyathai, Bangkok

Mr. Vichit Vikitsreth
346 Phaholyothin Rd.
Thanyaburi, Patoomthani
Tel. 796517

Mr. Vidhya Srisingtharakul
173/10 Soi Moumein 3
Rama 6, Bangkok
Tel. 829932

Miss Vilai Maholarnkij
153/1-2 Rong Muang Soi 3
Patumnan, Bangkok
Tel. 514012

Miss Vilai Varasinchai
1119 Songwad Rd.
Bangkok 1
Tel. 36219

Miss Vilaiwan Chuenbunlursook
227/11 Sukasadit Rd.
Bangkok

Miss Vilawan Pinyopusarerk
532 Soi Mungkorn 1, Luang Rd.
Pomprab, Bangkok
Tel. 227540

Mr. Vilert Buranavitayavut
43/3 Soi Sungkomaongkroh
Lardprow Rd., Bangkapi
Bangkok 10

Mr. Vindhai Cocracul
8/2 Convant Rd.
Bangkok
Tel. 33129, 35243

Miss Vipaporn Chamdeumthanaporn
99 Bueh Lane, New Rd.
Bangruk, Bangkok

Mr. Vipard Lohavalitanond
330 Sampeng St. Sumpantawong, Bangkok
Tel. 210512, 223395

Mr. Viraphant Hiranpaisaln
70/9 Rajvithee Rd.
Bangkok (Xavier Hall)
Tel. 818404
OR
74/90-92 Changmoi Rd.
Chiengmai
Tel. 236347

Mr. Virat Limniyakul
4011 Sukhumvit Rd., Bangna
Parkanong, Bangkok
Tel. 933369

Mr. Virat Pilaisomboon
69/93 Dinsor Rd.
Borvornivate, Bangkok
Tel. 822334-93
OR
214 Prachamimtauk Rd.
Bangkal, Rayong

Mr. Virat Seanghan
696 Talbun St. Parknum, Samutpakan

Mr. Viruch Ratanametachat
838 Chant Rd.
Yannava, Bangkok
Tel. 868324

Mr. Visan Tantisumretkit
66/18 Pun Street
Silom, Bangkok

Miss Varaporn Kosukvatana
134 Saladaeng Rd.
Bangrak, Bangkok
Tel. 861430

Mr. Verasak Kmolchotiros
161 Rama 4 Rd.
Bangkok
Tel. 214268

Miss Varunee Sethiwan
171 Soi Lenarit, Jaxaraj Rd.
Bangkok
Tel. 223674

Miss Vena Trekamol
177 St. Louis 3
Satharn Rd., Bangkok
Tel. 868128

Mr. Vera Pattanayota
1776/15 Change Rd.
Bangkok
Tel. 870066

Mr. Verasak Manesatit
996 Sukumvit 50
Prakanong, Bangkok

Miss Veraya Komonvilas
66/14 Soi Prathumkongka
New Rd., Bangkok
Tel. 35172

Mr. Vibul Niyomnaitham
15-17 Maitreechit Road
Bangkok
Tel. 216549, 225783

Mr. Vichai Busrathepkul
12 Soi Sophon, Sukhumvit 68
Bangna, Bangkok
Tel. 934207

Mr. Vichai Chitraphan
254/2 Pardipart Road
Phayathai, Bangkok
Tel. 781381

Mr. Vichai Parnitcharnlearnt
87/9 Somdet Paohaotaksin Rd. Soi 2
Bangkok 6
Tel. 667991

Mr. Vichai Vongchairi
692/86 Soi Phayanak, Petburi Rd.
Phayathai, Bangkok

Mr. Vichien Chatnithikul
1/20 Suarpha Rd., Opp. Bangkok Bank
Bangkok
Tel. 223003

Mr. Vichien Jenstitvong
14 Chula Soi 4, Rama 4 Rd
Pratumwan, Bangkok

Mr. Vichit Rongkapranee
134 Suthiearn, Soi Intamara 16
Phyathai, Bangkok

Mr. Vichit Vikitsreth
346 Phaholyothin Rd.
Thanyaburi, Patoomthani
Tel. 796517

Mr. Vidhya Srisingtharakul
173/10 Soi Mounein 3
Rama 6, Bangkok
Tel. 829932

Miss Vilai Maholarnkij
153/1-2 Rong Muang Soi 3
Patumwan, Bangkok
Tel. 514012

Miss Vilai Varasinchai
1119 Songwad Rd.
Bangkok 1
Tel. 36219

Miss Vilaiwan Chuenbunlursook
227/11 Sukasadi Rd.
Bangkok

Miss Vilawan Pinyopusarerk
532 Soi Mangkorn 1, Luang Rd.
Pomparb, Bangkok
Tel. 227540

Mr. Vilert Buranavitayavut
43/3 Soi Sungkomsongkroh
Lardprow Rd., Bangkapi
Bangkok 10

Mr. Vindhai Cocracul
8/2 Convent Rd.
Bangkok
Tel. 33129, 35243

Miss Vipaporn Chandeumthanaporn
99 Bush Lane, New Rd.
Bangruk, Bangkok

Mr. Vipard Lohavalitanond
320 Sampeng St. Sampantawong, Bangkok
Tel. 210512, 223395

Mr. Viraphant Hiranpaisaln
70/9 Rajvithee Rd.
Bangkok (Xavier Hall)
Tel. 818404
OR
74/90-92 Changmoi Rd.
Chiengmai
Tel. 236347

Mr. Virat Limniyakul
4011 Sukhumvit Rd., Bangna
Parkanong, Bangkok
Tel. 932369

Mr. Virat Pilaisomboon
69/93 Dinaor Rd.
Baroomivate, Bangkok
Tel. 822234-93
OR
214 Prachamintauk Rd.
Bangkai, Rayong

Mr. Virat Seanghan
696 Taiban St. Parknum, Samutpakan

Mr. Viruch Ratanametachat
838 Chant Rd.
Yannava, Bangkok
Tel. 868324

Mr. Visan Tantisumretkit
68/18 Pun Street
Silom, Bangkok

Mr. Visit Sornphiphatphong
1298 Krung Kasem Rd.
Pomprab, Bangkok
Tel. 820700

Mr. Visut Chitamara
149 Bunairi Rd.
Bangkok
Tel. 214012

Mr. Visut Imthanavanit
647/41 Charoen Rat
Clong-Saen, Bangkok
Tel. 661115

Mr. Visut Sawaddee
400 Soi Kuoleil Sunpasood
Sukhumvit Rd.
Prakanong, Bangkok
Tel. 930394

Mr. Vitaya Tulayawalsate
119-121 Tamr Lane, Krungkasaem Rd.
Bangkok
Tel. 812476

Mr. Vivat Chutimawong
470-472 Issaravuppap Lane
Yaowaj Rd., Bangkok
Tel. 224935

Mr. Vivat Genarak
566 Song-Ward Rd.
Bangkok 1
Tel. 221361

Mr. Vivat Kittiphongkosol
840 Soi Thonglor, Sukumvit
Bangkok
Tel. 910591

Mr. Vivat Limsakdakul
144-148 Charoenmuang Rd.
Sanphakoi, Chaeng Mai
Tel. 236276
OR
Xaveir House, 71/9 Radjavitee Rd.
Victory Monument, Bangkok
Tel. 816404

Mr. Vorachai Sattaritanan
1860 Rama VI Rd.
Bangkok 5
Tel. 511664

Mr. Voradej Trivudhi
18 Soi Chamchand, Sukumvit 63
Prakanong, Bangkok
Tel. 914337

Miss Voranee Maturostakul
568/26 Thadindang Rd.
Korgsan, Bangkok
Tel. 663740

Miss Voranuj Panijayanond
976/5 Sukhumvit
Thanai, Bangkok
Tel. 929231

Miss Voranut Chintapitak
548 Soi Mit-Udom
Samrong, Samutprakarn
Tel. 931355
OR
202 Sukhumvit Rd.
Bangsai, Chonburi
Tel. 282738

Mr. Voraphoch Phornprapha
178 Sukumvit 49
Bangkok
Tel. 914663

Mr. Vorasit Anurugsa
20 Soi Roeylom
Phiboolsongkram Rd.
Bangkok

Mr. Voravit Kitivangnangkul
110 Chula Soi 8, Pharam 4 Rd.
Bangkok 5
Tel. 522653

Mr. Voravud Sribusthong
466 Patumsan
Payathai, Bangkok
Tel. 514020

Miss Wanee Laolugsanaleard
39 Damrongrak Rd.
Pom-Prap, Bangkok 1
Tel. 819392

Miss Wanida Pongputamon
430/4 Siam Square 10
Bangkok

Miss Wanna Arekasalerks
32 Sailom Lane, Phaholyothin Rd.
Bangkok 4
Tel. 70708

Miss Wanna Sriwattanarothai
76 Yotha, Taladnoi
Bangkok
Tel. 37427

Miss Wannee Arunrusmeechote
80 Varnit 1 Rd.
Sumpanthawong, Bangkok 1
Tel. 228539, 213765

Miss Waraporn Shotigultanachai
95/5 Triphet Rd.
Bangkok
Tel. 217731

Miss Warunee Puengpipattrakul
124 Saladaeng
Bangkok
Tel. 861430
OR
33-35 Chaiyakul
Hatt-Yai, Songkhla
Tel. 243181

Miss Wanthanie Viriyayudhakorn
145 Tungmahamek Government House
Bangkok 12 Tel. 867475

Miss Wattana Tavichai
112/16 Chinket, Ngamwongwan Rd.
Bangken, Bangkok

Mr. Wattanachai Poovakul
Xavier Hall, 70/9 Rajavithi Rd.
Victory Monument, Bangkok
Tel. 818404
OR
Rattanaphon, 110-112 Ta-pae Rd.
Chiengmai
Tel. 236767

Mr. Wibul Wongchaikasem
313-5 Chula Soi 3
Pathumwan, Bangkok
Tel. 518670, 517275

Mr. Winij Thaweeskulchai
252 St. Louis 3
Yannawa, Bangkok
Tel. 866614

Miss Wipha Thanapermpool
69 Mhu 1, Sukhumvit Rd.
Nuaykapi, Cholburi
Tel. 382767
OR
133 Sukhumvit 21
Bangkok

Mr. Wirasak Senavinin
279 Mhu 9, Aprichat Rd.
Samrong Nua, Samutprakarn
Tel. 940674

Mr. Wisuit Jongtangpiti
41/8 Soi Soonthornpimol
Jarumuang Road, Bangkok
Tel. 524380

Mr. Witaya Chareonsri
70 Soi Ekamai, Sukumvit Rd.
Prakanong, Bangkok

Mr. Wiwat Avasiriphongs
583/3 Petchburi Rd.
Phayathai, Bangkok
Tel. 512878
OR
191/44 Soi Budha Osot, Narwa Rd.
Bangrak, Bangkok
Tel. 39416

Mr. Wiwat Chulerttiyawong
68 Yomratsukum Street
Bangkok 1
Tel. 213265

Mr. Wiwat Phulphokphol
123 Soi Chalermsuk, Phaholyothin
Bangkhaen, Bangkok
Tel. 790669

Mr. Worachit Mekarostumkul
1364/1 Taksin Rd.
Khonburi, Bangkok 6
Tel. 662623

Mr. Woraphote Ramasoot
11 Soi Intramara 37 (Right)
Suthiearm Rd., Bangkok
Tel. 770953

Mr. Worapoch Awachinda
99/2 Mahanop Sao-Ching-Cha
Bangkok
Tel. 220514

Miss Yaowaluk Likitdechasak
1040/26 New Petchburi Rd.
Bangkok
Tel. 519427

Mr. Yodming Lertruengpanya
951 Silom Rd.
Bangkok
Tel. 36222

Miss Yongjin S. Bang
163 Lung Talad Wat Suti
Yannawa, Bangkok 12
Tel. 862528

Mr. Yongsakdi Vidhyanakorn
58/5 Soi Sirirut, Radpraud
Bangkapi, Bangkok
Tel. 776606
OR
86 M 2 D. Surasak
Sriraja, Cholburi
Tel. 311028

Miss Yuearnjit Vijitto
10 Soi 1, Sukothai
Dusit, Bangkok 3
Tel. 819714
OR
79 Paholyotin Rd.
Lampang

Miss Yupadee Sinpathananon
1394 New Road
Bangruk, Bangkok 5
Tel. 35070, 33771

Miss Yuvapha Phipatanakultornthiti
14 (3rd Floor) Soi Ratchataphan
Raja Prarop Rd., Bangkok
Tel. 515173

ALUMNI

Mr. Nadda Na.Patalung

Office : *UnicoopJapan Bangkok Branch.*
Import Officer Chemical and sprayer Section.
97 Rajdamri Rd.m CMPF Building Bangkok. 5 Tel. 517364, 526050
Resident: *11/3 Moo 7, Laksong, Nongkaem, Petchkasem Rd.*
Bangkok 6

Mr. Poenchai Siritharnkul

Office : *Phelps Dodge (Thailand).*
Panunee BLDG, 6th Floor
518/3 Ploenchit Rd. Bangkok Tel. 512508, 512572
TLX : PHELDOGE TH 2748

Mr. Suriyak Benjawongkulchai

Office : *Krungsang C. Ltd.*
Haadyai Branch
24 Nipatutid Rd. Haadyai Songkhla.
Resident: *255/1 Jakrapadipong Rd.*
Bangkok I

Mr. Savasdi Liewrungruang.

Office : *Krungsang Co. Ltd.*
Narathiwas Branch.
Suriyapradith.
Muang Narthiwas.

Mr. Chanintorn Pangmanee

Office : *B.J. Pharmacy. Limited Partnership.*
255 Opposite Vachira Hospital
Samsen Rd. Bangkok.
Resident: *65-65/1 Soi Suan-ooy.*
Samsen Rd. Bangkok Tel. 811880, 811908.

Mr. Norasingh Karnjanaprakorn

Office : BUSINESS DEVELOPMENT DIVISION, MARKETING
THAI MILITARY BANK : Tel. 667527
Resident: Tel. 860836

Mr. Phaiboon Tiemsanjai

Office : GENERAL COMMERCIAL SUPPLY LIMITED PARTNERSHIP : Tel. 923109
Resident: 2259 Bangchak, Phrakanong, Sukhumvit, Bangkok.

Mr. Thavi Mekseriwattana.

Office : N.S. ELECTRONICS Co, Ltd.
233 POOCHAOSAMINGPRAI, SOUTH SAMRONG : Tel. 940600 - 2 Ext. 28
(Production Control Specialist)
Resident: 279/7 Suan Plu Lane, South Sathorn Road, Yanava, Bangkok.

Mr. Aphisidh Suksevi

Mr. Thongphol Wongvaramas

Mr. Pramual Aniwat

Office : N.S. ELECTRONICS Co, Ltd.
233 POOCHAOSAMINGPRAI, SOUTH SMARONG : Tel. 940600 - 2 Ext. 28
(Production Supervisor)

Mr. Prasith Pechprasarn

Office : Super Fibre-Cement Co., Ltd.,
2038 Sukumvit Road, Bangkok. Tel. 930360, 930366
(SECRETARY)
Resident: 428/11 Damrongruk Road, Bangkok. Tel. 810170, 814685

Mr. Jakrit Jittavanijprapha

Office : Miteiam International Limited
6th Floor, Boonmitr Building
138 Silom Road, Bangkok. Tel. 39940 - 9
P.O. Box 870
(MACHINERY DEPARTMENT) - (SALESCLERK)

Mr. Narongriddhi Ratanasanguanvongs

Office : MECHANICAL EQUIPMENT CO., LTD.
295 Siphya Road, Bangkok. Tel. 37961 - 5, 32037, 39490 - 1
Resident: 4 Kasemsamran 6, Patanavet 5, Sukhumvit 71,
Bangkok 11. Tel. 926364.

Mr. Somsak Phadvibulya

Office : Ban Hook Chemical & Engineering Co., Ltd.
1093/1 Phaholyothin Road, Bangkok.
Tel. 781589, 76100.

Mr. Peter N. Sasiprapha

Office : General Motors Thailand Ltd.
1016 Rama IV Road, 4th Floor, Cathay Trust Building, Bangkok.
Tel. 520135 - 9 (MATERIAL CONTROL)

Mr. Kittichart

Office : Sunchai International Co., Ltd.
2nd Floor, Plaza Bldg., Patpong Road, Bangkok.
Tel. 35987 - 8
Resident: 314/31 Soi Ban-Po-Suk, Sriayuttaya Rd., Phayatai, Bangkok, Tel. 814778

Mr. Pisai Laohadtanaphorn

Office : WHITH & COMPANY LIMITED
8th Floor, Olympia Thai Building
956 Rama IV Road, Bangkok. Tel. 867293 - 7
Division IV (Food Stuffs)
(SALES REPRESENTATIVE)

Mr. Apinyar Chandrarungsi

Office : Jebsen & Jansen (Thailand) Co. Ltd.
5th floor Ayuthia Bank Building.
pleonchit Rd. Bangkok. Tel. 57718, 53712, 519602-3
(Sales Representative.)
Resident: 107/4 Soi Munsin 3
Rama VI Rd. Phyatai Bangkok IV Tel. 815635.

Mr. Thirasak Chakriyanuyoke.

Office : Bangkok Bank.
Credit Promotion 3th floor. Asia Building.
9 Suapa Rd. Bangkok. Tel. 222111. Ext. 615,549
Resident: 16/1 Buamungruth Rd. Sampangtawong/
Bangkok.

Mr. Sukhato Poummalee

Office : Bangkok Bank.
Credit Promotion 3th floor Asia Building.
9 Suapa Rd. Bangkok. Tel. 222111. Ext. 615, 549